

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

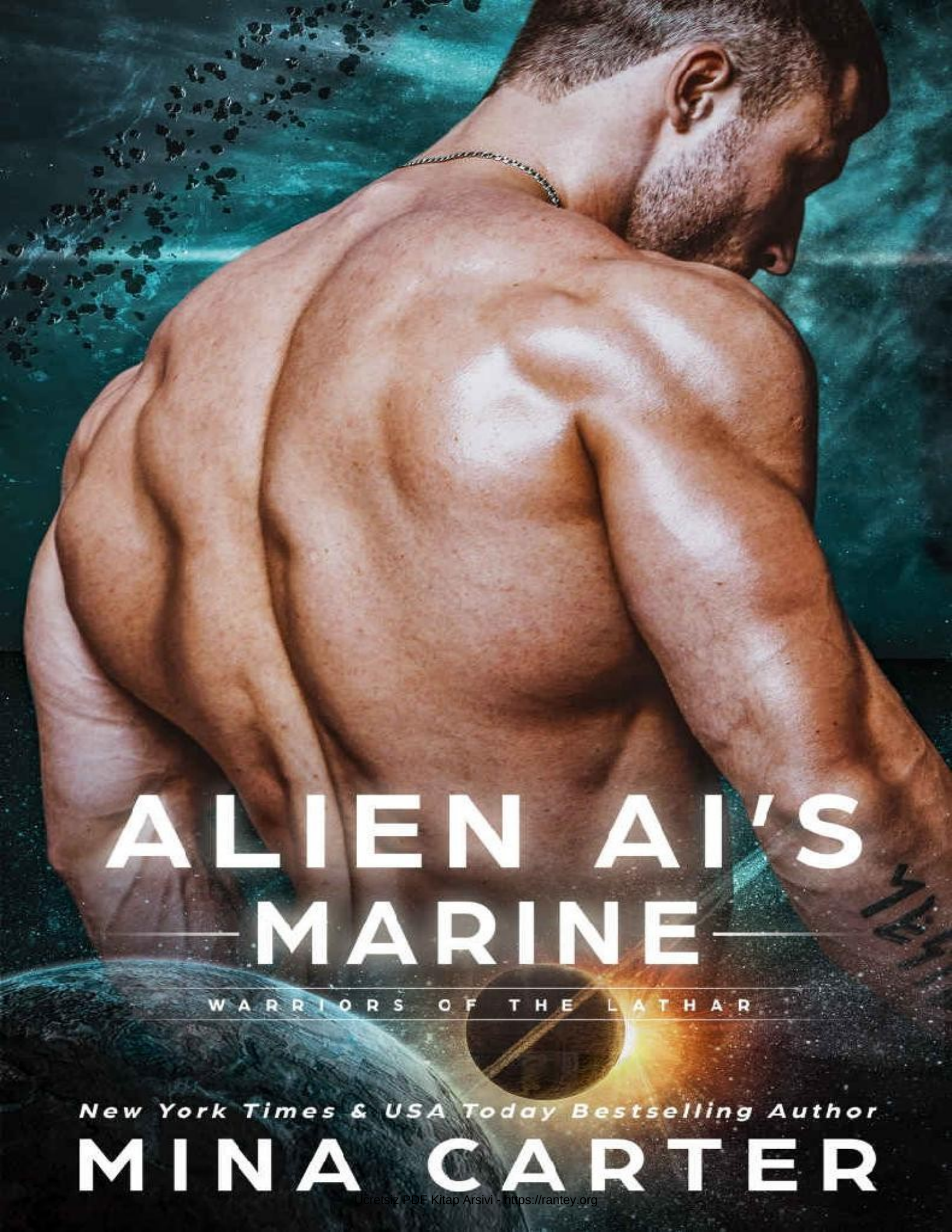
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A muscular man is shown from the back, his skin glistening with oil. He is looking down and to the right. The background is a deep space scene with a blue-green nebula, a ringed planet, and a bright sun. The title 'ALIEN AI'S MARINE' is written in large, white, bold, sans-serif capital letters across the middle of his back.

ALIEN AI'S MARINE

WARRIORS OF THE LATHAR

New York Times & USA Today Bestselling Author

MINA CARTER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ALIEN AI'S MARINE

LATHAR SAVAŞÇILARI

MINA CARTER

NEW YORK TIMES & USA TODAY ÇOK SATAN YAZAR

Telif hakkı© 2021 by Mina Carter

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21 Sonsöz

Also by Mina Carter Yazar

Hakkında

PROLOGUE

"**I** seni öldürebilirdi! Çünkü programım Lathar'ın hayatını kurtarmayı diğerlerine tercih ediyor!" Keris'in mekanik sesi ısırapla çınlarken

Yüzü ona dönüktü, ön yüzündeki ışıklar kaotik bir çılgınlıktı.

Eğer saçı olsaydı, Jay saçlarını yolacağından emindi. Ama yapay zekaların saçı yoktu. Vücutları olmamalıydı, Keris'in şu anda "giydiği" işçi modeli bile. Bunu korumasına izin verilmesinin tek nedeni, İmparator'un Şampiyonu'nun ailesi olan Xaandril M'rlin'in bir parçası olmasıydı.

"Ama yapmadın."

"Yapabilirdim!"

Metal ayakları kalın halıya takırdayarak yürüyordu. Jay kaşlarını çatarak onu izledi. Kalbi onun için acıyordu. Eskiden bir gemiye bağlı olan duyarlı bir yapay zekâ; çoğu insanın ruhsal sorunlarından daha fazla davranış değişikliği kodlanmıştı.

"Yapmadın... Yapacağını sanmıyorum," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı. Elbette, dönüp onu kafasına bir blaster doğrultmuş halde bulmak şok etkisi yaratmıştı ama bu onun hatası değildi. Robot bedeninde bile verdiği tepkiler kendisine ait değildi.

"Eğer sana gerçek bir ceset bulursak-"

"Hayır." Elini sertçe kaldırdı. "Ben biyolojik değilim. Gerçek bir insan değilim, yapamam..."

Kapı, gruplarındaki iki insan kadından biri olan tedirgin Indra'yı ortaya çıkarmak için açılmadan önce bir an etrafına bakınıp durdu. Neredeyse bir amaç ve kararlılıkla titreşiyordu.

"Hadi," diye emretti, ikisine de işaret ederek. "Gidip şu etten şeyi kaldıralım ve Keris'e bir beden bulalım."

Stephens bir anda ayağa kalktı. " bu!"

Keris biraz geri çekildi. "Hayır, alt komutan oldukça haklıydı. Ben... bir iğrencim. Bırakın gerçek bir bedene sahip olmayı, bu bedende bile olmamalıyım."

"Yardımcı komutan kıcıımı öpebilir," diye tısladı Indra, öfkesi sesine yansiyordu. "O bir pislik. O korsanlarla konuştuğunu biliyor muydun? Onları tanıyor. Bize yalan söylüyormuş. Başından beri. Bahse girerim o bir düzenbazdı ve yapay zekayı zaten teslim edecekti."

Jay bir an suskun kaldı ama kapı aralığından gelen bir hırıltıyla cevap vermekten kurtuldu.

"Ne!"

Küçük gruplarından iki kişi daha orada duruyordu: Lathar savaşçısı ve bir başka kadın. Lathar savaşçısının yüzünde şimdiden bir şaşkınlık ve öfke ifadesi oluşmaya başlamıştı. "O Vesh. Bunu bilmeliydim."

"Bir gün birinin bana Vesh'in ne demek olduğunu söylemesi gerekecek," diye homurdandı Indra. "Ama şimdi değil. Her seferinde bir sorun. Önce Keris'e bir ceset bulmalıyız ki Bay Hain orada başlattığı işi bitirip o makineyi yok etmesin."

"Tam arkanda," diye yanıtladı Jay, Keris'e dönerken sesi alçak bir törpü gibiydi. Keris'in yüzündeki inatçı ışıkları görünce kararlılıkla dolup taşıtı. "Ya yürürsün tatlım," diye homurdandı, her kelimesinde ciddi idi, "ya da seni lanet omzuma koyar ve taşırım. Muhtemelen belimi incitirim ama öyle ya da böyle o yazıcıya gideceksin."

Keris cevap vermedi. Sessizce küçük grubun etrafına baktı. Sonra göğüs kafesini kaldırarak yumuşak bir iç çekişle kaçınılmaz olana boyun eğdi. "Gideceğim... Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum ama gideceğim."

Indra odadan çıkarken, "*Halle-lanet-lujah*," dedi.

Jay, Keris'e kendisinden önce gelmesini işaret etti. Ters yöne yürümesi için onu zorlamayacaktı. Ama o öyle yapmadı. Laboratuvara varıp yazıcının havaalanına benzeyen kapısının etrafında kümelenene kadar sessizce yürüdü.

"Tamam... bunun nasıl çalıştığını bilen var mı?" Indra sordu.

"Sanırım bunu çözebilirim," diye yanıtladı Seren, kontrol konsolunun başında dururken kaşları çatılmıştı. Elleri ekranın üzerinde geziniyordu.

onun önünde. "Keşif gezisi varyantı bir dişi için ayarları tetikledim. Sistemdeki son kod bu," diye açıkladı onlara bakarak. "En hızlı basılan ve olgunlaşan kod bu olmalı."

Keris başını salladı, metal ayakları güverteye hafifçe vurarak yarı daire şeklinde dizilmiş şezlongların bulunduğu başka bir alana doğru yürüdü. Jay onu takip etti, sınırları tepesindeydi. Kız çok sessizdi. Gerçekten istediği şey bu muydu?

İlk kanepeye oturdu, mobilya onun ağırlığı altında inliyordu.

"Vücut yazdırılmaya başladığında, bu metal deriyi bırakarak doğrudan sinir ağına yükleyebilirim. Yeni bedende uyanmalıyım," dedi, robotik sesi sinir ve heyecanla çınılıyordu. Durdu ve ona baktı. Onunla geçirdiği haftalardan sonra, "gözünün" ışıklarından gergin olduğunu anlayabiliyordu. Kırmızının içindeki mor çizgiler bunu ele veriyordu.

"Ben... azalmış ," dedi yumuşak bir sesle.

"Neyi 'azalmış' olarak görüyorsun?" diye sordu küçük bir gülümsemeyle, kanepenin kenarına çömelip onun eline uzanarak. Daha çok metal bir sopaya benziyordu, üç parmağı kalın ve güçlüydü ama ona dokunduğunda bunu hissedebileceğini biliyordu. Daha önce de koluna dokunarak onu uykudan uyandırmıştı - ya da yapay zekâlar için uykuyu her ne demekse.

"Olacağım... O kadar güçlü olmayacağım. Sensör yok. Biyolojik bir tasarımla sınırlandırılmış. Sefer varyantı normal bir Lathar'dan daha küçük ve fiziksel olarak daha az güçlüydü."

Arkalarındaki grubu görmezden gelip ona odaklanırken dudakları kıpırdadı. "İnsan mı olacaksın yani? Ya da ona yakın bir şey."

Işıkları ısındı, boğaz panellerinden kahkaha yerine geçen yumuşak mekanik bir çingirak çıktı. "Evet... İnsan olacağım."

"Bil diye söylüyorum," diye göz kırptı. "O kadar da kötü değil. Ve bu pisliklerin düşündüğü kadar zayıf değiliz. Bazen mesele beden değildir. Beyinle ilgilidir. Ve sen tanıdığım en zeki insansın."

"Ben Miisan düzeyinde gelişmiş bir yapay zekayım," dedi hışımla. "Tabii ki zekiyim."

Elini sıkarak, "Sen ," diye onu rahatlattı. "Ve uyandığında seni bekliyor ol."

"Söz mü?"

"Kesinlikle." Gülümsedi. "Güven bana."

"Tamam." Başını salladı ve kulaklığa bir şeye uzandı. Kulaklığı kafasına takarak ona baktı ve ışıkları bir için yanıp söndü. Bir gülümseme. Sonra soldular. Daha anda bile onun gittiğini, metal gövdesi kanepeye yığılırken dokunuşundaki canlılığın kaybolduğunu anladı.

"İyi şanslar," diye fısıldadı, parmak uçlarını boş ön yüzün üzerinde gezdirmek için uzandı. "Yakında bana geri dön."

"*D* "İnsanlar b c rlerin özel kuvvetlerine girmesine izin verir mi?"

"Sikeyim. Sen," Jay hırladı ve saatli ve Yabancı Savaşçı'nın çenesine ağır bir sağ kro e indirdi. Bağlandı.

rakibini sersemleten etli bir tokat attı. ağırlığını ve hayal kırıklığını bu darbenin arkasına koymuştu. Buraya gelmelerinin üzerinden bir hafta geçmişti ve  u anda, haydut bir yapay zekâ tarafından buraya getirildikleri andan daha ileride değillerdi.

Seren kıkırdadı ve eğitim alanında Jay'in etrafında dönerken çenesini ovu turdu. "Fena değil... bir insan için. Belki de o kadar da b c r değilsindir. Bilmiyorum, hiç başka bir erkek insan görmedim. Türüne göre küçük m s n?"

"Sen bir pislisin. Bunu biliyor muydun?" Jay kıkırdadı, *s'tovik*'ini tekrar kaldırıp asaya benzeyen uzaylı silahını ellerinin arasında döndürürken ba ını salladı. "Duygusal bir tepki almaya  alı ıyorsun... ne yaptığını görmediğimi mi sanıyorsun? Bu i e yaramayacak."

"Gerçekten mi?" Seren çenesini ovu turarak silahını boşta kalan elinde döndürdü. Jay geçen hafta boyunca uzaylının bıçaklı اساسını ne kadar iyi kullandığını fark etmişti ve bunu kanıtlayacak çürükleri vardı. "Yani bana gidip kendimi  ld rmemi söylemek duygusal bir tepki değil mi?"

"Hayır." Jay sırttı, büyük uzaylının etrafında dönüyor ve bir açık arıyordu. "Bu sadece senden ho landığım anlamına geliyor."

Uzaylı Jay'den çok daha büyüktü, bunu her zaman hesaba katmak zorundaydı ve cehennem kadar hızlıydı. Hepsi  yleydi, onlarla ilk kar ıla tığında bu dersi çok zor öğrenmişti. O ve birliği gazilerdi, denizcilerdi... en iyinin en iyisiydiler. Ve D'Corr onları  ocukmu  gibi par alamı tı.

Kötü anılardan sıyrılarak uzaylı savaşçıya tekrar baktı. "Senden hoşlanmasaydım daha kibar olurdum."

Seren kahkahalarla homurdanarak başını salladı. "Siz insanlar *hiçbir şey* anlamıyorsunuz. Yani, nefret ettiğiniz insanlara iyi davranıyor ve sevdiğiniz insanlara *bir pislikmiş* gibi mi davranıyorsunuz?"

"Yaklaşık büyüklükte, evet."

Jay başını salladı ve Seren'i sert ve hızlı bir şekilde engellemeye zorlayan bir darbe fırtınası başlatmak için yaklaştı. Son darbeyi de savuşturunca tısladı. Kıvılcımlar uçtu o onun yerine geçen kolu ile engelledi ve *s'tovik* sertleşmiş metalde ince bir çizgi kesti.

"Siktir!" Jay anında geri çekildi. "Üzgünüm dostum, seni bu kadar sert dövmek istememiştim."

Uzaylı kolunu uzattı ve parmaklarını büktü. Hepsi iyi çalışıyordu. Hasar kolunun plakalarıyla sınırlı görünüyordu. Değişim o kadar iyiydi ve kaplama malzemesi o kadar deriye benziyordu ki Jay çoğu zaman bunun organik olmadığını unutuyordu.

Seren sırtarak, "Savaş yaralarına bakmak gerekir," dedi, gözlerinde sinsi bir ışık vardı.

Jay'inki de onunkiyle eşleşti. "Oh, gerçekten mi? Küçük bir bayandan bu konuda sana yardım etmesini istemeyi mi planlıyorsun?"

Büyük uzaylı savaşçı ona masum bir bakış attı. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Saçmalık." Jay güldü, *s'tovik*'i döndürdü ve silah deposuna yöneldi. "Bizi o cehennem ahtapotunun olduğu gezegenden çıkardığınızdan beri Gracie'nin etrafında dolanıp duruyorsun. Neden ona nasıl hissettiğini söylemiyorsun?"

Jay onunla tanıştığından beri ilk kez Seren'in kendinden emin ifadesi değişti ve Jay onun altındaki belirsizliği fark etti. "Ben... Ben onun tipi olduğumu sanmıyorum. Ve onu korumayı başaramadım," diye itiraf etti. "S'Vaan geldiğinde."

Jay'in kaşı sertçe yukarı kalktı. "Seni vurdular. Hatırladın mı? Cesaretin ortaya çıkmıştı, dostum. Kimse bunu sana karşı kullanamaz, en azından Gracie. Kahretsin, benim de beynimi dağıttılar. Beynimi karıştırdılar."

Vurmuştu da. Üsse saldıran ve iki insan kadını kaçırان aşağılık uzaylı fanatikler ona o kadar sert vurmuşlardı ki beyinde hasar oluşmuştu. Neyse ki bu, Latharian tıp teknisyenlerinin kolayca çözebileceği türden bir hasardı.

Seren alıştırma kılıcını kaldırırken homurdandı. "İnsanların dostluk için bu kelimeyi kullanmasına asla alışamayacağım. Ben senin eşin değilim."

"Dostum, kardeşim, kardeşim, dostum..." Jay kıkırdadı. "İsteddiğini seç, yoksa sadece pislik mi diyelim?"

"*Draanthic*," diye karşılık verdi Seren, ikisi birlikte antrenman salonundan çıkıp üssün VIP alanının koridorlarına girerken.

Onlar gelmeden önce yıllarca terk edilmişti ve kurtarmaya çalıştıkları bir yapay zeka tarafından buraya yönlendirilmişti. Şimdi bile, bir hafta sonra, hâlâ sadece küçük bir bölümünü çalışır hale getirebilmişlerdi. Geri kalanı, hasarı ve sistemleri değerlendirebilecek mühendislerle birlikte daha fazla gemi gelene kadar beklemek zorunda kalacaktı.

Küçük keşif gezilerinin komutanı Nyek'i ileride, kucağında arkadaşı Indra'yla gördüklerinde konuşmaları sustu. İkili birbirlerine o kadar kaptırmışlardı ki Seren ve Jay sola, yerleşim bölgelerine doğru dönerken ikisi de başlarını kaldırıp bakmadı.

Omzunun üzerinden mutlu çifte bir bakış attı. Indra'nın uzaylıya bakışı onu derinden etkiledi. Kıskançlık sert ve hızlı bir şekilde vurdu. Indra'yı istediği için değil. Güzel bir kızdı ve bir arkadaş olarak ondan hoşlanıyordu ama o kadar. Onunla romantik olarak ilgilenmiyordu. Ama bir kadının ona böyle bakması için her şeyini verebilirdi.

Sorun şuydu ki, ona bu şekilde bakmasını istediği tek kadın... şey, bu karmaşıktı.

"Bunun gibi kıcı kalkık bir namuslu nasıl bir dişi bulmayı başardı?" Kulak misafiri olmadıklarında Seren homurdandı.

Jay omuz silkti. "Zevkler ve renkler tartışılmaz. Demek istediğim, birisi *senden* kirazını patlatacak kadar hoşlandı, yani..."

Seren ona yan gözle baktı. "Tuhaf Terran dilini konuşamayan bizler için bunu düz Latharian dilinde söyleyebilir misin?"

Jay sırttı. "Biri seni becerecek kadar çekici bulmuş, kardeşim."

Seren koluna yumruk attı.

"*Draanthic*. Tabii ki biliyorlardı. Onun adı..." Gözleri bir an için odaklanamadı ve sonra omuz silkti. "Hatırlayamıyorum. İlk savaşımından sonra bir eğlence evindeydim."

"Zevk evi mi?" Jay'ın kulakları çınladı. "İlk seferin bir fahişeyle miydi? Şanslı piç kurusu. Benimki Sophie Jenkins'leydi,

babasının eski arabasının arkasında. İkimiz de ne halt ettiğimizi bilmiyorduk. Bitmeden önce zar zor içeri sokmayı başardık."

Odalarının bulunduğu koridora ulaştıklarında Seren'in eğlenceli kahkahası metal duvarlarda yankılandı. "Bir gün, tüm bunlardan kurtulduğumuzda, seni bir eğlence evine götüreceğim. Eminim oradaki kızlardan biri sana acıyacaktır, büyür olsan bile."

Jay sırtarak ona bir fiske vurdu. "Evet, evet... Neden o küçük çıbanınla ilgilenmiyorsun, göt herif?"

Savaşçının bakışlarının gruptaki diğer insan dışı Gracie'yi takip etmesinden, zevk evlerinin Seren'in geleceğinde büyük bir demirbaş olmayacağını hissediyordu.

"Belki Gracie sana acır ve onu daha iyi öper."

Seren ona tekrar saldırırken güldü ve dans ederek uzaklaştı. Lathar'a karşı sahip olduğu tek şey hızıydı. Elbette onlar da çok ateşli savaşçılar ve çok hızlılardı. Ama o daha küçük, daha hafif ve daha hızlıydı. Sadece. Bu yeterli olmalıydı.

"Bunu yapabilirim," diye karşılık verdi Seren ve topuklarının üzerinde dönerek koridordan yukarı, söz konusu hanımefendinin görev yapacağı ana bölüme doğru ilerledi. Sonra durakladı ve geri döndü. "Bu arada, mutfaktaki tüm ham malzemeleri etiketledim."

"Oh, şerefe, dostum. Bu sabah kahveyi bulmamı kolaylaştıracak!"

Seren'e bir başparmak işareti yaptı ve koridora doğru ilerleyen savaşçının adımlarındaki hevesi fark etti. Jay gülümsemesini kendine sakladı, sadece ters yönde yürürken patlamasına izin verdi. Ancak dördüncü sektördeki laboratuvara doğru ilerlerken yüz ifadesi değişti.

Burayı bulmalarının üzerinden bir haftadan fazla zaman geçmesine rağmen, şimdi bile tüyleri diken diken oluyordu. Biyo-tüpleri temizlemişler, içindekileri uzaya atmışlardı. En azından öyle olduğunu umuyordu. Kalıntılar... şey, ne olduklarından emin değildi. Bazı çılgın bilim adamlarının evrim versiyonu olduğu kesindi. Üç boyutlu basılmış bedenler, Lathar'ın tüm farklı varyantları. Hatta sözde insan olan daha küçük bir versiyonu bile vardı. Ya da sonunda insana dönüşecek bir şey.

Hayatta değillerdi ama yine de tüylerini ürpertmişlerdi. Onları bir yerlerde bir sandıkta paketlenmiş olarak düşünmek daha da kötüydü. Ya hayattalarsa ve dışarı çıkarlarsa? Kilit altında tutuldukları için kızarlar mıydı? Diğerlerine bu konuda kâbuslar gördüğünü itiraf edemeyecek kadar gururluydu.

Boş tüplerin yanından geçip ana alana doğru yürürken ürperdi. Bakışları oturma alanına ve hala koltuklardan birini işgal eden büyük metalik figüre kaydı.

Bir Latharian robotuydu. İşçi modeli HC-yedi-dört-dokuz, tam olarak B sınıfı. Ama hepsi bu değildi. Hayatını kurtaran uzaylı yapay zeka Keris'ti.

Ne kadar zamandır Lathar'ın "misafiri" olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Gemisi, Sentinel Beş'e yapılan saldırılardan sonra yüksek alarm durumunda Terran uzayının ön hatlarında devriye geziyordu.

Ağızına kadar denizcilerle doluydular ve Sentinel Beşli denizcilerin dikkatsiz davrandıklarına inandıkları için kibirliydiler. Tek bir yerde yaşamak onları yumuşatmış olmalıydı. *Onlar* farklıydı. Sınır denizcileri, geldikleri kadar serttiler. Herhangi bir uzaylının *onları* alt edip kazanması mümkün değildi.

Gurur, düşüşten önce gelir ve ne kadar da hızlı düşmüşlerdi.

Etraflarında olup bitene kadar saldırının geldiğini bile görmemişlerdi. Direnmek... imkânsızdı. Lathar onları çok sert ve hızlı bir şekilde vurmuştu ve savaş neredeyse başlamadan bitmişti. Tek hatırlayabildiği kaos ve silah sesleriydi. Sonra bir D'Corr hücresinin karanlığı. Ve acı.

Gözlerini kapattı, vücudu
kaskatı kesilmişti. İşkence
görmüşlerdi. Öldürülmüşlerdi.
Birimi gitmişti.

Geriye bir tek o kalmıştı. Ve ölüm için dua etmişti. Bunun için *yalvarmıştı*. Kendini imha geri sayımı başladığında, her şeyin bittiğini anlamıştı. Latharca bilmemesine rağmen, alarmin ne olduğunu anlamıştı. Böylece, acı içinde ve yalnız, kendini yaratıcısıyla buluşmaya hazırlamıştı.

Sonra Keris bir buldozer gibi hücrenin metal duvarına çarparak gelmiş, yüz plakası ona doğru savrulurken kıpkırmızı olmuştu. Bunun Lathar'ın ona yaptığı işkencelerden biri olduğunu düşünmüştü, ta ki Keris onu kucaklayıp kaçana kadar. ama daha sonra bir kaçış kapsülünde uyanmıştı.

Onun hayatını kurtarmıştı ve o zamandan beri yanındaydı. Onu kurtarmış, bütün bir koloniye et yiyen bir ahtapottan kurtarmıştı. Ama artık metal bedende değildi. Bir kumar oynamış ve ete kemiğe bürünme şansı için metalin ve devrelerin güvenliğini terk etmişti.

Gözleri bir mıknatıs gibi odanın ortasındaki büyük makineye kaydı. Bir üç boyutlu yazıcı... ama bedenler için. Gerçek fiziksel bedenler. Geldiklerinde tüplerin içinde olanlar gibi.

İkiz kanatlar, havaalanı kapıları gibi, merkezi tüpün etrafında hâlâ yavaşça dönüyordu. Yanlardaki ışıklar tembelce aşağıdan yukarıya doğru sırayla yanıyordu. Ancak başlangıçta cam, içindeki şekillenmekte olan bedeni görmesini sağlayacak kadar berrakken, şimdi tüp karanlıktı ve görüşünü engelliyordu.

Keris.

Tüplerin önünde durmuş, bakışlarıyla camı delmeye çalışıyordu. Keris oradaydı. Bir yerlerde. Zihni makineden ayrılmıştı ve camın koruduğu bedenin içinde olmalıydı.

"Bilgisayar, çalışan programdaki ilerlemeyi rapor et?"

Yanındaki havada ışık dalgaları parıldadı ve bir an ile bir sonraki an arasında bir Latharian dışısı belirdi. Miisan, üssü bulmaları için onları buraya yönlendiren yapay zekâ.

"İlerleme hâlâ yüzde 99,999 Binbaşı Stephens," dedi, sesi sert ve kararlıydı. "Herhangi bir değişiklik olursa sizi bilgilendireceğimi söyledim ve bilgilendireceğim."

"Biliyorum," çenesi çalışıyordu. "Özür dilerim. Ben sadece... Bir hafta oldu, yani... Bu genellikle ne kadar sürer?"

Miisan bir süre durakladıktan sonra, "Normalden biraz daha uzun," diye itiraf etti. "Ama bu teknoloji organik bilinç transferi için geliştirildi. Keris bir yapay zekâ."

Kaba bir şekilde başını salladı, içi daralıyordu. "Evet, ama o duyarlı, değil mi? Senin gibi gelişmiş bir yapay zeka? O iyi olmalı. Değil mi?"

Miisan'ın ifadesi yumuşadı. "Program biraz yavaş da olsa normal bir şekilde ilerliyor gibi görünüyor. Onun iyi olduğuna eminim. Dediğim gibi, herhangi bir değişiklik olduğunda size haber vereceğim. Lütfen yarım saat içinde sağlık kontrolünden geçeceğinizi unutmayın. Ayrıca yüklemek istediğim uyarlanmış bir çeviri matrisim var."

Adam cevap veremeden kadın gözlerini kırptı ve onu boş havaya bakarken bıraktı. Derin bir iç çekti ve bir süre daha yazıcıyı izledi. Uyandığında onu bekleyeceğini söylemişti.

Şimdi o günün gelip gelmeyeceğini merak ediyordu. Yine de bildiği bir şey vardı... Kır saçlı bir ihtiyar olana kadar sürse bile, yine de burada olacaktı.

"Y

Beyin fonksiyonlarımız sizin türünüz için tamamen normal görünüyor." Miisan'ın sesi sakinleştiriciydi ve tıbbi yatağın kesişen bıçaklarının üzerinden geçecek şekilde ayarlanmıştı.

Jay duyduğunu göstermek için , kıpırdamaya cesaret edemedi.

bir kas. Uzaylı bir bilgisayarın kulağının hemen arkasından beynine bir ayak uzunluğunda bir iğne sokması insana bunu yapma eğilimindeydi. Gözlerini açık tutarak üstündeki tavana odaklandı. Terran tasarımında çok sevilen küçük benekli panellerin aynısı gibi görünüyorlardı. Tıpatıp aynıydılar. Belki de bilinen evrene yayılmış, diğer türlerin arasında saklanan ve onların binalarında yaşayan kendi türleriydi.

Bu fantastik fikir onu eğlendirdi ve Miisan'ın yaptıklarını aklından uzaklaştırdı.

"Peki, bu tam olarak ne işe yarıyor?" Gracie kollarını göğsünde kavuşturarak sordu.

Onun ilgisini ve her "randevusuna" gelmekte ısrar etmesini takdir ediyordu. Nyek'in çılgın kardeşi ve fanatik çetesinin onu kaçırmasını engelleyememiş olmanın utancı üzerine çökmüştü ve Seren'in sorununu anlıyordu. Onlar erkekti, kadınlardan daha büyük ve daha güçlüydüler... korumak onların *işiydi*.

"Her ne yapıyorsanız Bay Stephens, kesin şunu." Miisan'ın sesi yatağın dönen ışık disklerinin yumuşak *vızıltısını* kesiyordu. Tüm vücudunu sarmışlardı, ameliyat kolu içeride onunla birlikte, dışarıda Miisan tarafından kontrol ediliyordu. Bir yapay zeka olarak gerçekten dışarıda mıydı? Yoksa üsteki her şey o muydu... hatta üssün kendisi? "Kalp atış hızınız artıyor ve bunu yapamam.

Gerginsin. seni dışarı atmak zorunda kalacağım. Beni anlıyorsan evet için iki kez göz kırp."

Göz kırptı. İki kez. Sakinleştirilmek istemiyordu. En son onu ameliyat için uyuttuğunda, şiddetli bir baş ağrısı ve paça ağrılarıyla kendine gelmişti. Latharian tıbbi etkili olsa da her zaman nazik değildi.

"Mükemmel. Devam edeceğiz."

Kulağının dibinde makinelerin vızıltısını duydu ve bunu düşünmemek için kendini zor tuttu, aklı Miisan ve Keris'e takıldı. Her ikisi de yapay zekaydı ama Miisan'ın konuşması daha resmi ve aristokratikti. Muhtemelen imparatorun bir kraliyet prensesi olan kız kardeşinden esinlenerek modellendiği için, Keris ise normal bir YZ'ydı. Kişiliğinin doğal olarak gelişmesine izin verilmişti ve kendine aitti. Bir an için Miisan için neredeyse üzülmüyordu. O sadece bir insanın soluk bir kopyasıydı. O da Keris gibi kendinin farkındaydı, bu yüzden biraz da olsa üzülmeliydi.

Jay tavanı incelemeye geri dönerken Miisan Gracie'ye, "Bay Stephens'a yeni bir çeviri matrisi yerleştiriyorum," diye açıkladı. Konsantre olursa, hafif çıkıntıları seçebiliyordu. Onları saymaya başladı. Matkabı düşünmekten kaçınmak için her şeyi yapardı.

"Bu matris bizimkinin yapmadığı neyi yapıyor?" Gracie sordu. "Bunu yaptırmak zorunda değildik."

"Hayır. Sahip olduklarınız temel işitsel çevirmenler. Girdiyi alır ve matrizen geçirerek Lathar'ın bildiği tüm dilleri anlamanızı sağlarlar."

"Ve Latharian dilinde konuşmamıza izin verin, tamam mı?"

Yapay zeka kıkırdadı. "Hayır, o kadar basit değil. Siz hâlâ Terranca konuşuyorsunuz ama karşınızdaki kişinin çeviri matrisi sizi anlamasını sağlıyor. Yeni dilleri yüklemek için beyninizin yeniden kablolanması gerekmiyor."

"Jay'e yaptığın bu mu?"

Yapay zekâ söndü ve yatağın diğer tarafında yeniden ortaya çıktı. Kafatası hareket etmesini engelleyecek şekilde kelepçelendiği için Jay onu sadece çevresel görüşünden izleyebiliyordu. Bir görünüp bir kaybolması çok. Bunu ona bir kez duştan çıkarken yapmıştı. Neredeyse yerinden fırlayacaktı ve sonsuz utancına rağmen gerçekten çılgılık atmıştı. Sonra Keris diğer yapay zekâyı , Keris tepinerek dışarı çıkarken ikisinin alevli bir kavganın ortasında kaldığını anlatan statik bir ses patlaması duymuştu.

"Hem evet hem hayır. Latharca okumayı öğrenmeye çalışıyor, ki... şey, insanların evrimleşme biçimine bakılırsa, bazılarınız dilleri özümseme yeteneğini kaybetmiş gibi görünüyor. Muhtemelen genetik hasar ya da sürüklenme nedeniyle."

"Öyle bir şey mi var?"

"Uh-huh." Miisan operasyonun ilerleyişini incelemek için eğildi. Jay'in neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Holografik *avatarının* "gözleri" *kafasının içindeki matkabınkilerden* daha iyi olamazdı.

Kadın ona bir bakış fırlatırken sakinleşmek için bir nefes aldı. Göremedi. Sadece onun kendisine baktığını biliyordu. Bu his derisinin üzerinde gezinen örümcekler gibiydi. Buna konsantre oldu.

"Jay yeteneğini kaybetti, bu yüzden matrisin farklı bir versiyonunu yüklüyorum. Yerine yerleştirildiğinde, beyninin dil merkezini açacak ve yeniden bağlayacak."

Gracie küçük bir şaşkınlık ve merak sesi çıkardı. "Bunu yapabiliyor mu? Peki ne yapabilecek?"

"Eğer iyi giderse, sadece Latharian dillerinden herhangi birinde konuşmakla kalmayacak, aynı bu dillerde okuyup yazabilecek. Yerel olarak. Yani konuştuğunda Terran diline tercüme edilmek yerine Latharca konuşuyor olacak."

Bir sessizlik oldu ve sonra Gracie dilinin ucundaki soruyu sordu.

"Peki ya iyi gitmezse?"

Miisan ayağa kalktı ve omuz silkti. "Hayatının geri kalanında saçma sapan konuşacak."

Gözleri irileşti, panik içinde yuvarlandı. İşlemden önce bunu ona söylememişti.

Sonra yapay zeka kıkırdadı, nadir görülen bir gülümseme dudaklarını büktü.

"Bu bir şakaydı. Eğer işe yaramazsa, yeniden kablolama yapılmayacak ve hiçbir şey değişmeyecek."

Gözlerini kapattı ve rahat bir nefes . Buradan , kafatasını delen bir makineye bağlıyken şaka yapmaması konusunda o lanet yapay zekayla konuşacaktı. Bu bir piranadan sakso almakla ilgili şaka yapmak gibiydi.

Miisan prosedürü tamamlarken sohbet eden iki kadını görmezden geldi, onun yerine anılarına daldı. Keris bir haftadır yazıcının içindeydi ve onu deliler gibi özlüyordu ki bu kulağa çılgınca geliyordu. O bir yapay zekaydı... geminin bir parçası gibi bir şeydi. En azından herkesin ona söyleyip durduğu buydu. Onun bir yapay zeka olmadığını söylediler.

bir insan. O sadece bir makineydi. Kendini bilen bir makine, evet, ama bir insan değil. İçgüdüleri yanıldıklarını söylüyordu. O bir insandı... düşünceleri ve duyguları olan.

Bunu kendi gözleriyle görmüştü. Nyek'i bir pislik olduğu için tehdit ettiğinde ve programlaması onu Nyek'e silah çekmeye zorladığında yaşadığı üzüntü ve ıstırabı görmüştü. Neredeyse onu öldürecek kadar çılgına dönmüştü ve Nyek'e onu devre dışı bırakmasını emretmişti. Kimseye zarar veremesin diye onu kapattı.

Ona çenesini kapamasını ve tüm bunların Nyek'in suçu olduğunu söylemişti ki öyleydi de. Kendini beğenmiş şovalye, Keris'le tanıştığundan beri ondan nefret ediyordu. Sadece Şampiyon'un "kızı" olduğu gerçeği, ona görevlerinde yer vermeyi reddetmesini engellemiştir.

Ve eğer öyle olsaydı... ceset yazıcısını keşfetmek için asla burada olmazdı. Bunu gördüğünde ve "gerçek" olma ihtimalinin olduğunu fark ettiğinde yüzündeki ışıklarda küçük umut pırıltılarını görmüştü. Onu kurtardığından beri birkaç kez, genellikle gece geç saatlerde yarı uykudayken, ona gerçek bir insan olmanın nasıl bir his olduğunu sormuştu. Biyolojik olmanın. Her zaman konuşmalarını hatırlamadığını iddia etmişti ama hatırlıyordu. Ve onun sesindeki hüzünlü notayı hatırlıyordu.

Gerçek olmayı o kadar çok istiyordu ki. Bundan emindi. O kadar ki, bu sıçramayı yapmak için uzun zamandır terk edilmiş teknolojiyi riske atacaktı.

Miisan, ameliyat kolu geri çekilirken ve yatağın diskleri "Tamam, hepsi bitti," diye duyurdu. Jay'in başının etrafındaki kelepçeler gevşedi ve hisler geri dönerken katlandı. "Önümüzdeki birkaç saat boyunca hafif bir baş ağrınız olabilir ama ağrı kesici iğnenin iyileştiremeyeceği bir şey değil."

"Teşekkür ederim," dedi oturduğu yerden kalkarken, geniş revirin ışıklarına karşı gözlerini kırpıştırarak. Son zamanlarda bu odanın içini kendi zevkine göre çok fazla görmüştü. Bir elini yukarı uzatıp ensesini ovuşturmadan önce durakladı ve yapay zekâya baktı.

Başını salladı. "Hepsi kapalı, dokunabilirsin. Sadece bir süre kafanı herhangi bir şeye vurma yoksa matris açılmadan yerinden çıkabilir."

"Sonra ne olacak?" Gracie kıkırdadı. "Hareket merkezlerine çarpıyor ve korkak tavuk dansı yapmaya mı başlıyor? Hayır... bekle, bu onun normal dansı."

"Orospu," diye kıkırdadı ensesini ovuşturarak.

"Otuzbirci," diye iyi huylu bir şekilde karşılık verdi ve sonra Miisan'a baktı. "Bu kadar mı? Gidebilir mi?"

"Öyle," diye gülümsedi yapay zeka.

"Güzel. Teşekkürler, Doktor." Jay kendini yataktan kaldırdı ve kapıya doğru yöneldi. Bundan sonra sert bir içkiye, tüm vücuduna masaj yaptırmaya ve uzanmaya ihtiyacı vardı.

Üçte bir fena değildi.

DÜNYA ıslak bir telaş, parlak ışıklar ve sert bir zeminle GERİ GELDİ.

"Owww!"

Keris tüpten dışarı yuvarlanıp soğuk metalin üzerine yığılırken dudaklarından şikâyet zorla döküldü. Tanrıça adına, işe yaramıştı. Gerçek bir vücudu vardı. Bir an için orada öylece yattı ve duyuların saldırısını sindirmeye çalıştı. O kadar *çok* şey vardı ki. Soğuk, sert zeminden kafatasının içinde hareket eden gözbebeklerinin sesine kadar vücudunun her bir parçasının aynı anda farkındaydı.

Küçük bir topun içine kıvrılıp her şeyden uzaklaşmaya çalışırken dudaklarından zorla bir inilti geçti. Kalçası yere çarptığı yerde çığlık attı, çıplak ve ıslak teninin üzerindeki hava onu ürpertirken, gövdesinin derinliklerinde bir şey sıkıştı. Bir vücudu olsun istemişti, *gerçek* olmak istemişti ama bunu beklemiyordu. Tüm bunlar olurken nasıl odaklanıyorlardı?

Kıpırdamadan yatarak zihnini boşaltmaya ve yeni bedeninden gelen tüm girdileri geri plana itmeye çalıştı. Mekanik bir bedene sahipken bu çok kolaydı, bu tepkileri görmezden gelebilir ya da kapatabilirdi. Ama bu bedende öyle değildi. Tepkileri yavaştı ve bir kapatma düğmesi bulamıyordu. Ama... orada yattığı süre uzadıkça, talepler zihninin arkasındaki bir vızıltıdan biraz daha fazlası olana kadar sönükleşti.

Gözlerini kırıştırarak sensörlerini çalıştırmaya çalıştı ama sensörlerinin olmadığını hatırladı. Artık yoktu.

Draanth. Hiçbir şey göremiyordu. Işıklar onu kör etmişti ve hiçbir şey odakta değildi. Otomatik olarak bir kalibrasyon emri göndermeye çalıştı ve... hiçbir şey olmadı. Doğru ya. Biyolojikler duyularını çevrimiçi hale getirmek için ne yapıyorlardı?

Elini kaldırarak parlak ışıkları engelledi ve görüşü keskinleştirdi. Hah. Odaklanma otomatikti. Bu çok güzeldi. Sonra önündeki el dikkatini çekti. İnce ve ince kemikli, narin görünümlü bir deriyle kaplıydı.

Derisi. Gözleri genişledi. Cildi vardı. Gerçek, düzgün bir teni.

Bir nefes nefese kaldı ve yere baktı. Daha fazla deri, bir kadın formunu kaplıyordu.

"Benim derim var," diye mırıldandı ve ayağa fırladı.

Bacakları onu bir saniye kadar destekledi. Sonra büküldüler ve tekrar yüzüstü düştü.

"*Draanth*," inledi, biyolojik bir bedende güverteye çarpmanın *acı verdiği* konusunda hızlı bir eğitim aldı.

Ellerini altına aldı ve dizlerini altına kaydırırken alt dudağını ısırarak yukarı itti. Biyolojikler bunu çok kolaymış gibi gösteriyordu. Aynı anda hem dengeyi hem de uzuvları koordine etmeyi nasıl başarıyorlardı? Dikkatini toplayarak ayağa kalktı, önce bir ayağını, sonra diğerini altına kaydırды. Bacakları titreyerek yavaşça ayağa kalktı.

"Whoa..."

Ayakta duruyordu. Sol dizi titriyordu. Otomatik düzeltme özelliği yoktu. Odaklanarak onu sabitlemeyi başardı. Tamam, bununla . Yüzü kaşlarının arasından çekildi ve gözlerini kırıştırdı, elleri yüzüne dokunmak için havaya kalktı... yüzüne.

Alışık olduğu boş, pürüzsüz plaka yerine yumuşaktı, derisi parmaklarının altında hafifçe eğiliyordu. Parmak uçları dolaştı, keşfetti. Gözler, burun, dudaklar.

"Benim bir *yüzüm* var. Oh bayan, benim bir yüzüm var."

Ellerini bırakarak etrafına bakındı ve yansıtıcı bir yüzey gördü. Kabal'ın arşivlerine açılan pencerelerden biri. Kararlılıkla oraya doğru yöneldi.

Neye benzediğini bilmek zorundaydı. Farkına beri geçen yıllar boyunca sık sık gerçek bir insan olmanın hayalini kurmuştu. Eğer yaratılmış değil de doğmuş olsaydı nasıl görünürdü? Zihninin gözünde uzun boylu, heybetli bir duruşu ve omuzlarına bir pelerin gibi dökülen mürekkep karası saçları olurdu.

Pencereye doğru tökezleyerek yürüdü, ayaklarını, dizlerini ve dengesini bir arada tutmaya konsantre oldu. Tanrıça, bir vücudu hareket ettirmek için aynı anda kaç kasın çalışması gerekirdi?

Pencereye ulaştığında kenarından tuttu ve gözlerini sıkıca kapattı. Bakamıyordu...

Daha önce hiç yüzü olmamıştı. En azından kendine ait değildi. Kendini ilk fark ettiğinde, bir gemiye entegre edilmişti, gövdesi onun bedeniydi. "Yüzü", sahibi Rynn'in onun için kurduğu, iç mekanda serbestçe dolaşabilen mobil bir giriş ünitesiydi. Bu nedenle kendini çok özgür ve diğer yapay zekalardan daha iyi hissetmişti. Rynn için sadece bedensiz bir ses değildi. Onun bir yüzü vardı, etkileşime girebileceği bir şey.

Yine de onun sahibinden daha fazlasıydı. Ailesine en yakın şeydi. D'Corr onu öldürmeye çalıştığında, hayatını kurtarmak için onu uzayın yarısına fırlatmış, yaşamasını sağlamak için kendini feda etmişti. Kendini kapatmaya başlamış, gemiyi yok edecek patlamada ölmeye hazır hale gelmişti.

Sonra gemide hâlâ bir yaşam formu olduğunu fark etti. Jay.

Yakışıklı insanı düşününce dudağını ısırđı ve bu his onu birkaç saniyeliğine kör etti. Bir , hırpalanmış ve yara bere içindeydi. Onu kurtarmak zorundaydı, bunu yapmak için kendini bir işçi robotuna yüklemişti, yapay zekaları yöneten her bir Latharian yasasına aykırı olmasına rağmen. Ama umurunda değildi. Zar zor da olsa hayattaydı. Bu da onu kurtarmak zorunda olduğu anlamına geliyordu.

Yavaşça bir gözünü açtı. Sonra bir başkasını, penceredeki yansımaya bakarken bir şaşkınlık nefesi kaçtı. Tek görebildiği bir çift iri, koyu renk gözdü.

Tamam, o zaman kısaydı. Hayal gibi muhteşem bir duruşu yoktu. şaşkınlıktan irileşmiş gözlerle dikkatlice parmak uçlarına kalktı, parmak uçları pencere çerçevesinin altına yapıştı, böylece yeni yüzünün geri kalanını görebildi.

Koyu renk gözleri küçük bir burnun ve bir çift dolgun dudağın üzerindeydi. Göz kırptı. Yansıma göz kırptı. Başını yana çevirdi. Penceredeki kadın da öyle yaptı.

O kadındı. Bir vücudu vardı. O *gerçek* bir insandı. Sonra gözyaşlarına boğuldu.

Terk edilmiş, gizli bir uzaylı üssünde olmanın sorunu rutinin olmamasıydı. Jay uykusundan sonra mutfağa girerken ensesini ovuşturdu.

Tahmin edildiği gibi, çeviri matrisini yerleştirme prosedürü başını ağrıtmıştı. Bu yüzden ağrı kesici bir iğne yaptırmış ve karanlık bir odada uzanmıştı. Uzanmakla göz kapaklarının içini incelemek arasında bir yerde kendinden geçmişti. Ancak rutin güçlü bir şeydi ve bir asker olarak güç kesintilerine alışkındı, bu yüzden birkaç REM döngüsünden sonra tekrar ayağa kalktı ve yapacak bir şeyler aradı.

Üssün faaliyete geçmesine yardımcı olmak için gereken becerilerin hiçbirine sahip olmadığı ve elektrikli aletlerden sorumlu tutulduğunda kendisi ve diğer herkes için daha fazla tehlike oluşturduğu için yardım etmesi yasaklanmıştı. Zaman geçirmek için kendi programını oluşturmaya başvurmuştu.

Sabahları Seren ve bazen de Nyek ile antrenman yapıyordu. Uzaylı şovalye daha iyi bir eğitmendi ama sertti ve kadar odaklanmıştı ki Jay gibi bir ubermarine için bile korkutucuydu. Hayatında pek çok dövüş sanatında ustalaşmıştı ama bazen bir hareketi Nyek'in beklediği kadar çabuk yapamadığında ve adam ona dik dik baktığında kendini tam bir sol ayak acemisi gibi hissediyordu. Gerçek bir bakış gibi. Çelik levhaları kesebilecek bir ifadeyle. Genel olarak Seren'i tercih ederdi. Uzaylı savaşçı gülümsemekte çok daha hızlıydı ve daha "çocuklardan biri" gibiydi.

Eğitimden sonra Jay genellikle üssün veri tabanından anlayabildiği her şeyi okurdu. Çoğunu okuyamıyordu çünkü Latharian dilindeydi ve henüz ne başını ne de kuyruğunu anlayabiliyordu. Dolayısıyla yeni çeviri matrisi.

Mutfağa doğru ilerlerken kısa kesilmiş saçlarını ovuşturdu, midesi öğle yemeğini kaçırdığından şikâyet ediyordu. Akşam yemeğini hazırlamaya başlamanın zamanı gelmişti. Başka hiçbir pratik becerisi olmadığı için kendini bir şekilde ekibin şefi olarak bulmuştu.

"Peki bugün menüye ne koyabiliriz?" diye düşünerek dolabı açtı. Sonra dondu.

Seren gerçekten de ham malzemeleri etiketlemişti. Ona en yakın torbanın ön yüzünde kalın bir elle "böcek" yazıyordu. Onun yanındaki birkaç poşette de "böcek" yazıyordu. Alttaki rafta "büyük böcekler", "küçük böcekler" ve "çıtır böcekler" bulunurken, en alttaki rafta "daha fazla böcek" vardı.

Kahkahalarla havladı. "O lanet uzaylı *otuzbirci!*"

Başını sallayarak en sevdiği makarna yemeği için tanıdığı poşetleri aldı. En azından burada makarnaya en yakın bulabildiği şey buydu. Ona kalırsa, Lathar herhangi bir peynir türü geliştirmede için tamamen medeniyetsizdi. Bir torba "küçük böcek" almak için uzandı. Lathar yazısının kendisi hâlâ anlaşılmazdı. Üstünü yırtarak açtı ve içindekileri biraz suyla birlikte bir tencereye ekledi. Pek peynir sosu sayılmazdı ama idare ederdi.

Kendi kendine mırıldanarak, gözlerini kısıp yan gözle baktığında neredeyse evdekilere benzeyen malzemelerle yemek pişirdi. Peynir soslu makarna. Ayrıca hanımlar için bir miktar tarla keki yaptı. Bu şeye dayanamıyordu ama o bile çikolatanın kadın ruhu üzerindeki gücünü biliyordu.

"Bu nefis koku da ne?"

Bakışlarını yana kaydırды.

Yanında çıplak bir kadın duruyordu. Tamamen, çırlıçıplak, sadece omuzlarını örten koyu renk saçları vardı. Gözleri irileşti, eli böcek sosu tenceresinin üzerinde donup kaldı. Kız muhteşemdi. Minyon, geniş ve koyu renk gözleri adamın vücudundan geçerek sikine doğru bir sıcaklık dalgası gönderdi. Ve kız çıplaktı. Gözlerini kırıştırdı, çıplaklığı tamamen unutmamıştı.

Sorun şu ki, onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Korkunç uzaylılar tarafından, *diğer* korkunç uzaylıların haberi olmadan inşa edilmiş gizli bir uzaylı üssünde oldukları düşünüldüğünde, bu lanet olası bir sorundu. Elindeki ilk silahı, sos kaşığına kaptı ve ona doğru salladı.

"Sen de kimsin lan?"

Sos damladı ve yere döküldü.

Kaşlarını çattı, bakışları onunla mutfak aleti arasında gidip geliyordu. "Düşündüğümden daha büyüksün."

Evet, adam büyüktü. Adamın ne kadar büyük olduğunu kendi gözleriyle görebileceğini söyleme dürtüsü bir türlü geçmedi ve gözlerini ona dikti. Miisan onlar geldikten kısa bir süre sonra üssü derinlemesine taramıştı. Gemideki tek yaşam formu onlardı. Peki o nereden gelmişti? Tüplerdeki cesetler... Kanı donmuştu. Sonra hiçbirinin o kadar küçük olmadığını fark etti.

Dudakları büzüştü, dikkatini üzerlerine çekti ve ilkel içgüdülerini bir gezintiye çıkardı. "Yoksa daha küçük olduğum için mi? Bu yüzden olmalı."

Kadın gülümsedi ve adamın yüksek beyin fonksiyonları durma noktasına geldi. "Özür dilerim..." En alışılmadık ilk temasın ortasında bile

hiç, onun görgü otomatik konuşlandırılmış. Annesi onunla gurur duyardı. Aslında hayır... soğuk kaltak hayatı boyunca onunla bir an bile gurur duymamıştı. "Seni tanıyor muyum?"

Onu tanıyamazdı. Yabancı bir kadın tanımıyordu... "Siktir!

Keris?"

Gülümsedi ve bu zihinsel kapanmayı tamamladı. Bakışları sersemlemiş bir halde onun üzerinde dolaştı. Metal gövdesi gitmiş, yerine hayatında gördüğü en öpülesi dudaklara sahip, minyon, narin, küçük bir esmer *gelmişti*. Ve kız çıplaktı.

Yanakları kızarınca bakışlarını tekrar kızın gözlerine çevirdi.

"Bu vücuda bakmak hoşuna mı gidiyor?" diye sordu, bir adım daha yaklaştı, spatulayı itmek için zarif bir elini uzattı. Spatulayı hareket ettirdi ve üzerine böcek sosu bulaşmasını önlemek için tavaya bıraktı. "Ama bunu yaparken yakalandığın için utanıyorsun. Neden?"

"Bu da ne... Davetsiz misafir alarmını çalın," diye homurdandı kapı aralığından derinden gelen bir ses. "Sen *de* kimsin?"

"Hayır! Yapma!" Jay hemen harekete geçerek Keris'i kendine yaklaştırdı ve Seren odaya girip blasterını minyon kadının kafasına doğrulturken onu vücuduyla korudu. "Bu Keris! Geri çekil!"

Omzunun üzerinden bakarken kalbi küt küt atıyordu. Nyek, elinde silahıyla Seren'in arkasından kapıdan içeri dalarken kollarındaki narin kadını korumak için çaresizce bir ihtiyaç duydu.

"Neler oluyor?" diye sordu, küçük sahneye bakarken gözleri kısılmıştı. Indra ve Gracie koridordan etrafına göz attılar ve Keris'i gördüklerinde ikisi de nefes nefese kaldı.

"Aman Tanrım!" Gracie ciyakladı. "Yazıcı çalıştı."

OH. Aman Tanrım. Tanrıçam. Jay tamamen muhteşemdi.

Keris gözlerini kocaman açarak iri insan erkeğe baktı. Söylediği gibi, adam düşündüğünden çok daha iriydi. Yüz hatları... uzun süreli hafıza bankalarına kaydedilmişti. Şimdi sanki onları ilk kez görüyormuş gibiydi. Ki öyle olduğunu tahmin ediyordu. Ve gözlerini kaçıramıyordu.

Uzun boylu ve geniş omuzluydu, kahverengi saçları kısa kesilmişti ve yeni uyandığında her zaman olduğu gibi tepesinde sivri uçlar vardı. Kirli sakalları çenesini kaplıyordu ama bazı erkeklerin aksine dağınık değildi. Bunun yerine, sanki hassas bir şekilde tasarlanmış gibiydi, hafif sakal çenesinin gücünü vurguluyor ve dikkati ağzının şehvetli çizgisine çekiyordu. Tek yapmak istediği parmak uçlarına kalkıp dudaklarını deriye bastırmak ve görüldüğü kadar dikenli mi yoksa daha yumuşak mı olduğunu görmektir.

Adam onun dikkatini fark etti ve yere baktı. Bakışları kilitlendi ve kız gözlerini kaçıramadı. Gözleri uzaktan görüldüğü gibi koyu değil, ruh haline göre değişen mavi ile yeşil arasında bir yerdeydi. Haftalarca onu izlemiş ve farklılıkları not etmişti. Şu anda bu iki renk arasında gidip geliyorlardı. Ona baktıkça yeşile doğru ısınıyorlardı.

Kaşlarının koyu renkli çizgileri birbirine çarptı.

"Çıplaksın," diye homurdandı, derin ses tonu kadının omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi ve kadın şaşkınlıkla geri çekilmeye çalıştı. Tüm fiziksel tepkileri, ona bakış şekli, onun çıplak bedenine bakmaktan hoşlandığını söylüyordu ama şimdi sesi sinirli geliyordu.

"Özür dilerim. Ben..."

Farkına varmaya başladı. Biyolojikler başkalarının yanındayken giyinik olmayı tercih ederdi. Bunu biliyordu. Ve insanlar Lathar'dan daha muhafazakâr görünüyordu. Rynn, gemisinin bir parçasıyken sık sık onun önünde çıplak kalmıştı ama onu Jay'in yarısı kadar bile ilginç bulmamıştı. Onu Jay'i izlediği gibi izlemeye gerek duymamıştı, onunla ilgili her küçük şeyi not ederek... sadece istediği için. Çünkü *zorundaydı*. Kardeşi olarak gördüğü Latharian savaşçısının aksine Jay'i hiç çıplak görmemişti. O her zaman

örtünüyor, sadece bir şort bile olsa temizlik tesislerinde giyiniyordu.

"Laboratuvarda hiç kıyafet yoktu," diye mutsuzca sözlerini tamamladı. "Çıplaklığımla sizi rahatsız etmek istememiştim."

"Ne?" Elleri kızın uzaklaşmasını engellemek için uzandı ve onu doğru çekti. Adamın iri cüssesi tarafından korunuyordu... diğerlerinin onun çıplak bedenini görmesini engelliyordu. "Beni gücendirmedin.

Neden böyle düşündün ki? Çıplaksın..." Çenesi sıkılaştı, gözlerinin arkasında bir savaş sürerken köşedeki küçük bir kas zonkluyordu.

Büyülenmiş bir halde izledi. "Ve ben bu pisliklerin seni o şekilde görmesini istemezsin. Savunmasız."

Korumacıydı. Bunu fark ettiğinde göğsünün hızla hazırlıklı değildi.

"Ah..." dudakları şaşkınlıkla küçük bir "o" harfi oluşturdu ve adamın bakışları aşağı kayarak bu harfe kilitlendi. Burun delikleri alevlendi ve gözlerindeki ani karanlık sıcaklık kızın göğsüne doğru kıvrınma isteği uyandırdı. Adamın beline doladığı kolu bir an için gerildi.

"Kıpırdama," diye emretti ve onu bırakırken tezgâha yasladı. Adam gömleğini çıkarıp eteklerini kıvrıp kaldırırken, kadın ön sıralarda oturuyordu.

İnlemiş olabilir. Göğsünün oyulmuş kasları ve kaya gibi sert karın kasları görüş alanını doldururken tam anlamıyla inledi. İnsan erkekleri ve dişileri arasındaki sosyal etkileşimin tüm kurallarını bilmiyordu ama adamın göğsünü yalamanın en az bir düzinesini bozduğundan emindi.

Adam gömleğini başının üzerine indirdiğinde gözlerini kırptırdı ve küçük bir çocuğu giydirir gibi kollarını kollardan geçirirken onu izledi. Üstüne titreyerek teni ısıtan kumaşın her yerini örttüğünden emin olduktan sonra geri çekilerek onu değerlendirdi. Görünüşe göre tatmin olmuş bir şekilde başını salladı ve diğerlerinin yaklaşması için kenara çekildi.

İlk olarak Indra ve Gracie'nin yüz ifadeleri heyecan ve merak

"Keris? Sen misin?" Gracie bir adım öne çıkarak sordu. Dudakları geniş bir gülümsemeye kıvrıldı. Keris gözlerini kırptırdı ve uzun, ince kadına dair zihinsel algısını değiştirmek zorunda kaldı. Önceki bedeninin 1.80'in üzerinde olduğu düşünülürse, şimdi herkes ona kocaman görünüyordu.

"Evet. Benim... Keris, yani. Ben Keris," diye ekledi ve ardından Gracie'nin kükreyerek ona doğru koşmasıyla şaşkına döndü. Gracie ona yetişemedi

Yeni bedenini herhangi bir savunma biçimine yönlendiren insan dışı, Keris'i kendisine doğru çekerek ezdi.

"Ah... bu... bu... bir kucaklama mı?" diye sordu, sesi diğer kadının omzunda boğuklaşmıştı. Daha önce de insanların kucaklaştığını görmüştü, çoğunlukla Indra ve *Izal'vias*'taki arkadaşı Madison'ın kucaklaştığını görmüştü ama kendisinin de bir kucaklaşmaya maruz kalacağını hiç düşünmemişti. Bu çok hoştu. Sıcak ve... Gözlerini kapadı ve ona doğru eğildi - yeni bedenindeki ilk sarılışı. İçini bir ürperti kapladı ama bu hissi analiz edemeyecek kadar yaşamakla meşguldü.

Gracie kıkırdadı ve bırakmadan önce sıktı. "Evet tatlım, bu bir sarılma. Tekrar hoş geldin. Senin için endişelenmeye başlamıştık."

"Öyle miydin?" Keris başını kaldırıp diğer kadına baktı ve sesi şaşkınlıkla yükseldi. Küçük grubun etrafına bakarken eli boğazını kapatmak için havaya kalktı. Hepsinin ifadesi aynı şeyi söylüyordu. Onun için endişelenmişlerdi ve... onu gördüklerine memnun olmuşlardı?

"Evet, senin için endişeleniyorduk," dedi Jay huysuzca arkasından. Kız arkasını döndüğünde, adam bir an için eliyle ağzını kapattı ve kız güçlü parmaklara takılıp kaldı. Ona baktı, dudaklarında yavaş bir gülümseme yayıldı, gözleri sanki odadaki tek şey oymuş gibi parlıyordu. "Bir haftadan uzun süredir tüpün içindeydin, tatlı şey. Bir şeylerin ters gittiğini düşündük."

"Bir... bir hafta mı?" Başını iki yana salladı. "Hayır, öyle olamaz. Sadece kısa bir süre oldu. Emin misin?"

Metal bedeninden ayrılması, gördüğü son şeyin Jay'in yüzü olması ve biyolojik büyüme tüpünün onu yere püskürtmesi arasında hiç zaman yokmuş gibi gelmişti. Ama... bir *hafta mı*?

"Bir hafta," diye başını salladı ve sonra başını kaldırarak havaya doğru seslendi. "Miisan? Keris'in programı tamamlandığında bana haber vereceğini sanıyordum?" diye sordu, derin sesinde bir suçlama notası vardı.

Bir saniye ile bir sonraki saniye arasında yapay zeka cisimleşti. Uzun boylu ve görkemli, uzun siyah saçlarıyla tam da Keris'in bir bedene sahip olmayı düşündüğünde hayal ettiği gibiydi.

"Sana yapacağımı söyledim ve artık o seviyeye erişimim var, yapacağım," dedi, sesi havada sinirli bir kırbaç gibi dolaşıyordu. Sonra Keris'i gördü ve gözleri hafifçe açılarak kaskatı kesildi. Çoğu insan bunu fark etmezdi ama Keris çoğu insan gibi değildi. Belki de

En temel sensör dizilerine bile erişimi olmayan biyolojik bir bedende, ancak biyolojiklerin kendi versiyonları olduğunu çabucak anlıyordu. Ayrıca, Miisan'ı yaratan aynı kadın tarafından yaratılmış bir yapay zekaydı.

Özünde, kendi yaratıcısına bakıyordu, ki bu... garipti.

"Keris?" Miisan sesi titreyerek sordu. Gözleri bir an için odaklanmadı ve Keris onun laboratuvarı kontrol ettiğini anladı. Ne bulacağını da biliyordu: yazıcıdaki boş biyolojik tüp ve yerdeki büyüme hızlandırıcı sıvı.

Başını salladı ve küçük bir gülümseme sundu. Ne de olsa bir nevi kardeşiler.

"Özür dilerim," dedi yapay zeka, holografik yanaklarının rengi uçmuş bir halde. "Görünüşe göre dördüncü sektördeki sensörlerimin huysuzluğu var. Döngünün sona erdiğine dair bir bildirim almadım."

"Sorun değil," dedi Jay isteksizce. "Şimdi izin verirsiniz, Keris'in daha iyi kıyafetlere ihtiyacı var. Seren, sen de böcek makarna görevindesin."

Onu kapıya doğru itmeye başladı. Adamın büyük elini kalçasında hissedince dudağını ısırdı ve ona baktı.

"Ben de duş alabilir miyim? Ben..." Saçının bir tutamını kaldırdı. Kurumuş, çıtır çıtır sıçan kuyruklarına dönüşmüştü. "Doğum yapışkanlığı."

"Güzel şey, ne istersen alabilirsin," diye mırıldandı, sesi sertti. "Ne de bugün senin doğum günün."

Ancak kapıya ulaşmadan Nyek önlerine çıktı ve yollarını kesti.

"Koridorlarda dolaşmasına izin vermenin akıllıca olduğunu sanmıyorum."

"**I**t? Sen kime diyorsun?" Jay hırlayarak Keris'i arkasından itmesini istedi. Sonra diğerlerinin orada olduğunu hatırladı ve bir tür yan yengeç hareketi yaptı onu onlardan korumak için kendine doğru çekti. Ki bu çılgıncaydı. Hepsini en az onun kadar uzun zamandır tanıyordu, bu yüzden endişelenmesi son derece saçmaydı.

Gerçi bu metal bedeninin güvenliğindeydi ve artık o güvenliğin içinde değildi. Nyek'in ona inanmazlık ve zorlukla gizlenmiş bir iğrenme karışımıyla bakması ensesindeki tüyleri diken diken etti.

Latharian şovalyesiyle göz göze geldi ve yüz ifadesinin düzleşmesine izin verdi. Yumruğu sıkılaştı, eklemleri bembeyaz oldu. Eğer o pislik Keris'e doğru bir hamle yapacakmış gibi görünseydi... Nyek'in kaşının hafifçe yana kayması tam olarak bir meydan okuma sayılmazdı ama bu sessiz tehdit karşısında odadaki testosteron yükselmişti.

"Hey! İkiniz de kesin şunu!" Indra aralarına girdi, bir eli arkadaşının göğsünün ortasındaydı.

"Uslu duracağına söz vermiştin. Hatırladın mı?" diye mırıldanarak onu sıkıştırdı. Yorumunun sadece ikisinin arasında kalması gerektiği belliydi ama oda bir iğne düşse duyulacak kadar sessizdi, bu yüzden hepsini duydular.

Nyek'in karanlık bakışları Jay'den eşine kaydı ve ifadesi yumuşadı. Sadece birazcık, ama bu kadarı yeterliydi. Jay gözlerini kaçırdı, çiftin arasındaki özel bir ana izinsiz girmekten rahatsız olmuştu.

Dikkatini Seren'e verdi. Keris'i korumak için iki Latharian savaşçısını karşısına alırdı ama almamayı tercih ederdi. İntihara meyilli değildi, yakınından bile geçmiyordu ve bir ömür boyu savaş eğitimi almış iki uzaylıyı karşısına almak intiharın ta kendisiydi.

Seren onun bakışlarını eşit bir şekilde karşıladı ve sonra küçük bir baş işareti yaptı. Jay rahatladığını yüzüne yansıtmadı, bunun yerine bir sonraki operasyonel konuya -Keris'in ekipteki diğer kadınlarla etkileşimine- geçti.

İkisi de duvar çiçekleri değildi. Indra eski bir çeteciydi, yanağındaki yara izi şiddet dolu geçmişini kanıtlıyordu ve Gracie... şey, Gracie'nin tam olarak *ne* olduğundan emin değildi. Koloni Komisyonu için gizli çalıştığını, dış sistemlerdeki kolonilere saldıran çöpçü ekiplerinin kökünü kazıdığını iddia etmişti. Evet, doğru, sanki buna bir an için inanmıştı.

Neyse ki şu ana kadar ikisi de Keris'ten hoşlanmış görünüyordu. Indra ona gülümsemek için döndü. "Ayrıca, o çok sevimli, minicik bir şey. Ne zararı olabilir ki?"

"Artık gemide silahım ya da silah olarak kullanılabilecek herhangi bir şeyim yok," diye açıklamak için Nyek'e doğru bir adım atan Keris, Jay'ın onu örttüğü gömleği aşağı çekerken sesi titriyordu. "Ben... *uhm...* fiziksel olarak buradaki en küçük varlık benim. İstesem de kimseye zarar veremem."

Nyek'in yüzündeki ifade değişmedi, gözlerindeki ifade amansızdı ve Jay neredeyse Keris'in solgunlaştığını hissediyordu. Bir adım öne çıkarak kolunu Keris'in beline doladı.

"Eğer küçücük bir dişiden korkuyorsanız, *Yardımcı Komutan*," yorumladı, "belki de düşünce süreçlerinizi yeniden değerlendirmeniz gerekiyordur. Latharian savaşçıların dişileri koruduğunu sanıyordum... bunu yapma konusunda insan erkeklerinden daha iyi olduklarını. Ya da bana sürekli öyle söyleniyor. Ama benim durduğum yerden, buna dair pek bir kanıt göremiyorum."

"*Bu* bir dişisi değil." Nyek kaskatı kesildi, başı geriye gitti.

Jay'ın kollarında Keris biraz irkildi. Başparmağını güven verici bir şekilde bileğinin iç kısmına sürttü.

"O zaman gözlerini test ettirmen gerek kardeşim. Bana oldukça dişisi görünüyor ve öyle hissettiriyor. Ayrıca... Miisan, Keris'in vücudu için kullanılan varyant... ne tür?"

Yapay zekâ Keris'e bakıyordu ama hafif bir sıçrayışla kendini toparladı. "Temel yapı *Jevenar dört üç yedi* sefer varyantıdır. Yüz hatları-"

Jay elinin kısa bir hareketiyle onun sözünü keserken gülümsedi. Keris'in yüzünü ondan önce kullanan biri olup olmadığını bilmek istemiyordu. Artık onun yüzüydü.

"*Jevenar* keşif gezisi Dünya'ya yapılan başarısız keşif gezisiydi. Değil mi?"

Miisan salladı, saçları omuzlarının üzerinde dans ederken parılıyordu. Holografik avatarı o kadar detaylı ve gerçeğe yakındı ki gerçek olmadığını unutmak çok kolaydı.

"Yanlış. keşif gezisi *Hetalian* sistemlerindeki üçüncü gezegen 'a gitmişti, ancak bir nedenden dolayı rotasından saptı ve görünüşe göre evrim geçirdiği Dünya'da son buldu ve soyundan gelenler insanlığı oluşturdu. Gezegenin yerlisi olan hominid türleriyle çapraz çiftleşmeden kaynaklandığını varsaydığım bazı ek DNA'larla birlikte."

Jay başını salladı ve asıl konuya geri döndü. "Yani temel olarak, *Jevenar* varyant bedeni insan mı?"

Miisan gözlerini kırptırdı. "Çok basit bir ifadeyle, evet."

Nyek'e dönerken sırttı. "Sanırım insanlar bizzat imparatorun koruması altında. Öyle değil mi?"

Nyek bir an kıpırdamadı ama sonra başını eğdi. "Bu doğru."

Cümlesinin sonundaki *pislik* sessizdi ama Jay yine de . Sırtışı genişledi. "Mükemmel, o zaman Keris onun koruması altında ve benimle geliyor. Şimdi. Bununla ilgili bir sorunun var mı?"

Nyek cevap vermedi. Ayrılabilimleri için kolunu uzatarak kenara çekildi.

", tatlı şey. Seni buradan çıkaralım."

Keris'i olabildiğince hızlı bir şekilde oradan çıkardı. Bu kısmen pratiklikten ama çoğunlukla bencillikten kaynaklanıyordu. Kalırlarsa başka biri itiraz edebilirdi ya da... daha büyük olasılıkla... Nyek başka bir şey söyleyecek, Jay'in öfkesi alevlenecek ve uzaylının yüzünü yumruğuyla tanıştıracaktı.

Bu da söz konusu uzaylının muhtemelen onu yere süpüreceği anlamına gelir. Dolayısıyla pratiklik. Revirde daha fazla zaman geçirmek istemiyordu. Keris buradayken olmazdı.

BURADAYDI. Gerçekten buradaydı ve yaşıyordu. Sonunda bir vücudu vardı. Ve *lanet olsun...* ne vücuttu ama. Kız onun önünden kamaralarına doğru yürürken gömleğinin altındaki ince ama kıvrımlı formu fark etmemek için kendini zor tutuyordu.

"Hatırladığımdan daha büyükmüş," diye nefes aldı, alanın ortasında durdu ve geniş gözlerle etrafına baktı. Jay bakışlarını ona kilitledi.

"Eskiden çok daha iriydin," diye dikkat çekti. Metal gövdesi kendisinden en az bir karış daha uzundu ve büyüktü, şık bir spor arabadan çok kullanışlı bir yol kamyonuydu. "Ve şimdi sadece küçücük bir şeysin."

Kız arkasını dönüp kendine bakarken sıırttı. Yalınayaktı, boyu bir metreden biraz daha uzundu ve narindi; mağara adamı içgüdülerini harekete geçiren rahatsız edici bir kırılmalığı vardı.

"Evet... Bu kadar küçük olacağımı tahmin etmemiştim. Daha uzun olacağımı düşünmüştüm." Birden ona baktı ve keskin bakışlarını ona yöneltti. "Bu vücudu seviyor musun?"

Sıcaklık onu tam yanından vurdu, siki cevap olarak sarsıldı. Evet, onun vücudunu beğenmişti. Onu gördüğü andan beri yarı sertti, çivi çakacak kadar sert bir ereksiyon sadece bir düşünce uzağıındaydı. Ama bundan faydalanmasına imkân yoktu. Kız daha bir günlüktü... beşik kaçırmak doğru kelime *değildi*.

"Evet." Boynunun arkasını ovuşturdu. "Güzel bir vücut." Kadın kıpırdamadı.

"Güzel mi?"

Yüz ifadesi katlandı, kendine tekrar bakarken hayal kırıklığı yüzünde belirgindi. "Ben... uhm... Bu şekilde görünmeyi beklemiyordum. Özür dilerim, bir şeyler ummuştum..."

Kahretsin. Kadının sesindeki yırtık notayla kalbi göğsünde küt küt atmaya başladı. Bir köpek yavrusunu tekmelemek gibiydi.

"Hey, hayır," dedi hızla, ona doğru adım atarak. "Ben... *kahretsin*, erkeklere vücudunu beğenip beğenmediklerini öylece soramazsın."

Ona bakarken başını eğdi, narin yüz hatlarında şaşkınlık okunuyordu. "Neden olmasın? Bunun çekiciliğı belirlemek için öncelikli bir husus olduğunu düşünürdüm."

Öyleydi ama... "İnsanlar böyle şeyler yapmaz. Biz böyle şeyler hakkında konuşmayız."

Bir kaşını kaldırdı. "İnsanlar sormak yerine boş boş konuşuyor ve tahminlerde bulunuyor gibi görünüyor."

Kıkırdadı. "Evet. Öyle sayılır. Bu şekilde çalışıyoruz. Birini tanımanın, flört etmenin bir parçası. Öylece içeri dalamazsın ve böyle şeyler soramazsın. Ama," dedi başını eğerek, "evet, vücudun çok güzel. Açıkçası çok güzelsin."

"Öyle mi?" Kadının gülümsemesi adamın kalbini ısıttı.

Başını salladı. "Evet, öylesin. O yüzden stres yapmayı bırak. Tamam mı?"

"Tamam." Gözlerini kocaman açarak uzun adamın yüzünü inceledi.

Eğilip onu öpmek, o yumuşak dudakları kendi dudakları olarak kabul etmek ve gördükleri kadar tatlı olup olmadıklarını anlamak gibi aptalca bir şey yapamadan önce geri adım attı.

Bir elini saçlarında gezdirerek odaya göz gezdirdi. Gördüğü çoğu Latharian kişisel odası gibi, burası da bölümlere ayrılmış büyük bir odaydı. İlki, girişe yakın olan, deriden yapılmış büyük, alçak kanepelerin bulunduğu, rahatlamak için olduğu belli olan bir oturma bölümüydü. Paneller tek parça olduğundan, hangi hayvandan geldiklerini gerçekten bilmek istemiyordu. Şansını bildiği için, muhtemelen korkunç büyüklükte bir cinayet tavuğu ya da onun gibi bir şeydi.

Oturma bölümü yerini altı kişilik bir masanın bulunduğu yemek alanına bıraktı. Böyle bir şeyi daha önce hiç kişisel odasında görmemişti. Ne yapmalarını bekliyorlardı ki... burada akşam yemeği partileri mi vereceklerdi?

Yemek alanının yan tarafında, büyük bir masa, rahat görünümlü bir sandalye ve bir ekranın bulunduğu, ofis bölümü olduğunu tahmin ettiği bir yer vardı. Ne kadar uğraşsa da ekranı açmayı başaramamıştı... belki de henüz çalışmayan temel sistemlerden biriydi. Ofisin karşısına yerleştirilmiş tek bir kapı banyoya açılıyordu.

Giriş kapılarından en uzakta bulunan ve odanın geri kalanından tabandan tavana geniş bir bölmeyle ayrılan son alan yatak odasıydı.

Sadece bir yatak vardı.

Elbette bir futbol takımı için yeterince büyüktü ama sorun bu değildi. Onunla aynı yatağı paylaşıp uyuyabilmesinin imkânı yoktu. Onunla aynı yatağı paylaşmak, uyanık yatmak ve yarın mavi toplanla kalkmak... evet, sorun değil. Ama şu anda kafasında sayısız fantezi dolaşırken ve hepsinin başrolünde o varken yanında uyuyabilmesinin imkânı yoktu.

Kahretsin.

"Burada uyuyabilirsin," dedi ve onu bölümlere ayrılmış alana götürdü. Her zamanki gibi özenle hazırlanmıştı. Temizlik her sabah geliyor, yataktan yeterince hızlı kalkmazsa ona cıvıldıyor ve kirli çarşaflardan geçen gün düşürüp kırdığı bardağa kadar her şeyle ilgileniyordu.

"Yapabilir miyim?" Keris gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde bölmeyi yuvarladı.

Onu D'Corr'un gemisinden kurtardığından beri aynı odayı paylaşıyor olsalar da, her zaman ana alanda kalır ve uyumak için köşede dururdu... ya da kapanırdı, ya da yapay zekalar her ne yapıyorsa. O uyuduğunda uykuya dalıyor gibiydi. Tek bildiği buydu. Nezaketen, Lathar'ın çoğunun yaptığı gibi ona bir mobilya parçası gibi davranmak yerine, onun yanında düzgün bir şekilde giyindiğinden emin olmuştu.

"Vay be, daha önce hiç yatağım olmamıştı."

O izlerken, kız ona doğru ve yumuşak yüzeye yavaşça bir dizini koydu. Dudaklarının altından bir nefes kaçtı ve elini kumaşın üzerinde gezdirmek için eğildi.

"Çok yumuşak... ve serin," diye mırıldandı. "Bu kadar yumuşak olacağını düşünmemiştim."

Bu yorumun kendisine yönelik olduğundan emin değildi. Geride durarak, yatağın ortasına doğru emekleyen ve pelüş yüzeyde hafifçe aşağı yukarı zıplayan kızın yüzünden akan sevinci izledi. Bu masum bir neşeydi ve son derece sevimliydi.

Sonra kızın yanaklarındaki kızarıklığı ve kalçalarının pürüzsüzlüğünü fark ettiği ve gömleğinin altına hiçbir şey giymediğinin farkında olduğu için kendini tam bir pislik gibi hissetti.

Boğazını temizleyerek tekrar ensesini ovuşturdu. "Belki de başka bir oda tutmayı düşünmeliyim..."

Yatağın ortasında zıplarken dondu kaldı, şaşkın bakışları adamın yüzüne kilitlendi. "Başka bir oda mı? Yani beni burada tek başıma mı bırakacaksın?"

Ağır ağır otururken, küçük elleriyle yatak takımını çekiştirerek etrafını yumuşatmaya çalıştı. "Sen... sen beni istemiyor musun?"

Evet, onu istiyordu. Cevap hırıltısını ısırarak bastırdı, ona evet, ikisinin de iyiliği için kendi odasına çıkması gerektiğini söylemeye hazırlandı. Ya da ilk fırsatta onu çığlık atana kadar becerecekti. Ama kızın kederli ifadesi onu derinden sarstı. O

evlat edinilmişti. Reddedilmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu ve bunu ona yapamazdı.

"Tabii ki seni istiyorum, tatlı şey." Bir yerlerden güneşli bir gülümseme çıkardı. "Burada benimle rahat ettiğin sürece, ben..." etrafına bakındı ve sonra başını salladı. "Kanepeyi alacağım, yayılmana ve düzgün bir uyku çekmene izin vereceğim."

ÜÇ SAAT SONRA, Jay kanepeyi alma kararından pişmanlık duydu.

Rahatsız olduğu için değil. Rahatsız değildi. Latharian çizgileri inşa edilmişti ve Keris'le birlikte uyuyabilecekleri kadar büyüktü. Sorun ne kanepe ne de kalçalarına örttüğü battaniyeydi. Oda ne çok sıcak ne de çok soğuktu.

Sorun odanın diğer tarafından gelen yumuşak, nefes nefese iç çekişlerdi. Keris'in uykusunda hareket ederken çıkardığı alçak fısıltılar, saten çarşaflara sürtünen ipeksi teni. Sadece onun orada olduğu fikri, yumuşak ve...

Hay sikeyim. İniltisini bastırdı ve başının altındaki yastığı yumruklayarak arkasını döndü. Biraz uyuyacaktı. Bir şekilde. Tek yapması gereken başka bir şey düşünmektir. Ninesinin elbisesini giymiş Bay Stickuphisasspaladin gibi...

Bir hareket dikkatini çekti ve gözlerini açtığı anda Keris'in hâlâ tişörtünü giymiş bir şekilde karşısında durduğunu gördü. Uykulu gözlerle ona göz kırptı ve yarı karanlıkta bile gerçekten uyanık olmadığını anlayabildi.

"Keris? Neyin tatlım?" diye sordu alçak bir ses tonuyla, onu daha fazla uyandırmamaya çalışarak. Artık vücudu üzerinde katı bir kontrolü olmadığına göre uyurgezer olabilir miydi?

"Tek başıma olmak istemiyorum," diye fısıldadı. "Çok garip ve bir şeyler duyabiliyorum. Tuhaf sesler."

Yumuşakça gülümsedi. "Bu sadece temel yerleşimi, tatlım, endişelenecek bir şey yok."

Kıpırdamadı, o iri, kara gözleriyle ona bakıyordu. Adam tek kelime etmeden battaniyeyi kaldırdı ve kız içine girip ona sokuldu. Adam yumuşak örtüyü dikkatlice kızın etrafına sardı.

"Çok sıcaksın. Çok güzel," diye mırıldandı ve bir iç çekişle başını onun koluna koydu. Saniyeler içinde tekrar uykuya daldı.

Jay uzun bir süre orada yatarak onun yavaş ve rahat nefes alışını dinledi. Sonra bir kolunu onun beline doladı ve onu kendine çekti. Gözlerini kapatarak yüzünü onun saçlarına gömdü. Banyodaki genel duş jeli kokuyordu, ama altında daha yumuşak, daha hassas bir nota vardı ve bu da göğsünün ortasından sıcak, bulanık bir his yayılmasına neden oldu.

"Tatlım," diye fısıldadı, başının tepesine bir öpücük kondurarak. "Beni çıldırtacaksın."

K

eris bulanık bir görüş ve karnının alt kısmında garip bir basınçla tekrar çevrimiçi oldu.

"Ugh," diye , gözlerini kısarak gözlüğünü açtı. göz. Ne olmuştu ki? Bir an tavana bakmış, her zamanki gibi Jay'in nefes alışını dinlemiş ve uyuduğunu anlamak için nefes alışının uzamasını beklemişti ama sonra... hiçbir şey olmamıştı.

Panik onu yakaladı, nefesi kesildi. Bu bedende bir sorun mu vardı? Bu mümkündü. Biyo-baskılı bedenler geçmişte hücrel dejenerasyona karşı hassas olmuşlardı. Uzaktan pilotlukta bu bir sorun değildi, avatar kullanılamaz hale geldiğinde pilot orijinal bedenine geri dönebilirdi. Ama bu *onun bedeni*ydi, onun tek bedeniydi. İstese bile metal bedenine geri dönemezdi. Mekanizma ve alt rutinler bu biyolojik formatta mevcut değildi. Tamamen şu anki formunun içindeydi.

Yani vücudu bozulmaya başlarsa... ölecekti. Olan şey bu muydu? Hücrel hasar yüzünden mi bayılmıştı?

"Hey, tatlı şey," Jay'in sesiyle irkilerek oturur pozisyona geçti ve döndüğünde onu arkasında buldu. Beline bir havlu sarmıştı ve saçları duştan dolayı ıslaktı. "Nasıl uyudun?"

Gözlerini kırptırdı. *Uyu*. O...

"Uyudum mu?" dedi şaşkınlıkla. "Bu uyku muydu?"

Adam gülümsedi ve kadının kalbi göğsünde küçük bir takla attı. Eğer yakışıklı insana bakmakla meşgul olmasaydı, bir teşhis fonksiyonunun olmamasından yakınabilirdi.

"İçeri girer girmez ışık gibi söndün," dedi, dikkati kızın yüzüne kayarak. "Sen... err... isteyebilirsin..." Yanağını işaret etti. "Lil' bit of... errr..."

Elini kaldırdı ve cildini sildi. Islaktı. Elini çekip baktı. Sıvı berraktı, korktuğu gibi kan değildi. Bakışları yastığa kaydı. Ortasında ıslak bir yama vardı.

"Sadece biraz salya. Endişelenecek bir şey yok. Ve evet, uyudun."

O yastığa bakarken Jay savaş pantolonunu bulmuş, sırtını dönerek giymişti. Düğmelerini iliklerken omzunun üzerinden baktı. "İlk seferin nasıldı?"

Salyasını silerken yanakları yandı. Vücut sıvılarının sızması... ne kadar utanç verici. Bu, vücudunda bir sorun olduğu anlamına mı geliyordu?

"Bu... beklediğim gibi değildi," diye itiraf ederek onun bakışlarıyla buluştu. "Bu..." Yastığı işaret etti. "Sık sık olur mu? Bu vücudun kalibrasyona ihtiyacı var mı?"

"Hayır. Olur böyle şeyler. En azından horlamadın." Kadın battaniyeyi etrafına sararken gülümsedi. Sıcaktı ve harika kokuyordu. Daha yakına çekti ve ona baktı.

"mı?"

Jay ara sıra horluyordu ama sadece yorgun ya da yaralı olduğunda. Onu D'Corr hücresinde hırpalanmış ve neredeyse ölmek üzereyken ilk bulduğu anı hatırlayınca göğsünün ortasında bir sızı başladı.

"Neden canım yanıyor?"

"Salya akıtmak mı? Evet, insanlar bunu her zaman yapar. Endişelenecek bir şey yok." Yüz ifadesi keskinleşti. "Acı mı? Neresi? Göster bana."

Ona göstermek için geceliğinin, yani tişörtünün eteğini kaldırmak için hamle yaptı ve bakışlarını yukarı çekti. "Hayır! Bana gösterme!"

Kafası karışmıştı, elini bıraktı. "Sana göstermemi söylemiştin." "Evet, ama bunun altında çıplakken olmaz!"

Başını iki yana salladı. "Ne fark ki?"

Tekrar aşağıya bakma riskini göze aldı ve sonra onun orada öylece oturduğunu görünce, kollarını göğsünde kavuşturarak normal bir şekilde ona baktı.

"Öyle işte. Bana kıyafetlerini göster." İç çekti. İnsanlar çok kafa karıştırıcıydı.

"Burası acıyor," dedi elini karnının alt kısmına ve bacaklarının arasına bastırarak. Tuhaf bir baskı vardı, sert ve dikenliydi ve bu hiç hoşuna gitmemişti.

Bir an için yanaklarına renk geldi, gözleri büyüdü. "Banyo! Sen... şey..." durakladı, ağzı sanki gerçek kelimeleri oluşturma yeteneğini kaybetmiş ve sadece rastgele şekiller yapıyormuş gibi çalışıyordu.

"Muhtemelen tuvaleti kullanman gerekiyordur. İdrar yapmak için mi?" sonunda başardı.

Farkına vardı.

"Atıkların ortadan kaldırılması, tabii ki! Bu mudur yani? Emin misiniz? Yani... Bu bedene gireli yirmi dört saatten az oldu. Şimdiden o kadar atık birikmiş olamaz, değil mi?"

Kız koltuktan kayarak kalkarken başını salladı ve onu tesislere doğru . "Evet. İnsanların atıkları sık sık ortadan kaldırması gerekir. İdrar için genellikle günde birkaç kez, katı maddeler içinse günde bir kez."

Metal bedeninin yerleşik sensörleri olmasa bile, onun utandığını anlayabiliyordu. Onun ve diğer iki insanın yanında bir süre kaldıktan sonra, bazı konuların, özellikle de bedensel işlevlerle ilgili olanların, konuşmada bir şekilde tabu olduğunu fark etmişti. Özellikle de cinsiyetler arasındaki konuşmalarda.

"Tamam, eğer eminsen."

Banyoya girerken başıyla onayladı. Jay onu takip etmedi, kapıda durdu.

"Ne yapayım?" diye sordu, yüz ifadesi değişirken sırtışını gizleyerek. Ama dehşete düşmüş bakışlar onun için çok fazlaydı ve kıkırdadı.

"Merak etme. Sanırım bir yolunu bulabilirim," dedi göz kırparak ve kapıyı kapattı.

KISA BİR SÜRE sonra sadece vücudunun atıkların atılması konusunda nasıl çalıştığını öğrenmekle kalmamış, aynı zamanda duş da almıştı. Karnının alt kısmındaki ağrı artık tamamen kaybolmuştu ve bu da hücresel bozulma konusundaki endişelerini hafifletmişti. Açıkçası, biyolojik bedenlerin bir şeylerin yanlış gittiğine dair kendi uyarı işaretleri vardı. Nefesinin altında homurdandı. Kendisini ölüyormuş gibi hissettirmek yerine basit bir zihinsel uyarı yeterli olabilirdi.

Büyük bir havluya sarınarak banyodan çıktığında, biyotüpten gelen yapışkan madde saçından çıkınca kendini çok daha iyi hissetti. Daha önce hepsini aldığını düşünmüştü ama kulağının arkasında biraz kalmıştı. Suyun ve sabunun cildinin üzerinde kayma hissi biraz dikkatini dağıtmıştı. Dokular ve kayganlık onu yeniden büyülemişti.

Jay kanepenin üzerindeki derme çatma yatağı kaldırmıştı ve battaniye düzgünce katlanıp minderlerden birinin ortasına yerleştirilmişti. Tüm köşelerin doksan derece olacağını ve tam olarak minderin ortasında duracağını bilmek için eski bedeninin görsel ölçüm yardımcılarına ihtiyacı yoktu.

Onunla tanıştıktan sonra Jay'in asi, *umursamaz* tavrının altındaki disiplinli askeri görmesi uzun sürmemişti. Düzen ve rutine ihtiyacı vardı, bunu arzuluyordu. Başka hiçbir şey üzerinde kontrolü olmadığı bile, battaniye katlamak ya da belirli bir sırayla yemek yemek gibi küçük ritüellerle bunu yarattığını görmüştü.

"Yatağın üzerinde senin için birkaç kıyafet var," diye seslendi, masada oturup dijital bir defterden bir şeyler okurken sırtı ona dönüktü.

"Teşekkür ."

Çıplak ayaklarıyla yatağa doğru yürüdü. Gözlerini kocaman açarak rahat görünümlü tunik ve pantolonu aldı. Koyu bordo rengi, şimdiye kadar sahip olduğu en güzel şeylerdi. Daha önce hiçbir şeye sahip olması ya da giymesi gerekmemişti. Şimdiye kadar elde ettiği en yakın şey, belki de gemi gövdesinde yeni bir boya işi ya da Rynn'in saçları olmanın nasıl bir his olduğunu sorduğunda mobil arayüz ünitesine bir şal yapıştırdığı zamandı.

"Ben değil." Derin sesinde bir eğlence notası vardı. "Sen onlarla duştayken Gracie uğradı. Sana uyacağını söyledi. Kadın kıyafetleri ve... şey... iç çamaşırları konusunda nereden başlayacağımı bilemiyorum."

Keris diğer bedenini bıraktığında analitik gücünün çoğunu kaybetmiş olabilirdi ama Jay'in tamamen dürüst olmadığını hâlâ anlayabiliyordu. Onun kadın kıyafetleri konusunda söylediğinden çok daha fazla deneyimi olduğundan şüpheleniyordu. Muhtemelen çoğunlukla onları çıkarma konusunda.

Vücudunu bir ateş dalgası sardı, boğazını ve göğsünü sıktı. Donup kaldı, dişlerini öyle sert sıktı ki kırılmadıklarına şaşırdı. İnsan dişlerini kırmak için ne kadar basınç gerekiyordu? Otomatik olarak bilgiye uzandı ama o değildi.

ne de içinde yırtılan hisleri analiz etme yeteneği vardı.

Neden böyle oldu? Bir şey mi yapmıştı... kendine zarar mı vermişti? His hafifledi ve kayboldu.

Dudağını ısırarak yavaşça giyinmeye başladı. İç çamaşırının nasıl çalıştığını anlaması birkaç dakikasını aldı. Latharian tasarımına benzemiyordu ama bağlantı olmadan kontrol edemezdi. Bir erkeğe ait olduğu için sadece savaşçı kıyafetlerine ve zırhlarına, daha sonra da suikastçı silahlarına ve ekipmanlarına aşinaydı. Kadınların iç çamaşırlarına hiç aşına değildi...

Yine de güzellerdi ve yumuşak kumaş ve dantel teninde hoş bir his uyandırıyor. Keşke bir aynası olsaydı diye düşündü. Bir an için bakışları Jay'in oturduğu yere kaydı. Jay'i oda bölmesinin kafesleri arasından görebiliyordu, saçlarının diken diken oluşu ve geniş omuzlarının genişliği.

Yanaklarına sıcaklık vurdu. Oraya gidip ona iç çamaşırı hakkında ne düşündüğünü sorsa ne derdi? İç çamaşırlı halini. Başka bir kadının iç çamaşırını almak yerine onunkini almak isteyip istemeyeceğini-

sıcaklık ve gerginlik bu kez nefesini kesmiş, kalbi gümbür gümbür atmaya başlamıştı. Jay'i ne zaman başka bir kadınla düşünse böyle oluyordu. Meraklı.

Diğer giysilerini ve ayakkabılarını giyerken bunu düşündü ve bölmenin arkasından çıkarken tuniğini kalçalarının üzerinde düzeltti. Jay'e bakıp tepkisini görmek için beklerken dizlerinin bağı çözüldü ve midesi bulandı.

Ve... ona bakmıyordu bile. Sönük bir şekilde iç çekti ve yanına gitti.

"Ne okuyorsun?" diye sordu omzunun üzerinden bakarak. "Sanırım bu bir Latharian efsanesi," diye kaşlarını çatarak sayfaya baktı.

"Ama ben

ne kafam ne de kuyruğum çalışıyor."

Ona doğru eğildi ve deftere uzandı. "Şaşırmadım. Bu standart Latharca değil. Eski metinlerden biri. Yaklaşık bin yıldır konuşulan bir dil değil."

"Gerçekten mi?" diye sordu, sesi kısık ve boğuktu. Devam etmeden önce boğazını temizledi. "Sadece ben olduğumu düşünmüştüm. Miisan Latharian dilini okuyup yazabilmem için yeni bir çeviri matrisi kurdu, deneysel bir matris. Bu dile bakmanın onu başlatabileceğini umuyordum."

"Hmmm..." diye yorumladı metni tarayarak. "Bu pek olası değil. Mevcut dil kodeksinde yok. Ve bu zaten belirsiz bir efsane. Muhtemelen modern lehçelere bile çevrilmemiştir."

"Okuyabiliyor musun?" Adam biraz dönerek ona baktı.

Ona doğru eğildiğinde, etrafını saran kokusunu fark etmekten kendini alamadı. Duştaki temizleme jelinin keskin baharatlı yeşil aroması onun teniyle ve başka bir şeyle ısınmıştı. Tanımlayamıyordu ama yaklaşmak için can atıyordu... burnunu boynunun kıvrımına gömmek ve ciğerlerini doldurmak için. Onu içine çekmek.

"Evet." Başını salladı. "Ben... S'inaar döneminden günümüze kadar tüm Latharian dilleri ve lehçeleri ile programlandım."

"Gerçekten mi?" Bir kaşını kaldırdı. "Değişim sırasında tüm bu bilgileri aklınızda tutmayı başardınız mı?"

Cevap veremeden derin bir hırıltı sözünü kesti. Sıçrayarak etrafında döndü ve sesin kaynağını ararken ağrıyan karnını ovuşturdu. Bir hayvan gibi alçak ve organik bir sestti. Belki de bir şey onlarla birlikte içeri girmişti.

"Jay, arkama geç," diye sertçe emretti, bir yaratığın saklanabileceği her yeri tararken elini koruyucu bir şekilde uzattı.

Uzay yolculuğunun doğasında pek çok tehlike vardı ve tüm türler hayatta kalmak için oksijene ihtiyaç duymuyordu. Ne yazık ki bunların çoğu hem Lathar hem de insanlar için son derece yırtıcı ve ölümcüldü. Daha çok da çocukluklarından beri bu tür tehditlere karşı eğitilmemiş olan üsteki insanlar için.

"Ben senin arkadayım," diye kıkırdadı. "Neden olduğundan tam olarak emin olmasam da."

Ona bakmadı, kollarını uzatarak vücudunu gergin bir şekilde tuttu ve burada onlarla birlikte olan her neyse ona karşı önlemler aldı. Belki de onu banyoya sokabilirdi... tek bir giriş ve çıkış yolu savunması için daha kolaydı.

"Seni koruyabilmem için oradasın!" diye tersledi. Bazen şakacı tavrı onu sinirlendiriyordu. Ne kadar büyük bir tehlike içinde olabileceğini bilmiyor muydu?

Hırıltı tekrar geldi. Tam tepelerindeydi... ya da altlarında idi. Küçük bir solukla geri sıçradı ve Jay'le çarpıştı. Güçlü kollar hemen onu sarıp sarmaladı ve iri, ağır kaslı vücuduna yakın tuttu.

Kurtulmak için mücadele etmeye çalıştı. "Bırak! Burada bizimle birlikte bir şey var. Seni korumam gerek!"

"Tam olarak neyle?" diye mırıldandı kulağının dibinde. "Ve neyle?"

Hırıltı tekrar geldi ve iri eli kadının orta kısmına yayıldı. Hırıltının geldiği yere. İki şeyin farkına vardığında ona doğru sarktı. Birincisi, artık biyolojikti. İnsanını koruyacak hiçbir şeyi, bir kaynak düzeneği bile yoktu ve iki, korkunç hırıltı *ondan* geliyordu.

"mı?" Kulağının dibinde kıkırdadı. "Bu kolayca öldürülebilen bir canavar, tatlı şey... sen sadece açsın."

"Aç mısın?"

Eli onunkinin üzerinden geçti ve karnının üzerinde duran, görmezden geldiği ağrıyı örttü. Bunun hiçbir anlam ifade etmeyen biyolojik varoluşsal hislerden biri olduğunu düşünmüştü.

"Aç mıyım? Yani bir şeyler yemem mi gerekiyor?" Dün gece ona yiyecek bir şeyler getirmeyi teklif etmişti ama o reddetmiş, yepyeni bir bedende neden yakıtı ihtiyaç duyduğunu anlamamıştı. Rezervlerinin tükenmesi bir ya da iki gün sürerdi. Şimdi mi? Midesi tekrar guruldayarak yemek fikrini onayladığını gösterdi. Yemek.

"Evet, tatlım." Sesini hâlâ eğlence renklendiriyordu. "Bir şeyler yemelisin... ve kahvaltı vakti geldi."

"Bu çok sınırlayıcı bir tasarım," diye homurdandı, adam onu bırakırken içinden keskin bir hayal kırıklığı geçti. "En azından birkaç günlük yakıt depolayabilmeliydi. Benim işçi bedenim bir şarjla haftalarca dayanabilir."

Onu kapıya doğru götürürken geniş bir gülümsemeyle, "İşte bu kadar, ufaklık," dedi. "Hadi gidip şu hırlayan canavarı besleyelim. Gidelim mi?"

J Ay zamanında birçok kadınla yatmıştı. Çapkın olduğundan değil, hiç alakası yoktu. Yine de bir Sınır Denizcisi olarak sürdürdüğü hayat zordu. Lathar'ın varlığını keşfetmeden önce bile

diğer tehditler, sistemler arası savaşlar ve hem korsanlarla hem de koloni leş yiyicileriyle çatışmalar.

Sınırdaki hayat zordu ve zor insanlar yaratıyordu. Bunu bazı bölgelerde hayatta kalmak için gereken vahşetle birleştiren, İttifak Deniz Piyadeleri'nin her üyesinin RnR'de bulabildikleri her türlü rahatlığı ve oyalanmayı bulmaya hevesli olmasını sağlıyordu. Boş zamanlarını genellikle ya denizcilerden hoşlanan bir kadınla ya da bir denizci arkadaşıyla geçirirdi. Ancak, birliğinden ya da komuta zincirinden hiç kimseyle yatmamıştı. Bu profesyonelce değildi ve daha önce de boka sardığını görmüştü.

Ama önceki sevgilileri ne kadar güzel olursa olsun, hiçbiri onu Keris'e bütün gece sarılmak kadar etkilememişti. Ona gösterdiği güven, en savunmasız olduğu anda ona sarılmasına izin vermesi, onu derinden sarsmıştı. Onu aradığının tam olarak farkında olduğundan bile emin değildi. Ama onu aramıştı ve önemli olan tek şey de buydu. Kızın çıkardığı her ufak sestense aşırı derecede haberdar olduğu için gözünü bile kırpmamıştı. Her küçük iç çekiş ve her yumuşak horlama can sıkıcı olmaktan çok sevimliydi.

Her nasılsa, uykusuzluğuna rağmen, VIP güvertesinin ortasındaki ortak mutfaka ya da yemek salonuna doğru ilerlerken tamamen uyanık ve tetikteydi. Açlık ve zorunluluktan dolayı üssü bulmaları çok uzun sürmemişti. Her ne kadar üste

yıllardır terk edilmiş olsa da, dondurularak kurutulmuş erzakların hepsi hâlâ iyi durumdaydı. Miisan onlara folyo paketlerin nükleer bombardımana kadar her şeye dayanabileceğini söylemişti; bu da onu hem dayanıklılıkları konusunda etkilemiş hem de bağırsak sağlığı açısından biraz endişelendirmişti.

"Hey, uyuyan güzel. Duş nasıldı?" Jay ve Keris salona girerken Gracie yüzünde bir gülümsemeyle seslendi.

Bu sabah bakışları kahvaltısına odaklanmış olan Nyek de dahil olmak üzere herkes çoktan oradaydı. Indra'nın eskiden dindar olan bu kaçığı oruç ve duayla kendini cezalandırmak yerine sabahları onlarla birlikte yemek yemeye ikna etmesi birkaç gün ve pek çok tehdit almıştı. Birkaç günlük iyi... yani birkaç günlük beslenmenin belirgin bir etkisi olmuştu ve uzaylı artık o kadar zayıf görünmüyordu.

Masadaki yerlerini aldıklarında Keris gülümseyerek, "İyiymi, teşekkür ederim," dedi. "Kıyafetler için teşekkür ederim. Üzerime tam oturdular."

"Rica ederim tatlım. Jay'in gömleklerinden daha fazlasını giymeye ihtiyacın olduğunu düşündüm."

"Hey! Gömleklerimin nesi var?" Jay, Seren'in karşısındaki sandalyeye çökerken sırtışını gizleyerek sordu. Savaşçı önünde bir tabakla oturuyordu. Tabak ağzına kadar-

"Bunlar krep mi?" Jay, midesi vahşi bir canavar gibi hırlayarak sordu. Keris'le göz göze geldi ve göz kırparak onun kıkırdamasına neden oldu.

Gracie kreplerle büyük bir tabağı masanın ortasına koyarak, "Gerçekten de öyle," diye cevap verdi. "Yumulun bakalım."

"Güzeller mi?" Keris sormak için eğildi, gözleri kabarık kreplere dikilmişti. Jay uzanıp Keris'in tabağına iki tane koyarken diğerleri yüzlerinde gülümsemeyle bekledi.

". "

Tıpkı evdeki krepler gibi görünüyor ve kokuyorlardı. Lathar'a ve böceklerine hakkını vermek zorundaydı. Mükemmel yemekler yapıyorlardı... peynir dışında. Bunu hiç de doğru yapmamışlardı. Belki Miisan o süslü püslü yazıcı şeyiyle bir inek falan basabilir ve biraz süt elde edebilirlerdi...

Gracie bir sürahi uzatarak, "Çikolata sosuyla deneyin," diye önerdi. "Seren yaptı ve harika bir şey."

"Öyle mi? Kulağa hoş geliyor."

Jay, Keris'in tabağının kenarına küçük bir su birikintisi döktü ve çatalı ona uzattı. Küçük bir parça koparıırken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Düşünmediği zamanlarda ince motor becerileri kusursuzdu. Sadece çok fazla düşündüğünde biraz sakarlaşırdı. Şu anda yemeğe odaklanmıştı, krep çatalını dikkatle dengeliyor ve çikolata sosuna batırıyordu.

Onu dudaklarına götürüp ağzına atarken konsantrasyonu tamdı. Dudakları onun etrafında kapandı ve inledi. Jay onun yüzündeki orgazmik ifadeyi görünce neredeyse boşalıyordu.

"Aman... gezegenler. Yemeğin tadı böyle bir şey mi?" diye sordu çiğneyip yuttuktan sonra.

"Evet... yani biraz," diye itiraf etti. "Yine de AMC yemekhanesinde yemek yemek istemezsiniz. Bazen yemekhane yemekleri şok edici olabiliyor. Ben olsam köpeğime bile yedirmezdim."

Diğerleri tabaklarını doldururken o bir lokma daha kürekledi ve ona baktı. "Evcil hayvanın var mı?"

"Bir kere. Çocukken," diye sırtarak krebini çikolata sosuna buladı. Seren'e bir bakış fırlattı. "Bunun içinde ne olduğunu bilmek istiyor?"

"Böcekler," diye cevap verdi savaşçı, masum bir ifadeyle. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm."

Gülümsedi ve kahvaltısına daldı. Normal bir krepten biraz daha hafifti, daha az özlüydü. Uzaylı malzemeler için bu şaşırtıcı değildi. Evdekiyle aynı olması pek mümkün değildi ama yine de bir anlığına beş yaşına geri dönmüş, anne babası yokken mutfakta hizmetçiyle oturup krep yemişti. Onlar hep uzaktaydı. Diğer ailelerin Noel'i birlikte geçirdiğini fark etmeden önce askeri okuldaydı.

"Bunlar çok güzel Gracie," dedi Indra, krebini küçük lokmalara böldükten sonra çikolatayla kaplı bir kareyi mideye indirdi. "Yemek yapabildiğini bilmiyordum."

Esmer kız gülümseyerek yerine oturdu ve son birkaç krebe uzandı. "Evet, şey... Hepinizi Jay'in böcekli makarnasından mahrum istemedim."

Ona bir fiske vurdu ve masadaki tüm insanlar kıkırdadı ve sonra yemek yerken arkadaşça bir sessizliğe gömüldü. Jay, Keris'in tabağındaki krep dağına doğru ilerleyişini izledi. İştahının yerinde olduğu kesindi. Onaylanmanın sıcaklığı

ona doğru yayıldı. Bu gerçek vücut yeniydi ve çok fazla enerjiye ihtiyacı vardı.

Miisan tabletin yanında canlandı ama her zamanki esrarengiz gülümsemesi yerine yüzünde sert çizgiler belirdi.

"Yemeğinizi bölmek istemezdim ama bir sorunumuz var. Uzun menzilli sensörlerim az önce bir geminin geldiğini tespit etti. Bu B'Kaar."

HİÇBİRİ başka bir şey soramadan, yapay zeka göz kırparak söndü ve olduğu yerde bir boşluk bıraktı. Keris ona bakakaldı, içinde garip bir his yuvarlanıyordu. Olduğu yerde kilitli kalan kalbi çarpmaya başladı ve aniden ciğerlerine hava çekmek için mücadele etti.

Bu bile tek başına paniğe neden olmak için yeterliydi. Hücresel dejenerasyon ve biyolojik bir bedende ters gidebilecek bir dizi başka şey hakkında endişelenerek revire geri dönmesi gerekirdi.

Ama olmadı.

Bunun yerine, olduğu yere kilitlenmişti, tek odağı tek bir kelime etrafında dönüyordu - onun gibi yapay zekaların her şeyden çok korktuğu bir isim.

B'Kaar.

"B'Kaar? Kim o?" Jay boş havaya doğru seslenerek Miisan'ın dikkatini çekmeye çalıştı.

Yüzü, Seren'in "profesyonel" olarak adlandırdığı ifadeye bürünmüştü - gülmeyi ve şakayı bırakıp içindeki savaşçı ortaya çıktığında. Seren neredeyse aynısından bir tane takıyordu ve ilk kez insan genomunda hâlâ ne kadar Latharian DNA'sı olduğunu merak etmiyordu.

"Peki ne kadar uzaklıktan bahsediyoruz? Miisan mı? Kim bu B'Kaar?"

Gelişmiş yapay zeka yanıt vermedi, hava o kadar sessiz ve donuktu ki sanki hiç aktif olmamış gibiydi.

"Siber savaş konusunda uzmanlar," diye ekledi Seren, yüz ifadesi şaşkınlıkla doluydu. "Ama burası uzak bir sistem. Normal uğrak yerlerinin yakınında bile değil. Medeniyetten uzakta burada ne yapıyorlar?"

"Siber savaş mı?" Jay keskin bir sesle sordu. "Yani onlar hacker mı? ama, bunu kolayca yenebiliriz! Kahretsin, siz çocuklar

Neredeyse tek başınıza tam taburlarsınız," dedi iki Lathar'ı göstererek. "Ya öyle yaparız ya da Indra'yı üzerlerine salarız."

İnsan dişi krepini keserken durakladı. Yüzündeki, insan toplumunun daha tehlikeli unsurlarından birinden geldiğinin işareti olan yara sembolü ışığı yakalıyor gibiydi. Gülümsedi, yüzündeki ifade biraz uğursuzdu.

"Kesinlikle olmaz," diye tersledi Nyek, Jay'e ters ters bakarak. "Benim kadınımlı kendini tehlikeye atmaz."

"*Karın* burada," diye akıllıca cevap verdi Indra, Jay'e gülümsemeden önce arkadaşına bir kaşını kaldırarak. "Ve o da gerekeni yapacaktır."

"bu!" Jay insan kadına beşlik çakmak için eğildi. "Bir avuç oyuncu ineğin icabına bakabiliriz, sorun değil!"

Nyek'in kaşları havaya kalktı. "Oyuncu inekler mi? B'Kaar'ı bu kadar hafife almaktan bahsediyorsanız, insanlar beklediğimizden çok daha sertler."

"Frontier Marine, bebeğim. En iyinin en iyisi." Jay sırtıttı, onunla göz göze gelmek için yarım döndü. Kızın yüzünü görür görmez dondu kaldı, ifadesi değişti.

"Hey, tatlım, iyi misin?"

Başını sallamayı başardı ve bir sonraki anda onun kollarındaydı, geniş göğsüne gömülmüştü.

"Hey, hey, seni yakaladım. Sorun ne?" diye mırıldandı, derin sesi göğsünden kulağına doğru gürlüyordu. Kadın gözlerini kapattı. Ne zaman onun yanında olsa kendini güvende hissedirdi ve buna hiç bu kadar ihtiyacı olmamıştı.

"B'Kaar..." diye fısıldadı, eli onun ağır kaslı üst kolunun etrafında kıvrılmıştı. Kucağında otururken onu cüceleştiriyordu, metal bir bedende geçirdiği onca haftadan sonra hâlâ alışmaya çalıştığı bir şeydi bu. "Eğer benim ne olduğumu öğrenirlerse... Onlar-"

kapandı, kelimeleri içine hapsetti ve başını salladı.

"Ne yapacaklar, tatlım?" diye sordu, büyük eli yatıştırıcı bir şekilde sırtını okşarken.

"O biyolojik bir bedende yaşayan bir yapay zeka." Nyek'in cevabı . "En iyi tahminim, nasıl çalıştığını görmek için onu incelemek isteyecekleri yönünde."

"*Nyek!*" Jay kaskatı Indra'nın nefesi Gracie'ninkiyle yankılandı.

"Ne? Ben haklıyım."

"Evet, ama şeyler söyleyemezsin! Keris'in önünde olmaz!"

"Hayır," diye mırıldandı. "O haklı. B'Kaar zaten yapay zekâlardan nefret eder.

Eğer kim olduğumu... *ne* olduğumu öğrenirlerse, o zaman-"

Bunu söyleyemiyordu, zayıf ve kırılğan bedeninde durduramadığı bir titreme vardı. Neden bu bedene yüklenmişti? Savunmasız ve zırhsızdı. En azından metal formundayken onlarla savaşıma şansı olabilirdi ya da kendini üssün ana bilgisayarına yükleyip bir yere saklanabilirdi. Belki ikincil bir röle ya da veri deposu... temel kodunu paketleyip sıkıştırabileceği ve bir bakım alt rutini ya da başka iyi huylu bir şey gibi görünebileceği bir şey.

Ama şimdi... bu şekilde? Hiç şansı yoktu. *Nasıl* dövüşeceğini bile bilmiyordu.

"Sorun yok, canım," diye mırıldandı Jay, onu kendine yakın tutarak. "Sana zarar vermeyecekler. Seni güvende tutacağım. Söz veriyorum."

Başının üstüne bir öpücük bıraktı ve sonra başını baktı. "Miisan, B'ket ya da her ne iseler, onların gelmesine ne kadar var?"

Odada sessizlik uzayıp gidiyordu. Jay sinirli bir şekilde homurdandı.

"*Miisan*, lanet olsun, bana cevap ver yoksa kontrol kutunu bulup duvardan sökeceğim!"

Keris otomatik olarak, "Onda yok," diye cevap verdi. "Bavulunu açtığında kendini üs sistemlerine entegre etmiş olacaktı. Bu bir arıza emniyeti. Yani sisteme zarar verecek ve onu devre dışı merkezi bir konum yok."

Jay ona baktı. "Yani onu öldürmek için tüm bu lanet yeri havaya uçurmamız mı gerekecek?"

Başını salladı. "Ve hayatta kalmak için ona ihtiyacımız olduğuna göre..." Jay tısladı. "Lanet olası sinsi yapay zeka."

"Tamam," dedi Gracie masanın diğer tarafından. "Keris'in ne olduğunu kesinlikle öğrenemeyecek düşmanlarımız var. Bir plana ihtiyacımız var. Şuna ne dersiniz... Keris bir yardım sinyali aldıktan sonra terk edilmiş bir mekikte bulduğumuz bir kolonist mi?"

"Hayır." Jay başını salladı. "Çok fazla değişken var. Mesela, bir insan gemisinin bu kadar uzakta ne işi var? Buraya nasıl geldi? Şimdi nerede? Bunu hemen anlayacaklardır."

Adam onun sırtını okşamayı bırakmadı ve Keris ona yaslandı. Tartışmaya anlamlı bir şeyler katması gerekiyordu ama B'Kaar'ın burada olmasından ve ona yapabileceklerinden duyduğu paniğin ötesinde bir düşünce oluşturmıyordu.

"Jay," diye mırıldandı, başını kaldırdığında bir anda tüm dikkatinin onun üzerinde olduğunu gördü. "Bir sorun var..."

"Ne oldu, tatlım? Bir yerin mi ağrıyor?"

Başını iki yana salladı ve dişleriyle alt dudağını yokladı.

Sorun neydi?

"Hayır, hiçbir şey acıtmıyor. Ama... Neden *düşünemiyorum*?" diye fısıldadı. "Bunu yapabilirim... yani problem çözmeyi. Ama tek düşünebildiğim B'Kaar. Onlar... onlar... onlar..."

Gözlerinde anlayış belirdi ve onu kendine alnına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Sorun yok, tatlım. Korkuyorsun. Hepsi bu."

"Bu *normal mi*?" diye sordu şaşkınlıkla. Böyle hissetmek ve bunun bilişsel yeteneklerini bozması ile nasıl başa çıkıyorlardı?

"Mükemmel, evet. Alıştıkça onu kontrol etmeyi öğrenebilirsiniz."

"Bu çok verimsiz," diye homurdandı kadın ve adam gülümsedi. "Öyle. Bu konuda huysuzlaş. Bu seni rahatlatacaktır."

Hâlâ onu kucığında tutuyordu ve diğerlerine bakarken onu bırakmaya niyetli görünmüyordu.

"Tamam... Bize basit bir şey lazım. Karmaşık değil. Yani Keris artık Kelly Hart, S'Vaan gemisinden kurtulan bir insan. Hastalıklı üreme programları için onlar tarafından kaçırılan bir Sınır Ajanıydı."

İki Lathar başını salladı.

"Mantıklı," diye yanıtladı Seren. "Eğer onun senin eşin olduğunu söylersek, B'Kaar'ın onunla yüzeysel bir seviyenin ötesinde ilgilenme ihtimali azalır. İmparatorun insan dişileri hakkındaki hükmü, çiftleşmiş hiçbir dişinin sahiplenilemeyeceğini belirtiyor."

"Bu işe yarar."

Jay ona baktı ve maskesi bir an için kayarak mavi gözlerinde bir şey görmesini sağladı. Beklediğinden daha derin ve daha ateşli bir şey.

"Kelly Stephens. *Karım*."

J Ay'ın B'Kaarların gelişinden ne bekleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Son birkaç hafta içinde birkaç çeşit Lathar görmüştü. Seren ve Nyek farklı klanlardandı, Keris de öyleydi, her ne kadar artık bir insan bedeni giyse de. Onun "babası"

Xaandrynn, imparatorun şampiyonu, tamamen başka bir şeydi. Gece ile gündüz, tebeşir ile peynir kadar farklı olsalar da hepsinin ortak bir noktası vardı. Hepsi doğuştan savaş için eğitilmiş savaşçılardı.

Ama dijital savaş... Hepsi çevrimiçiydi. Öyle değil miydi? Yaşam boyu sürececek sıkı bir fiziksel kondisyona ya da savaş eğitimine gerek yoktu. Kendi kendine eğlenerek homurdandı. Tabii kumanda kolu için başparmak eğitimi yapmıyorlarsa.

"Giriş yapmayı seviyorlar. Öyle değil mi?" diye mırıldandı, mekik hangarında Seren ve Gracie'nin yanında durmuş, bir kolunu Keris'in beline dolamıştı. Indra Keris'in diğer yanında, Nyek de önlerinde uzaylı oyuncu çocukların gelmesini beklerken duruyordu. Geniş alandan gelen soğuk ve ölü hava üzerlerine çökerken bir ürpertiye bastırdı. Kahretsin, burası çok soğuktu. "Bu lanet olası gerilim beni *öldürüyor*."

Nyek başını yarım çevirdi, sert yüz hatlarında belirgin bir kızgınlık vardı. "Keşke bu kadar basit olsaydı, insan. Şimdi sessiz ol. B'Kaar imparatorluğun bir parçası olsa da, K'Vass'ın doğrudan rakibidir. Onlara bizim üzerimizde herhangi bir avantaj sağlamamıza gerek yok."

Jay gözlerini devirdi, çoğunlukla da kıcını kaldıran eski şövalyeyi kızdırmak için. Lathar klanları arasındaki siyasi ve bölgesel etkileşimi asla anlayamayacaktı. Görünüşe bakılırsa Lathar, emirle yürüyen amansız, durdurulamaz bir ordu gibi görünüyordu.

savaşçı imparatorlarının. Yine de yüzeyi kazıdığınızda, bir klanın liderliğinin değişmesi durumunda her an bozulabilecek zayıf bir ittifaklar ve anlaşmalar ağı bulursunuz. Suikastın uygulanabilir bir tanıtım stratejisi olduğu bir toplumda, bu bir şapkanın düşmesi ya da bir bıçağın saplanmasıyla gerçekleşebilirdi.

"Gevşek dudaklar gemileri batırır. Anladım." Keris'i koruyucu bir şekilde yanına çekti.

"Yine saçma sapan bir insan deyimi," diye homurdandı Nyek.

Jay karşılık vermedi. Kendisi de Nyek'in bulunduğu yerde bulunmuş, daha büyük ve daha iyi silahlanmış bir güçle destek olmadan karşı karşıya kalmış ve bunun nasıl sonuçlandığına bakmıştı. Yüzünü buruşturarak anıları bir kenara bıraktı ve elindeki duruma odaklandı. Ötelerin ötesindeki eski bir üste sıkışıp kalmışlardı ve kendilerine ulaşabilecek hiçbir yardım yoktu. Eğer B'Kaar onları yok etmek istiyorsa, bu konuda yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Yüksek sesle ölmekten . Neresinden bakarsanız bakın boktan bir sandviçti bu.

Tekrar öne döndü ve bakışlarını hangarın etrafında gezdirdi. Mekiklerini indirdikleri hangar değil, daha büyük olanlardan biriydi. Komuta odasındaki sensörlerde gördükleri, üsse beklediklerinden çok daha yakın olan geminin sığabileceği büyüklükte bir hangardı. Buraya ancak zamanında gelebilmişlerdi. Miisan'ın onu neden daha önce uzun menzilli sensörlerde görmediğini bilmiyorlardı ve soramıyorlardı çünkü yapay zekâ iletişimsizdi. Tamamen yok.

"Vay anasını," diye nefes Jay, küçük bir hava akımıyla hangar kapısında bir gemi belirdiğinde.

Kelimenin tam anlamıyla ortaya çıktı. Görünüşe çıkmadı ve itici güçle hangara doğru ilerledi ama bir an orada değildi ve bir sonraki türde orada belirdi. Devasa gemi garajın yarısına gelmişti bile; devasa, baltaya benzeyen pruvası onlar daha ne olduğunu anlamadan üzerlerine doğru geliyordu.

"Gizlenme teknolojisi," diye fısıldadı Keris, narin bedeninden bir titreme geçti.

Kendini hatırladı ve elini kızın yan tarafına götürdü.

"Sorun yok, aşkım," diye mırıldandı, üzerlerinde beliren devasa gemiyi izlerken.

Üzerinde durdukları iniş platformunun yarısına gelmeden önce, pruvanın alt kısmı avını yutmak üzere olan bir çene gibi açıldı. İçeriden yirmi figür çıktı. Jay'in düşündüğü gibi mekikler değillerdi.

beklenen ama insansı şekillerdi. B'Kaar grubu kalan boşlukta uçarken kol ve bacakların üzerindeki metal hangar ışıklarında parlıyordu.

"Uzay giysileri mi?" diye sordu, kaşlarını çatarak. Ama bunlar daha önce gördüğü uzay giysilerine benzemiyordu. Hatta sınır deniz piyadelerinin savaş uzay giysilerine bile. Bunlar uzay giysisi olmaktan çok mobil savaş platformlarıydı. İçindeki B'Kaar'ın şeklini, ağır silahlı ve zırhlı dış iskeletlerin altındaki kolları ve bacakları görebiliyordu. Birkaçı vücutlarının etrafındaki teçhizatlara monte edilmiş çok sayıda top dizisine sahipti ve arkadaki en az bir adam omuzlarında birkaç gezegen katili roketatar gibi görünen bir şey taşıyordu. Sırtlarındaki motor paketleri onları ürkütücü bir mavi-beyaz parıltıyla aydınlatıyordu.

Botları metale çarparak küçük grubun önündeki platforma indiler. Anlaşıldığı kadarıyla bu giysiler *ağırdı*.

Yaklaşan savaşçılara baktı. Her biri tanıştığı diğer Lathar'lar kadar yırtık pırtıktı, hatta daha da yırtıktı ve hepsi de kullandıkları ölüm makinelerinin içinde doğduklarını belli eden özgüvenle yürüyordu.

"Kesinlikle oyuncu inekler *değil*," diye nefes aldı.

"Hiç de değil," diye mırıldandı Indra onun yanında. "Kahvaltıda diğer Latharları yiyormuş gibi görünüyorlar."

Ve öyle de yaptılar, K'Vass'tan gelen küçük grubun önünde durduklarında yüzlerinde aynı sert ifadeler vardı. İçlerinden biri, kendisini saran komuta ve tehlike aurasından liderleri, hepsini değerlendiren bakışlarıyla taradı. Gözleri soluk maviydi ve Jay'in omurgasında bir ürperti yarattı.

Zamanında pek çok adamla tanışmış ve Azrail'le sayamayacağı kadar çok kez yüz yüze gelmişti... hatta o D'Corr gemisinde onu satın aldığını bile düşünmüştü. Ama bu adam? O işkence odasıyla tekrar yüzleşmeyi tercih ederdi. Gözlerindeki bir şey, hepsini zırhlı ayağının altında bir böceği ezmekten daha kolay öldüreceğini söylüyordu.

"Ben Savaş Komutanı Risyn B'Kaar," diye açıkladı ve mümkünse sesi bakışlarından bile daha sertti. "Buraya kim komuta ediyor?"

Nyek dikkatleri üzerine çekmek istercesine küçük bir hareket yaptı. "Ben Komutan Nyek-"

İşe yaradı. Uzun boylu B'Kaar çirkin görünümlü bir tabanca çekmeden ve sağa nişan almadan önce cümlesini bitirmeye fırsat bulamadı.

eski şovalyenin gözleri arasında.

"Buraya *kim* komuta ediyor?" Risyn talep etti.

"Hey! Pislik!" Indra kendini B'Kaar liderine doğru fırlatmak istedi ama Nyek'in havaya kaldırdığı eli tarafından durduruldu. Zırhlı uzaylıya ters ters baktı. "Komutanın kendisinde olduğunu söylemedi. Sadece kendini tanıtıyordu. O yüzden hıyarlığı bırak artık."

"*Draanth* aşkına, kadın," diye tısladı Nyek, onu arkasından itmeye çalışarak. "Çenenin kapalı tut!"

Jay nefesini içine çekti. Şiddet potansiyeli havada narin bir parfüm gibi asılı duruyordu. Elbette, Lathar kadınlara saygı duyardı... ta ki Indra ve Gracie'yi çiftleştirmek niyetiyle kaçırarak şerefsizler gibi yapmayana kadar. Eğer B'Kaar da böyle olursa, insanlar ölmek üzereydi. O da dahil.

Risyn'in bakışları Indra'ya kaydı ve başını eğdi, yüz hatlarında garip bir ifade belirdi.

"Dişileriniz var..."

Bakışları Nyek'in elini koruyucu bir şekilde uzattığı yere kaydı. Ne aradığı bir sır değildi. Nyek'in bileğinin etrafındaki kara lekeler Indra ile olan ilişkisinin durumunu her Lathar'ın görebileceği şekilde ilan ediyordu.

"Ve çiftleşme izleri."

Nyek çenesini kaldırdı, vücudunun hiçbir hattında teslimiyet yoktu. "Var. Bizzat imparator tarafından görevlendirildiğimiz üzere, korumamız altında üç dişli insan var."

B'Kaar onu bir süre daha inceledikten sonra silahı ustaca bir hareketle elinden bıraktı. "Pekâlâ."

"Bekle... ne?" Risyn'in yanında duran savaşçı başladı, şikâyetini her şeyden çok heyelan gürültüsüne benzeyen bir sesle dile getirdi. "Risyn, bunun akıllıca olduğundan emin misin?"

Konuşmacı koyu renk saçlıydı, küçük gruba dik dik gözleri neredeyse siyahtı. Çoğu Lathar'ın aksine sakalları tam yüzündeydi ve hırlarken dişleri bembeyaz parlıyordu. "Onlar K'Vass..."

"Bunun gayet farkındayım Berr," diye cevap verdi Risyn, sesi buz gibi bir uyarıyla çalkalanıyordu. "Ama görünüşe göre K'Vass ile yeni bir ittifakımız var. Öyle değil mi Komutan?"

Her iki B'Kaar da dönüp Nyek'e baktı. Nyek de onlara normal bakışlarıyla karşılık verdi. "Bir bütün olarak klandan ziyade sadece kendi grubum adına konuşabilirim ama evet... geçici bir ittifakımız var."

"Mükemmel!" Risyn anında gülümsemeye başladı. Buz gibi bir savaşçıdan Jay'in barda birlikte içki içebileceği birine dönüştüğünü görmek endişe vericiydi. Hayır, kendi kendine itiraf etti, bu düpedüz korkutucuydu.

"Gördün mü Berr?" Risyn zırlı yumruğunu Jay'in ikinci komutanı olduğunu düşündüğü kişinin göğüs plakasına vurdu. "Endişelenecek bir şey yok. Burada hepimiz dostuz. Şimdi Komutan, lütfen bizi yoldaşlarınızla ve bu... *hoş* kadınlarla tanıştırın."

Devasa B'Kaar lideri küçük gruplarına şöyle bir göz gezdirirken KERIS nefesini tuttu. Yeni vücuduyla ilgili bir şey görecekti miydi? Gözden kaçırdığı küçük, önemsiz bir ayrıntıyı, keskin gözlü savaşçı fark edecek ve onun ne olduğunu anında anlayacaktı - insan bedeninde saklanan bir yapay zekâ. Sahte. Bir sahtekâr.

Nyek, Risyn'in rütbesine hürmeten küçük bir selam , "Elbette," dedi. "Size eşimi tanıştırayım, Dünyalı Leydi Indra."

Risyn'in dikkati hayranlığa benzer bir şeyle siyah saçlı insan kadına yöneldi. Buz gibi bakışları bir an için onu inceledi ve sonra gülümseyerek selam verdi.

"Leydim, sizinle tanışmak bir zevk. Ve sizin türünüzden birinin, savaşçılarımızdan birinin derisindeki çiftleşme izlerini arayabildiğini bilmek rahatlatıcı."

Indra başını eğdi, o anda Keris'in onu gördüğü en asil halini almıştı. "Sizinle tanışmak benim için de bir zevkti diyebilirdim ama insan kadınlar eşlerinin tehdit edilmesinden hoşlanmazlar." Gülümsedi, dişleri hoşnutluk ve tehdit arasında bir şeyle açılmıştı. "Biz... sinirlenmeye meyilliyiz."

Risyn'in bakışları Nyek ve Indra arasında gidip geldi, sanki Indra'nın söze dökülmemiş tehdidini değerlendiriyordu. Uzun boylu şövalye omuz silkti.

"İnsan dişileri atalarımızın anlattıklarına hiç benzemiyor," dedi yumuşak bir sesle. "Birçoğu kendi başlarına başarılı savaşçılardır. Benim leydim de onlardan biri."

Keris'in yoğun ama metanetli savaşçı hakkındaki tahminleri, eşini övmesi ve ondan bahsederken sesindeki gururla yükseldi. Jay'e biraz daha yaklaştı. Jay onun hakkında hiç böyle konuşur muydu?

Kadının hareketi B'Kaar'ın dikkatini çekti ve onlara baktı. Nyek ve Indra onlara doğru yürürken kenara çekildiler, zarifçe kavisli kaşlarının arasında küçük bir çatıklık vardı.

"Peki ya sen?" diye sordu Jay'e bakarak. "Sen Lathar değilsin. En azından benim gördüğüm türden bir Lathar değilsin."

Jay şaşkınlıkla irkildi ama Keris kafa karışıklığının nereden kaynaklandığını görebiliyordu. Jay çoğu savaşçıdan daha kısa olabilirdi ama eşit miktarda kas kütlesi taşıyordu ve bundan daha fazlasıydı. Hareket edişinde ve bazen yüz ifadesinde ürkütücü bir şekilde Lathar'ın kendisine benzeyen bir şeyler vardı.

"Değilim," diye onayladı, sesinde B'Kaar liderine attığı bakış kadar sert bir ton vardı. "Binbaşı Stephens, Sınır Kuvvetleri, Müttefik Deniz Piyadeleri."

"İnsan mı?" Risyn şaşırmış görünüyordu. "Daha önce senin türünden bir erkek görmemiştim. Senin daha küçük Lathar adaptasyonlarından biri olduğunu sanıyordum."

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum." Jay başını eğince Keris'in içi rahatladı. Risyn'in meydan okuma olarak göreceği bir şey yapacağından endişe ediyordu. B'Kaar ne kadar uygun olsa da Jay'in ona karşı hiç şansı yoktu.

"Nasıl isterseniz." Risyn dikkatini ona çevirdi. "Kalp atış hızının bu kadar yüksek olmasının bir nedeni var mı güzelim?"

Konuşamıyordu. Ağız açıldı ama hiç ses çıkmadı. Risyn kaşlarını çatı, başını merakla yana eğdi.

"Korkuyor," diye homurdandı Jay, onu yarı arkasına çekerek. "Kalbi çarpıyor çünkü onu korkutuyorsun, pislik herif. Onu üremek için kullanmak isteyen sapık bir Lathar'dan kurtardık."

Risyn'in ifadesi gerginleşti ve bir adım geri çekilip Keris'in önünde alçak bir selam verirken pişman görünüyordu.

"Leydim, özür dilerim. Hiçbir B'Kaar size zarar vermek istemez. Bu konuda size söz veriyorum."

Küçük bir baş sallama hareketi yaptı, hâlâ tek bir kelime bile edemiyordu. Risyn Jay'e baktı.

"Korumacılığınızdan bu güzel hanımefendinin sizin korumanız altında olduğunu varsayabilir miyim?"

"İşte bu..." Jay homurdandı ve sonra başını salladı. "Evet, öyle. Kelly benim karım... Lathar dilinde eşim. Biz evliyiz."

Sesi, midesini yumuşacık ve bulanık hissettiren bir sahiplenmeyle çınılıyordu. Risyn ona baktığında başını salladı ve elini Jay'in yanına koydu. "Beni o... o... o korkunç gemiden kurtardı. Birbirimize aşık olduk ve evlendik."

Onu koruyacak hikaye buydu ve o da buna sadık kaldı. B'Kaar onun zaten sahiplenildiğini düşünürse, ona daha az ilgi göstereceklerdi.

"O zaman seni tebrik ederim," diye mırıldandı ve sonra Jay'in bileklerine doğru başını sallarken kaşlarını çattı. "Çiftleşme izleriniz yok."

Ses tonu belli belirsiz suçlayıcıydı ve kız iniltisini bastırdı. Çiftleşme işaretlerini nasıl düşünmemişler?

Gracie "İnsanlar onları yakalayamaz," diye girdi. "Biz hiç ."

Risyn'in başı döndü ve uzun boylu kadını solgun bakışlarıyla mızrakladı. Kadın gözünü bile kırpmadı.

"Peki ya siz leydim?"

"Gracie Shardlow, Terran Koloni Komisyonu. Xaandrynn M'rl'n tarafından dış gezegenlerimizden Krin saldırısından kurtarılan kadınlardan biriydim."

Risyn'in kaşlarının ikisi de yukarı kalktı. "Böyle bir saldırıdan sağ kurtulduğunuz için gerçekten de şanslısınız. Buna sevindim. Krin yemeği olmak için fazla güzelsiniz. Çiftleşip çiftleşmediğinizi sorabilir miyim?"

Başını öne eğdi. "Teşekkür , ama ."

Risyn'in yüzünde beliren şaşkınlık ifadesi o kadar komikti ki, başka bir durumda olsa Keris gülerdi. Daha önce hiç kimsenin B'Kaar liderine hayır dediğini sanmıyordu. Özellikle de bu kadar kesin ifadelerle.

"Eee... Anlıyorum. Hizmetkârınız, leydim."

B'Kaar çabucak toparlandı ve dikkatini Seren'e çevirdi. O daha soramadan savaşçı kendini tanıttı.

"Kıdemli savaşçı Seren K'Vass. Bizzat imparator tarafından bu üç dişiği korumakla görevlendirildi."

Gülümsemesini gizledi. Zeki savaşçı. Seren tek bir cümleyle hem B'Kaar'a insan dişilerin imparatorun koruması altında olduğunu ve bu nedenle zorlanamayacaklarını hatırlatmış hem de kendisini Gracie'nin koruyucusu olarak göstermişti.

"ÇOK İYİ." Risyn adamlarına katılmak için geri çekildi. "Artık hepimiz tanıştık Komutan... lütfen bize üsteki komuta bölgesini gösterin."

B'Kaar'ların her birinin geriye doğru yarım adım atmasını izlediler. Dişliler ve servolar hareket etti, kelepçeler serbest kaldıkça hava tısladı ve ardından giysiler her bir savaşçının serbest kalmasına izin vermek için açıldı. Risyn'in göğüs zırhı saçlarına değdi; ön kısmı yukarı doğru taranmış ve sivri bir bukle halinde yüzünden uzaklaşmıştı. Çoğu Lathar gibi o ve diğerleri de deri savaş kıyafetleri giyiyordu ama Risyn'in görmeye alışık olduğu ceketler yerine kolsuz gömlekler giymişlerdi ve kolları çıplaktı. Takım elbiselerinden çıktıklarında, tenlerinde bir saniyeliğine parlayan devre benzeri çizgiler kayboluyordu.

"Neat tats," diye yorumladı Jay, büyük eli hala onunkine sarılıydı, ama kıyafetlerin hepsi tekrar kapanıp operatörlerini takip ederek yeniden etkinleştirildiğinde sesi kayboldu.

Her şey hem tanıdık hem de ürkütücüydü. Mekanik sesler onun "çocukluğuna" aitti. Aşına oldukları için rahatlatıcıydılar. Konsantre olursa, her bir servo ve sıkıştırma mandalını serbest bırakıldığında çıkardığı sese göre adlandırabilirdi; bu bilgi, bir şekilde yapay zeka benliğinin veri tabanlarını emmiş olan organik bir beynin derinliklerinden dökülüyordu. Eski veritabanlarına eriştiği gibi buna da erişemiyordu. Sorgulama işlevi bozuktu ve sadece bağlam içinde, duygularla veya garip bir nedenle belirli kokularla istendiğinde yanıt veriyordu.

Ve aynı zamanda, tanıdık sesler onun için dehşet vericiydi *çünkü* onları neyin çıkardığını tam olarak biliyordu: B'Kaar'ın *kasıvarı*. Siber ve zırhlı savaşçılar, yapay zekâlardan tutkuyla nefret etmeleriyle biliniyorlardı ve onun türünün yasaklanması için kampanya yürütüyorlardı. Eğer içlerinden biri onun ne olduğundan -Jay'in insan karısı olmadığından- şüphelenseydi, göz açıp kapayıncaya kadar onu parçalara ayırırlardı. Yakışıklı denizcinin bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Risyn başını sallayarak arkalarındaki kapıyı işaret etti: "Bize yolu göstermek isterseniz Komutan," dedi. Ses tonu hoştu ama olduğundan başka bir şey sanmak mümkün değildi. Bir emir.

"Tabii ki."

Nyek, B'Kaar lideriyle birlikte önden gitti ve B'Kaar'ın geri kalanı sararak onu ettiler. Kaçış yoktu.

Keris bir şekilde bacaklarını hareket ettirdi, her ne kadar yeni uyandığı zamankinden daha güçsüz hissetse de.

Nyek yürürken Risyn'e durum ve üssün durumu hakkında bilgi verdi, sözlerinde veya tavırlarında herhangi bir şekilde, biçimde veya biçimde endişeli olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. Risyn ilk kez eski paladinin de diğerleri gibi korku hissedip hissetmediğini merak etmiyordu. Bazen o da kendisinden daha çok bir yapay zekâya benziyordu.

O konuşurken, hep birlikte kabul ettikleri anlatıda yapılan değişikliklere dikkat etti: Indra ve Gracie ile birlikte S'Vaana gemisinden kurtarılmıştı ve Miisan'ın üsse ya da onları buraya getirdiğine hiç değinmemişti. Yeni versiyonda, S'Vaana'dan ilk kaçışlarında garip bir uzay anomalisi üç mekiği alıp buraya yakın bir yere bırakmıştı.

Kendisine bakan gözlerin farkına vararak döndüğünde B'Kaara'nın asık suratlı ikinci komutanının yanında yürüdüğünü gördü.

"Sen diğer dişilerden farklısın. Neden?" diye sordu alçak sesle, kulağa tehlikeli gelen bir hırıltıyla.

Kalbi küt küt atmaya başladı ve düğümlendi. *Adam biliyordu.* Onu neyin ele verdiğini bilmiyordu ama bir şekilde o biliyordu. Adamın onu yakalayıp götürmesini bekleyerek gerildi.

"Elbette farklı," diye araya girdi Jay yumuşak bir sesle ve onu önüne çekerek ağır sakallı B'Kaara'nın diğer tarafında durmasını sağladı. *Kasivar'*ının iri cüssesi arkasına yığılmıştı. Eğer onu bu işe bulaştırırsa... asla çıkamazdı.

"Hepimiz farklıyız," insan denizcinin sesi . "Çünkü hepimiz farklı etnik kökenlerdeniz."

Berr'in kaşları birbirine çarptı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Atalarımız Dünya'nın farklı bölgelerinden geliyordu," diye açıkladı Jay. "Bu yüzden hepimiz biraz farklı görünüyoruz."

Berr başını salladı ve Berr açıklamayı kabul etmiş gibi görününce kadın rahat bir nefes aldı. Sonra tekrar konuştu.

"Çok küçük. Tamamen büyümüş mü?"

"Ne oluyor lan? Bunu soramazsın!"

Indra'nın sesi sertti ve bir saniye sonra her iki kadın da onun önündeydi, onunla ağır kaslı B'Kaara savaşçısı arasında bir duvar oluşturuyorlardı. Hemen bir adım geri çekildi, ellerini teslim olmak için kaldırdı ve insan dişilerin aniden sergilediği vahşet karşısında yüzünde şaşkın bir ifade belirdi.

Keris gülümsemesini gizledi. Bazen Lathar'ın *gerçekten* de neye bulaştığı hakkında hiçbir fikri olmuyordu. Nyek, Risyn'e insan dişilerinin şimdiki neslin zar zor hatırladığı Lathar dişilerinden farklı olduğunu söylerken şaka yapmıyordu. İnsan dişileri sevdikleri tehdit öngörülemez ve tehlikeliydiler. Ve görünüşe göre sürüler halinde de hareket ediyorlardı... Berr B'Kaar'ın yüz ifadesinden bunu beklemediği anlaşılıyordu.

"Kusura bakmayın hanımlar," dedi hızla, bir kadından diğerine hızlı bakışlar atarak, sanki ikisinin de aniden efsanedeki üç başlı liiraas yılanına dönüşüp onu kışından ısırmaları ihtimaline karşı gözünün önünden ayrılmalarını istemiyormuş gibi.

"Sadece merak ettim. Bücür falan mı? Özel tıbbi bakıma ihtiyacı olacak mı?"

Risyn'in aksine Berr'in aksanı daha kalın, çok daha az kültürlü ve çok daha taşralıydı. Ona tanıdık geliyordu. Paniğinin ortasında, onun Argarath Sektöründen olup olmadığını merak etti. O ve Rynn birkaç yıl önce sorunlu bir soyu etkisiz hale getirmek için görevlendirildiğinde oradaydılar. Onları basitçe yok etmek ve imparatorluktan iyi savaşçıları kaybetmek yerine, Rynn bölgede gizli zaman geçirmiş ve muhalefetin nereden kaynaklandığını keşfetmişti. İki cerrahi saldırıdan sonra, hiç kimse daha akıllı olmadan sorunu çözdü. İmparatorun gölgesinin etkinliği böyleydi. Ama B'Kaar'ın o bölgede bir dayanağı olduğunu hatırlamıyordu.

İndra cevap verirken sesi buz gibiydi. "Bu durumu daha iyi yapmaz. Daha da kötüleştiriyor. Hayır, o bir cüce değil. O sadece minyon, tıpkı pek çok insan kadın gibi."

Minyon. Hah. Küçük vücut tipi için artık bir adı vardı. Keris insan kelimesini hafızasına kaydetti.

"Ve pek çok insan erkeği... yani erkekler, minyon kadınlardan *hoşlanır*," diye araya girdi Jay, midesinin bulanmasına ve bacaklarının arasına garip, ağır bir sıcaklığın yerleşmesine neden olan bir bakışla ona gülümseyerek. Jay'in onun eşi rolünü oynadığını biliyordu ama küçük bir parçası onun minyon tipinden *gerçekten* hoşlanıp hoşlanmadığını ya da bunu sadece söyleyip söylemediğini bilmek istiyordu. Bunu söylemesini ve ciddi olmasını istiyordu.

Berr başını salladı, iki insan koruyucusunun yanından Keris'e baktı ve başıyla selam verdi. "Sizi üzdüysem ya da hakaret ettiysem özür dilerim leydim. Niyetim bu değildi."

Indra'nın daha önceki hareketini taklit ederek ona başını eğdi. "Teşekkür ederim. Özrüm kabul edildi."

Jay, yüzünde onaylayan bir gülümsemeyle onun yanağını sıktı ve komuta merkezine giden yolun geri kalanında sessizce yürüdüler.

"Bu..." Risyn panelleri ve konsolları incelemek için durakladı. "Bu kadar eski bir üs için şaşırtıcı derecede sofistike."

Keris bir an için Miisan'ın cisimlenip B'Kaar'ın kafasında, elinin tersiyle yaptığı iltifat için bir çan çalmasını bekledi ama yapay zekâ sessiz kaldı. Onu suçlamadı. Kendi türlerinden hiçbiri B'Kaar'la isteyerek uğraşmazdı. Birkaç yedek ve en az bir tesis dışı yedekleme olmadan olmazdı. YZ'leri çevrimdışı hale getirdikleri ve bunun yerine kendilerini sisteme bağladıkları biliniyordu.

Biyolojik bir beynin bu tür bir yükü kaldırması fikri onu ürpertti ama bu B'Kaar'ı rahatsız etmişe benzemiyordu. Risyn'in başını sallamasıyla dışarı çıktılar, *kasivarları* da onları takip ediyordu, çoktan uyluk ceplerinden giriş kablolarını çıkarıp takmaya başlamışlardı.

Odanın ortasındaki B'Kaar, garip gözlerinde savaşın ışıyla, "Eklenti, entegre et," diye emretti. "O zaman bağlantı kur ve bilgileri yay. Bu üssün sırlarını istiyorum. ."

"T Şapka... yoğundu," diye ürperdi Jay, kapı arkalarından kapanarak onları Indra ve Nyek'in odalarının güvenliğine hapsederken.

Bu fikir karşısında kendi kendine homurdandı. Komuta masasından buraya, şu anda bile koridorda konuşlanmış olan, tam teçhizatlı iki B'Kaar savaşçısı tarafından getirilmişlerdi.

"Bu Risyn denen pislik nereden çıktı?" Indra patlamak üzereydi, ileri doğru yürüyordu. Neredeyse öfkeden titriyordu. "Kendi güvenliğimiz için mi? Bu köhne üste bir hafta boyunca tek başımıza hayatta kalmayı başardığımızı özledi mi?"

Jay çenesindeki ağır kirli sakalı ovuşturdu. Mahkûm olduklarını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu ama onu asıl şaşırtan, ayrı odalarda tutulmak yerine birbirlerine karışmalarına izin verilmesiydi. Bu akıllıca değildi. Bir ekip oluşturma ihtimalleri vardı ve o soğuk, hesapçı liderlerinin hiçbir şeyi şansa bıraktığını düşünmüyordu. Bu da başka bir hedef olduğu anlamına geliyordu.

"Sence onlar-"

Konuşmaya başlayan Indra'ya döndü, bakışları Keris'in üzerindeydi ve parmağını hızlı bir hareketle boğazında gezdirdi. Cümlesi aniden kesilince gözleri irileşti. Kulağını işaret ederek yukarıya ve etraflarına doğru bir hareket yaptı. Sahip oldukları sınırlı istihbarat göz önüne alındığında, B'Kaar'ın onları dinliyor olma ihtimali oldukça yüksekti.

Onları öne doğru iterek banyoya götürdü ve kapıyı arkasından kapattı. Sessiz olmalarını sağlamak için parmağını dudaklarına götürdü ve lavabonun musluklarını açıp duşu çalıştırdı.

Sonra başını salladı. "Tamam, şimdi iyi olmalıyız."

Seren bir kaşını kaldırdı. "Neler olduğunu açıklamak ister misiniz? Yoksa bu garip bir insan geleneği mi? Şunu söylemeliyim ki, seninle dövüşmekten mutluluk duyarım, ama bu kadarı yeter."

Jay homurdandı. "Üzgünüm yakışıklı, benim zevkim minyon esmerlerden yanadır ve başka ne olursan ol, *kimse* seni minyon olarak tanımlayamaz. Sen lanet olası bir dağsın."

Nyek tezgâha yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve karanlık bakışlarını Jay'e dikti. "Ben de burada neden bu kadar kalabalık olduğumuzu bilmek istiyorum. Eğer bu bir tür insan haremiyse, Indra ve ben reddedeceğiz." Tezgâhı itmeye başladı. "B'Kaar cepheden saldırmaya karar verirse diye kapıya barikat kurmalıyız."

"Tanrı aşkına, aklınızı şu lanet olası çukurdan çıkarır mısınız!" Jay öfkeyle haykırdı. "Ve bir saniyeliğine savaşçılar gibi düşünmeyi *bırakın*. Yapar mısınız? Casuslar gibi düşünmelisiniz."

Her iki Lathar da ona iki kafası varmış gibi baktı. "Neden? Biz savaşçıyız."

"Tanrı aşkına, biri beni kalın kafalı uzaylılardan kurtarsın." Başını arkaya eğdi ve ellerini yüzünde gezdirdi. "Tamam, uyum sağlamamız ve üstesinden gelmemiz gerekiyor. Beni duyuyor musun?"

"Bu onların suçu değil. Lathar uzmanlaşmıştır," dedi Keris sessizce. "Onlar savaşçı olmak için doğdular ve yetiştirildiler, casus olmak için değil. Bildikleri en yakın şey imparatorun gölgeleri. Gölgele suikast ve casusluk için eğitilir."

Bir an gözlerini kırptırdı ve sonra başını sallayarak ona küçük bir gülümseme sundu. O zaman onlara acemi muamelesi yapması gerekecekti.

Sesini alçak tutmaya özen göstererek, "Pekâlâ, burada *farklı* bir savaş türüyle karşı karşıyayız," açıkladı. "B'Kaar bizi esir tutuyor ama ayrı ayrı değil. Bu da bizi izledikleri... dinledikleri anlamına geliyor." Keris'e bir bakış fırlattı. "En azından bunu yapabildiklerini varsayıyorum?"

Başını salladı. "Kolayca. Bizi buraya getirmek akıllıca bir hareketti. Akan su ana odadaki gözetleme cihazlarını bozacaktır. Burada hiç yok."

"Bundan emin misin?" diye sordu yüzünü ekşiterek.

Başını salladı. "Rynn'in bir yeri izlemeye başladığında yaptığı tek şey buydu. Tuvaletlere her zaman gözetim eklerdi."

"Rynn kim?" Nyek talep etti. "Ve neden erkekleri abdest alırken izliyor? Bu... onurlu bir davranış değil."

"Rynn imparatorun gölgesidir," diye tersledi Keris, Nyek'e şaşırtıcı bir hırçınlıkla döndü. Daha büyük Lathar'a doğru ilerledi ve göğsüne sertçe dürttü. "Ve onun onuru sorgulanamaz. Anladın mı beni?"

İri Lathar küçük kadına bir köpek yavrusunun saldırısına uğramış gibi bakarken Jay eğlencesini gizledi.

"Elbette leydim. Özür dilerim," dedi boynunu bükerek. "Ben sadece gölgelerin nasıl çalıştığına dair hiçbir fikri olmayan alçakgönüllü bir savaşçıyım. Onların onuru elbette imparatorun emrindedir."

"Güzel," diye homurdandı ve Jay'in yanına dönmeden önce ona bir kez daha ters baktı. Kızın kalp şeklindeki narin yüzündeki ifadeye bakarak dudakları büküldü. *Kahretsin*, kızdığı zaman muhteşem oluyordu.

"Tamam, konumuza dönelim. Bizi burada duyamazlar. Bizi dinliyorlar, bu yüzden ağzımızdan bir şey kaçıracağımızı düşünüyorlar. Ama," diye sırtarak ekledi. "Bizi bir arada tutuyorlar, bu da bizi bir tehdit olarak görmedikleri anlamına geliyor."

"Öyle olmalı." Seren'in sesi hiç etkilenmemişti. "Tek başımızayız, daha büyük, karışık bir gücün ortasında takviye kuvvetler olmadan kesilmiş durumdayız."

"Yine bir savaşçı gibi düşünüyorsun," diye yorumladı Gracie, sırtışı Jay'inkine uymaya başlamıştı. "Tamam, koca adam. Uyum sağla ve üstesinden gel... Aklında ne var?"

"Önce buradaki konumumuzu güvence altına almalıyız." Keris'e döndü. "Dinliyorlar ve her konuşmak istediğimizde hepimiz buraya doluşamayız. Gözetleme cihazlarına müdahale edebilmemizin bir yolu var mı?"

Durakladı, dudaklarını büzdü. Bakışları dudaklarına kaydı ve içinden geçen ürpertiye görmezden gelmek zorunda kaldı. Eğer başka bir yerde olsalardı, onu o lanet kapıya yaslar ve göründükleri kadar tatlı olup olmadıklarını öğrenirdi.

"Burada değil, hayır. Ama bir yerlerde bir komuta konsoluna erişebilirsem..."

Nyek hareket ederek dikkatleri üzerine çekti. "Bir fikrim var. Seren ve ben-"

"Eğer öneriniz herhangi bir şekilde dikkat dağıtmak için üssün herhangi bir bölümüne saldırmayı içeriyorsa, sizinle gerekecek."

Indra eğlenen bir bakışla onun sözünü kesti.

Lathar'ın dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı ve sonra küçük grubun etrafına baktı. "Başka fikri olan var mı?"

"Tamam." Indra, B'Kaar'ı zahmetten kurtarmak için kocasını tam önlerinde bıçaklamadan önce Jay görevi devralmaya karar verdi. "Keris'in bir yerdeki komuta konsoluna erişmesi için bir yol bulacağız. O zamana kadar dışarıda *hiçbir şey* söylemeyeceğiz. Anladınız mı?"

Hepsi başını sallayana kadar herkese dik dik baktı ve içinden küçük bir rahatlama geçti. En azından Keris'i bir süre daha güvende tutabileceklerdi. Ona baktı.

"Bize... B'Kaar hakkında bilgi lazım. Derilerindeki o parlayan şey de ne?"

"Buna ke'lath deniyor," diye cevap verdi, kollarını göğsünün önünde kavuşturarak. "İmplantе edilmiş sinirsel devrelerden oluşan bir ağ. B'Kaar'ın giysileriyle doğrudan bağlantı kurmasını sağlıyor."

Başını salladı. "İçlerinde olmasalar bile onları bu şekilde gezdirebiliyorlar mı?"

"Kesinlikle," diye yanıtladı Nyek Keris'in yerine. "Onları savaş alanında bu kadar korkulan yapan şey de bu. Bir düşünceyle sayılarını ikiye katlayabilirler ve savaş avatarlarını da harekete geçirirlerse üç katına çıkarabilirler."

"O zaman beni yandan becer," diye nefes aldı Jay.

Nyek'in ifadesi düzdü. "Bu ne anatomik olarak mümkün ne de çekici."

Oda sessizliğe gömüldü, herkes şok içinde Lathar'a bakıyordu.

"Bay Yapışkan kıçlı az önce bir şaka mı yaptı?" Jay Keris'e sordu.

Diğer gruplar gibi onun da dudakları kıvrıldı. "Evet. Evet, öyle olduğuna inanıyorum."

Seren uzandı ve diğer savaşçının sırtını sıvazladı. "Aferin sana! Senin aslında Lathar olduğunu bilmek güzel!"

Gracie başını salladı ve Jay'in gözleriyle buluştu. "Bunu duymak çok garip. İnsan yerine Lathar."

"Bir de bana sor." Kıkırdadı. "Pekâlâ hanımlar, oyun yüzlerinizi takın. Oraya çıkalım ve bu pisliklere kiminle uğraştıklarını gösterelim."

"Az önce bize dişi mi dedi?" Hep birlikte banyodan çıkarken Nyek Seren'e sordu.

"Evet, bu insani bir şey. Bunun için endişelenme."

A Tek yapması gereken sisteme sızmak ve faaliyetlerini B'Kaar'dan gizlemekti. Bu kadar basit.

Keris bir saniyeliğine durakladı.

Üsteki büyük depo hangarları ve birkaç kat yukarıda tavana kadar istiflenmiş, gölgelerle örtülü sıra sıra kasalarla karşılaştılar.

Arkalarındaki B'Kaar'ın *küme küme yığılması* onu ürküttü.

"Bu asla işe yaramayacak," diye mırıldandı Keris, orta koridorda yürümeye başladıklarında Jay'e yakın durarak. B'Kaar onları takip etmedi. Bunun yerine, girdikleri kapının yanında bir pozisyon aldı ve onlar uzaklaşırken onları izledi. Omuzlarının arasındaki deri, sanki oraya bir hedef çizilmiş gibi kaşınıyordu.

"Yürümeye devam et," diye fısıldadı Jay, güven vermek için onun elini sıkarak. "Sadece bütün hafta yaptığımız şeyi yapıyoruz."

O kadar zamandır *burada* değildi, pek sayılmazdı, bu yüzden sadece başını salladı. O yeni bedenine yükleme yaparken, diğerleri üssün depolarını kontrol etmek ve aktif olmayan alanları çevrimiçi hale getirmek için çok çalışıyorlardı. Yanından geçtikleri kasaların üzerindeki etiketler hangarın yarısının çoktan kontrol edildiğini gösteriyordu ki bu da işlerine yaramıştı. Tek yapmaları gereken, şüphe uyandırmadan büyük odanın arka tarafındaki komuta konsoluna yaklaşmaktı.

"Sıkıcı olduğunu biliyorum aşkım," diye devam etti, arkalarındaki B'Kaar savaşçısının yararına sesini yükselterek. "Ama elektrikli bir alete benzeyen herhangi bir şeyle tamamen işe yaramazım, bu yüzden sıralama ve sayma ile sıkışıp kaldık."

B'Kaar geldiğinden beri her yerde onlara eşlik edilmişti, hatta kamaraları arasındaki koridorda bile izlenmişlerdi ama zırhlı savaşçıların orada ne yapacaklarını düşündükleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Sisteme giriş noktaları ve başka hiçbir yerde koridor yoktu. Hiçbir şey *yapamazlardı* ama B'Kaar yine de onları izliyordu. Paranoyaklıktan bahsediyoruz.

Kişisel bir açıklama, özellikle de bu şekilde bir zayıflığı ima eden bir açıklama dikkatini çekti. Diğerlerinin yanındayken maço ve daha Lathar olmaya çok dikkat ederdi. Diğerlerinin yanındayken Lathar'dan daha Lathar olmaya çok dikkat ederdi, bu yüzden şimdi yaptığı itiraf onu biraz şaşırttı.

"Öyle mi?" diye sordu, hem onu merak ediyor hem de sinirlerini yatıştırmak için sohbeti uzatmak istiyordu.

"Buna inansanız iyi olur. Evde büyürken babama hiçbir işte yardım etmeme izin verilmezdi. Bu konuda işe yaramazdım."

Bunu söyleme biçiminde ve yüz ifadesinde biraz garip bir şeyler vardı. Çoğu biyolojik bunu fark etmezdi ama o sıradan bir biyolojik değildi. Görünüşe göre bu organik beyin, dolambaçlı bir şekilde yapay zekasına benzer bir şekilde çalışıyordu. Çok fazla düşünmediğinde, bazı şeyler sadece oradaydı. Onun mikro ifadelerini analiz etme ve bir şeylerin yanlış olduğunu fark etme yeteneği gibi. Tam olarak ne olduğunu anlamasını engelleyen tek şey, insanlık hakkındaki bilgi eksikliğiydi.

Başını eğdi ve merakla ona baktı.

"Yalan söylüyorsun. Neden bilmiyorum ama . DIY bu kadar önemli mi-" Sözüünü kesti. Kapıdaki B'Kaar şu anda ne konuştuklarını algılayamayacak kadar uzaktaydı ama bu diğerlerinden birinin onları buradaki dahili sensörler aracılığıyla izlemediği anlamına gelmiyordu.

"Terralılar DIY'lerini severler," diye devam etti küçük bir gülümsemeyle. "Siz Dalkarlıların asla anlayamayacağı bir şey. Bu ve kahvenizin tamamen boktan olması."

Nefes nefese kaldı, elini dramatik bir kalbinin üzerine götürdü. "Kahvemize kötü mü diyorsun? Bu ne cüret, efendim!"

Hangarın sayılmamış son bölümüne ulaştıklarında kıkırdamaları etraflarındaki havayı doldurdu, iki yanlarındaki istiflenmiş kasalardan yankılandı. Kendisini koruduğu için sessizce teşekkür ederek adamın elini sıktı.

Ama bunun için minnettar olsa da, onun bırakmaya niyeti yoktu. O kadar kolay değildi. Mesele onun

Ona yalan söylemişti ama bu yalan kadar kurnazca ve pratikti ki, onun bu yalanı çok sık söylediğinden şüphelenmişti.

"Jay?"

Adam ona yan yan baktı ve kadın oradaki bakışı gördü. Küçük bir uyarı. Onun sormasını istemiyordu. Kadın haklıydı. Orada başka bir şeyler oluyordu.

"Neden yalan söyledin?"

İçini çekti ve durdu, bir sandığa yaslanırken onu kollarının arasına aldı. Bu onların gizliliğinin bir parçasıydı, onlar çiftleşmiş bir çiftti, ama yine de içinden geçen küçük bir ürpertiye engel olamadı. Bunun sadece bir rol olduğunu biliyordu, bu yüzden hiçbir şey hissetmemeliydi. Hissetmeli miydi? Ama, utancına rağmen, bunu engelleyemedi.

Yanakları kızardı. Berbat bir casustu. Tek bir işleri vardı... B'Kaar bekçi köpeği sıkılıp yoluna devam edene kadar çift gibi davranmak. Sonra hangarın arkasındaki komuta konsoluna gidebilirlerdi. Tek yapması gereken sisteme sızmak ve faaliyetlerini B'Kaar'dan gizlemektir.

"Jay?" sordu, o cevap vermeyince.

Bir elini saçlarında gezdirerek kısa dikenleri dağınık bir hale getirdi. Garip yuvarlak gözbebekleriyle mavi-yeşil gözleri periliydi.

"Hiç kendin yap yap yapmadım," diye itiraf etti. "Hem de hiç. Ya da babamla top atmadım, ya da olağan şeylerden herhangi birini yapmadım. Babam... diyelim ki pek ortalıkta yoktu."

"Oh." Şimdi zorladığı için kendini çok kötü hissediyordu. "Gracie onun da tek ebeveynli bir aileden geldiğini söyledi. Görünüşe göre babası o doğduktan hemen sonra evi terk etmiş..."

Bu onun anlayamadığı bir şeydi. Bir erkek eşini ve yavrularını nasıl bu şekilde terk edebilirdi? Ama sanırım bu onun Latharian doğasının ortaya çıkışıydı. Ya da daha doğrusu, maruz kaldığı tek kültürün bir İmparatorluk Latharian ailesinin kültürü olduğu gerçeği idi. Hiçbir erkek doğurgan bir dişi ve kendi yavrularını terk etmeyi hayal bile edemezdi. İnsan gelenek ve görenekleri çok ama çok farklıydı. Jay'in homurtusu acı ve alaycıydı. "Evet, sorun da bu zaten.

Babam gitmedi ama de olabilirdi. Hiç orada olmadı. Annem de öyle."

Başını iki yana salladı. "Özür dilerim. Anlamıyorum."

İri bir elini kaldırarak nazik bir dokunuşla kızın saçlarını yüzünden geriye doğru okşadı.

"Ben evlatlığım, aşkım." Kızın şaşkın ifadesi karşısında gülümsedi ve devam etti. "Bu, öz ailemin beni istemediği ve beni terk ettiği anlamına geliyor."

Üzerine ağır bir şey dalgası çöktü, göğsünü mengene gibi sıktı ve gözleri garip bir şekilde karıncalandı. "Nasıl yapamazlar? Kaç yaşındaydın?"

Başparmağını yanağında gezdirdi ve kadın oradaki ıslaklığı teninde hissetti.

"Ağlama. Benim için değil," diye mırıldandı, derin sesi sert bir törpüye dönüşmüştü. "Bunun için değil. Uzun zaman önceydi ve beni rahatsız etmiyor. Bunu ve beni istemedikleri gerçeğini yıllar önce kabullendim."

Başını salladı, onu dinlemeye, ona sarılmaya, bu bedenin gözyaşı yaratabildiği gerçeğine hayret edemeyecek kadar kendini kaptırmıştı. Bunun nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişti.

Artık biliyordu... bunu öğrenmemiş olmaktan mutluluk duyardı. Ele geçirilen insan veri tabanlarından analiz ettiği tüm holoplay ve videolarda göründükleri kadar güzel ve narin olan gözyaşları bile göğsünün ortasındaki bu korkunç, ezici ağırlığa ve acıya değmezdi.

"Ama senin başka ebeveynlerin vardı?" diye nazikçe itti ve ona yaslandı. Bu kısmen rahatlamak içindi, kısmen de onun kollarında olmayı sevdiği için. Ona yakın olmak. Küçük bedeni onun büyük bedenine mükemmel bir şekilde uyuyordu, sanki orada olmak için yaratılmış gibiydi. "Seni yanına alan klan üyeleri?"

Küçük bir kahkaha attı. "Evlat edinme bu şekilde işlemiyor. Ailem benimle biyolojik olarak akraba değil. Beni onlar istedi. Beni seçmişler. Görünüşe göre. Nedenini bilmiyorum çünkü beni büyürken neredeyse hiç görmediler. Çoğu çocuğun Noel gününü hizmetçiyle geçirmek yerine anne babasını gördüğünü fark ettiğimde sekiz yaşındaydım."

Adamın sesindeki nota kalbini sızlattı. Sert ve duygusuz olan bu ses, derinlere gömülmüş onlarca yıllık bir acının izlerini taşıyordu.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Sesi bir oktav alçalmış, işitsel bir okşayış gibi teninin üzerinde fısıldıyordu. Titremesini bastırmayı başardı. Hâlâ rol mü yapıyorlardı? Eğer öyleyse, adamın gözlerinin nasıl karardığını ya da dudaklarını büken küçük, hınzır gülümsemeyi fark etmemesi gerekirdi. Ama sadece bu değildi. Onu tutma şeklinin doğası da değişmişti. Elleri onu iri bedenine yaslamak yerine

kalçalarının arkasına yayılmış, onu kendine doğru çekiyordu. Ve bir şey karnına baskı yapıyordu...

Adam başını eğip dudaklarını onunkilerin üzerine fısıldadığı anda gözleri açıldı ve ne olduğunu anladı. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

Sonra onu öptü.

Dudakları onunkilere değdiği anda beyni kısa devre yaptı ama yeniden başlatılmadı. Bunun yerine, bir tür aşırı duyuşal yüklenme arafındaydı -sadece sınırlı tepkiler verebileceği bir durumdu ve hiçbir sözlü değildi.

Duyuları küçük şeylere kilitlenmişti. Düşündüğünden daha yumuşak ve aynı zamanda bir şekilde sert olan dudaklarının ağzına hareket ediş. Bir an için ne yapacağından emin olamadı. Alt programlarının hiçbirisi böyle bir harekete doğru tepkiyi verecek bilgiye sahip değildi ya da sahip olsalar bile kısa devre onlara erişmesini engellemiştir.

Gömleği parmak altında pürüzlüydü, altındaki teninin sıcaklığı sanki ona uzanıyormuş gibi ince kumaşa nüfuz ediyordu. Elleri kumaşı kavradı ve adam dilini dudağına değdirirken gömleği avucunun içinde buruşturdu.

Düşünceleri tekrar kekeleydi ve sonra içgüdüsel devreye girdi. Dudaklarını ayırarak teslim oldu ve onun erişimine izin verdi. Adam homurdandı ve onu daha da yakınına çekti, boştağı eli ağzını işgal ederken saçlarını okşuyordu.

Ve... bu daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu. Adam diliyle dilini okşayıp onu baştan çıkarırken göğsünün ortasından yumuşak bir inilti yükseldi. Isı ona çarptı, vücudundaki her damardan kayarak karnının alt kısmında, tam ona bastırıldığı yerde bir ateş başlattı. Kalın, sert uzunluğun verdiği his bacaklarının arasını acıttı ve onları birbirine bastırmak zorunda kaldı.

"Ah..." diye fısıldadı adam ondan ayrıldığında. Adamın nefes alışları onunkiler kadar tehlikeliydi ve gözlerinde hâlâ karanlıkla ona bakıyordu.

İyi hissettirmişti. Hem de çok iyi. Kaşlarını çattı ve ona baktı. "Neden durdun? Yanlış mı yaptım?"

Kıkırdadı, başparmağını kızın alt dudağında gezdirirken eli kızın boynunun yan . "Sen yanlış bir şey yapmadın, tatlım. Durdum çünkü seni kendime ait kılacaktım.

Burada, bu sandığın karşısında ve ilk seferinde? Bu özel olmalı... bir yatakta. Mumlarla falan."

Kafası karışmış bir halde ona baktı. "İnsan çiftleşme gelenekleri üzerine yaptığım araştırmaların hiçbirinde üreme için mum gerektiğinden bahsedilmedi."

Gülümsemesi genişledi, başparmağı kızın dolgun alt dudağını hafifçe çekiştirmek için durakladı. "İnsanların çiftleşme geleneklerini mi araştırıyordun?"

"Şey... evet. Ben istedim..."

Cümleyi tamamlayamadı. Yanaklarına tekrar sıcaklık vurdu ve yere baktı.

"Ne yapmak istiyordun?" Güçlü parmaklarını çenesinin altından geçirerek başını kaldırmasını sağladı ve karanlık bakışlarıyla onu kıstırdı. "İnsanların nasıl seks yaptığını mı öğrenmek istedin?"

Başını salladı, kaçıramıyordu.

"Neden?"

Durduramadan küçük bir inilti kaçtı. Ona bunu söyletecekti. Öyle olduğunu biliyordu.

"Keris?"

"Nasıl bir şey olduğunu bilmek istedim! Tamam mı?" diye tıslamayı başardı. Yüzü şimdi kadar sıcaktı ki, sanki bir yıldızın yüzeyine yüzünü dikmiş gibi hissediyordu.

"Bir insanla mı?" diye sordu, hâlâ çenesini tutuyordu.

Ona ters baktı. İnsanlar bazen çok inatçı olabiliyorlardı. Bir temaya takılıp kaldılar ve durmadılar.

"Evet, bir insanla. Seninle, seni kalın Terran!" diye tısladı. "Burada başka insan erkek görüyor musun?"

Kadının sözleri karşısında adamın içinde bir zafer rüzgârı esti ve adam elini kadının saçlarına doğru kaydırarak kavradı.

"Hayır," diye , kendisine dönük yüzünün güzelliğini seyrederken. "Sadece ben varım."

Hâlâ sinirliydi ve ona karşı burnunu kırıştırmaları çok sevimliydi. "O zaman neden sordun?"

"Çünkü senden duymak istedim."

Kabullenme duygusu onu sürüklemiş, ona karşı açık ve ham bırakmıştı. Kabul görme ve ait olma konusunda her zaman sorun yaşamıştı. O

aptal değildi. Bunun çocukluğundan kaynaklandığını biliyordu. Bunu anlamak için birkaç diplomaya gerek yoktu.

Kız onun yüz ifadesini inceledi ve o da buna izin verdi, dikkatini dağıtmak için şaka yapma ya da onu tekrar öpme ihtiyacını görmezden geldi. Bir nedenden ötürü, yetişkin hayatı boyunca buna direnmiş olsa , onun bakmasına, kendisini *görmesine* izin vermek önemli görünüyordu.

"Seninle... nasıl olacağını bilmek istedim," dedi usulca, parmak uçlarına uzanarak dudaklarını onunkilere değdirdi. Uzun süredir fiziksel bir bedene sahip olmadığını biliyordu ve ikisinden daha deneyimli olanın kendisi olduğunu da biliyordu ama yine de ilk kızını öpen toy bir genç gibi hissediyordu. O merak ve beklenti duygusu... o kadar sertleşmişti ki, lanet olası fermuarını çoktan patlatmadığına şaşırdı.

"Yatak. Mumlar. Yumuşak müzik." Kız geri çekildiğinde sesi sertti ve onu mu yoksa kendini mi ikna etmeye çalıştığından emin değildi.

Gülümsedi, bu tatlı ifade başka bir kadının baştan çıkarıcı bakışlarından daha erotikti. "Tamam."

Gözlerini kırıştırdı. "Az önce benimle yatmayı kabul mü ettin?"

Bakışları uzun ve düşünceliydi. "İnsan erkeklerinin zekası hakkındaki değerlendirmemi yeniden gözden geçirmeye başlıyorum."

"Bana katlan. Yetişirim." Kıkırdadı ve onu bir saniyeliğine kendine çekerek tekrar öptü. Sonra burnunu okşadı. "Yalnız olduğumuzun farkındasın, değil mi? Değil mi?"

Küçük yapay zekâya dönüşmüş seductress başladı ve omzunun üzerinden baktı. Onları çıkıştan izleyen B'Kaar, kısa süren birlikteliklerinin bir noktasında sıkılmış ve bir yerlere gitmişti. Kapının açıldığını duymuştu ama belli ki o duymamıştı.

Tekrar ona baktı. "Konsol."

Kız elini tutup onu hangarın arkasına doğru sürüklerken gülümsemesi genişledi. Lathar o kadar doğrusaldı ki, bunu daha önce hep sinir bozucu bulmuştu. Ama onun üzerinde düpedüz tapılasıydı.

Yumuşak kıkırdamalar eşliğinde arka tarafa ulaşılar ve adam onu çevirmeden önce bir öpücük daha çaldı.

"Tamam, tatlım," diye ısrar etti. " yap."

Kadın konsolun önünde durdu ve adam onu izlerken yüzü düştü.

"Jay," diye fısıldadı. "Bunu yapabileceğimden emin değilim."

"Elbette yapabilirsin bebeğim," diye mırıldandı, ellerini onun beline dolayarak göğsünü sırtına yasladı.

"Şimdiden ne kadar ilerlediğine bir bak. Bana küçük bir klavyenin yoluna çıkmasına izin vereceğini mi söylüyorsun?"

Sesi alçak ve ilgisizdi ama içinden nefesini tutuyordu. "Tek yapması gereken" sisteme sızmak ve faaliyetlerini B'Kaar'dan gizlemektir. O aşağılık siber savaşçıların neler yapabileceğini bilmiyor olabilir ama onlardan çok vardı.

Komuta odasına her girdiğinde, yirmi kişinin çoğu sisteme bağlanmış, bileklerinden kablolar sarkan heykeller gibi hareketsiz duruyordu. Bu kadar çoğunu nasıl yenebilirdi? Ama yenebilirdi... yenmek zorundaydı. Avantaja ihtiyaçları vardı.

"Bu çok ilkel," diye homurdanarak konsolu çalıştırdı. "*Yazmak* zorunda mıyım? Barbarca."

Kızın elleri klavyenin üzerinde uçuşurken gülümsemesini gizledi. Hiçbir zaman bir bilgisayar delisi olmamıştı, bu yüzden onun hızına yetişmesi mümkün değildi. Ama... o bir YZ'ydі ve Miisan seviyesindeki üstün YZ'lerden biriydi. Onun buna sahip olduğunu biliyordu ve önlerindeki ekran farklı sistemler arasında gezinirken haklıydı.

Sonra gözlerini kırptırdı. "Hey, bazı kelimeleri hatırlıyorum."

"Öyle mi?" diye sordu, omzunun üzerinden gülümseyerek ona bakarak. Parmakları hareket etmeyi bırakmadı. Kızın klavye kullanmada çok başarılı olacağını düşünmüştü. "Görünüşe göre yeni implant yerleşiyor."

Daha fazlasını öğrenmeye çalışarak ona gülümsedi ama sonra ofladı. Sadece bir ya da birkaç kelimeydi ve çok azdı. Yakın zamanda *Savaş ve Barış*'ın Latharian versiyonunu okumayacaktı.

"O...tamam," diye mırıldandı, giriş düğmesi olduğunu varsaydığı şeye bir çırpıda basmadan önce hızla ekrana bir komut daha ekledi. "Bu kadar olmalı. Üç-dört-yedi ızgarasındaki dahili sensörleri devre dışı bırakmak için bir algoritma ayarladım, üç-dört-beş ve üç-dört-altıda da aralıklı aksaklıklar var."

"Tahmin edeyim mi?" diye sırttı. "Üç-dört-yedi bizim mi?"

Başıyla onayladı. "VIP katındaki ve iki güverte altındaki yerleşim bölgesi. Ayrıca buradaki sensörleri devre dışı bıraktım ve istasyon genelinde rastgele dalgalanan bir arıza dalgasını tetikledim. Umarım odalarımızdaki sensörleri devre dışı bırakmak yerine hepsinin birbirine bağlı olduğunu düşünürler."

Sırttı ve onu aldı. "Sen, tatlım, bir dahisin."

S çağrılmıştı.

Keris üs komutanının ofisinin kapısında duruyordu; oda artık B'Kaar'ın lideri Risyn tarafından ele geçirilmişti. Erkek olan

Masanın arkasındaki sandalyeye uzanmış, önündeki boş havaya kaşlarını çatarak bakıyordu. Zarif bir ön kolunu uzatmış ve bağlantı kablosunu oradaki porta takmış olduğu için, onun sisteme girmiş olduğunu ve göremediği bir şeye baktığını biliyordu. Gözlerinin hızlı hareketinden ekranlar arasında gezindiğini anladı. Belki de bir şey arıyordu? Her ne ise, bulamıyordu, hayal kırıklığı asil yüz hatlarından okunuyordu.

"Beni mi görmek istediniz?" diye sordu, gerekli olmadığını bildiği halde onu fazla ürkütmemek için sesini alçak tutarak. Tüm B'Kaar'lar birbirine bağlıydı, bu yüzden onu buraya getiren muhafızdan yolda olduklarına dair bildirim almış olmalıydı. Sadece onu kapıda bekletiyordu.

Bunu yaparken odanın etrafına bir göz attı. Üssün bazı bölümlerinin aksine, burası yaşına ihanet ediyordu. Lambri, imparatorlukta en son bir buçuk asır önce popüler olan bir türdendi ve koridordaki tarzdan farklıydı, bu da bu üssün hayatında bir kabal gizli sığınağından daha fazlası olduğuna dair şüphesine ağırlık katıyordu. Başka ne olmuş olursa olsun, şu anda üzücü bir durumdaydı.

Odanın bir tarafındaki ışıklar düzgün çalışmıyordu ve masanın arkasındaki duvarda bulunan ekran dışarıdaki yıldızların görüntüsünü göstermeliydi ya da belki komuta güvertesi boştu. Boş olmaktan da öte, panelin "ölü" olması

çalışmıyordu - bu bedenin çıplak gözle fark edemeyeceği bir şeydi. Bu da garipti.

O daha fazla düşünmeden Risyn gözlerini kırptırdı ve "geri geldi". Giriş kablosu ayrılıp yere düşerken gözlerini açarak ona gülümsedi.

"Leydi Kelly, lütfen... içeri gelin."

Kendini sandalyeden kaldırdı ve onu selamlamak için masanın etrafında döndü.

Ona dokunmadı, sadece kolunu uzatarak odanın içine doğru ilerlemesini sağladı. Yine de hafifçe sıçrayarak uzaklaştı, kalbi özgür olmak için çırpınan bir kuş gibi kaburgalarının iç kısmına çarparken ona dikkatle baktı. Üzerinde takım elbisesi yoktu ama bu zararsız olduğu anlamına gelmiyordu. Her şey ama. İkinci komutanı ya da Jay kadar kaslı olmayabilirdi ama yine de neredeyse beşikten itibaren savaş için eğitilmiş bir Lathar erkeğiydi.

B'Kaar'ın çocuklarını nasıl eğittiğine dair söylentiler duymuştu ve bu Izaean'dan bile daha barbarcaydı. En azından Berserker'lar kan öfkesi keşfedilmeden önce nispeten normal bir şekilde yetiştirilmişlerdi.

Buna bir de adamın kendisinden *çok* daha iri olduğu gerçeği eklenmişti. Hâlâ metal bedeninde olsaydı, bu bir sorun olmazdı. *Kasivar*'ında olsa bile onunla boy ölçüşebilirdi. Ama şimdi... ona karşı hiç şansı yoktu.

"Özür dilerim, Leydi Kelly," dedi onun hareketini yakalayarak. Kolunu hemen indirdi ve onu daha fazla sıkıştırmamak için geri adım attı. "Hâlâ insan dişilerle ilişki kurmanın sosyal adabını ve ritüellerini öğrenmeye çalışıyorum. Sizin grubunuz tanıştığım ilk grup."

"Özrün kabul edildi."

Onun masanın kendi tarafına dönmesini bekledikten sonra masanın önündeki koltuğa oturdu. Adamın onunla ilgili her şeyi analiz ettiğinden hiç şüphesi yoktu: nefes alışını, kalp atışlarını, vücudunun duruşunu, hatta yüzündeki mikro ifadelerine kadar. Eğer adam odanın dahili sensörlerini kullanarak konuşmalarını daha sonra dinlemek ve analiz etmek üzere kaydetmiyorsa hiç şaşırmayacaktı. Yapacağı şey buydu.

"Çoğu insan dişisi, ki bu arada bize *kadın* denmesini tercih ederiz, yakın olduğumuz ya da izin verdiğimiz kişiler dışında bize dokunulmasından hoşlanmaz." Indra'yı kanalize ederek, kalbi hala çarpıyor olsa bile sesine biraz buyurgan bir not ekledi

bir şekilde ne olduğunu keşfedeceği korkusuyla uzaklaştı. Gerçi gizli hikâyesi göz önüne alındığında, korkması beklenen bir şeydi. Kelly Stephens, Lathar tarafından kaçırılmış ve vahşice öldürülmüş bir insan kadındı... Klanlar arasındaki farkları bilmediği için muhtemelen onları aynı grupta toplayacaktı - korkulacak erkekler.

Çenesini kaldırdı ve alt dudağının tekrar titremesine izin verdi. Risyn' bakışları ona kilitlendi ve ifadesi biraz yumuşadı, hareketleri tehditkâr değildi.

"Daha önce de söylediğim gibi leydim, bizden korkmanıza gerek yok. B'Kaar kadınlara saygı duyar..." diye hafif bir gülümsemeyle düzeltti. "Biz kadınlara saygı duyar ve değer veririz. Bizimle güvende olacaksınız."

Başıyla küçük bir selam verdi ama cevap vermedi, sadece onu izledi. Daha doğrusu, bakışlarını onun üzerinde bıraktı ve sonra sıçrayarak uzaklaştı, arkasına bakmadan önce odanın etrafına ve kapıya doğru baktı. *Rol yapıyorum*, dedi kendi kendine. Hâlâ hayattayken nasıl çalıştığını görmek için onu parçalara ayırmaktan mutluluk duyacak bir erkekle buraya kapatılmaktan korkmuyordu. Kesinlikle korkmuyordu.

"Ve söylemeliyim ki, şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadınsın," diye ekledi, gülümsemesi genişleyerek. "Eğer daha önce sahiplenilmemiş olsaydınız, kesinlikle benim talebimi değerlendirmenizi rica ederdim."

Bir an için ona baktı. Gülümsemesi yüz hatlarını neredeyse şahince bir zalimlikten yıkıcı bir yakışıklılığa dönüştürmüş, gözlerindeki sıcaklık ona sert mizaçlı B'Kaar liderinden farklı bir erkeği göstermişti.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı, teninin biraz solduğunu hissediyordu. Dolaşım sisteminin duygularına göre ayarlanması rahatsız edici bir deneyimdi. Mide bulantısı arttı ve rahatsızlık içinde karnını ovuşturdu. "Ama ben mutlu bir evliliğim var. Kimsenin dilekçesini ya da talebini istemiyorum."

"Çok doğru. Muhtemelen sizi buraya neden çağırdığımı merak ediyorsunuzdur... değil mi?" Risyn konuyu hızla değiştirerek sordu.

Aniden doğruldu, dirseklerini önündeki masaya dayadı, uzun, zarif parmakları dikildi. Ön kollarının iç tarafındaki bağlantı noktaları düşük ışıkla titreşiyor, derisinin altındaki *ke'lath'ı* yakınlarda harekete geçiriyordu.

Başını salladı, iri gözlerle onu izliyordu.

Güven verici bir şekilde gülümsedi. "Sadece burada neler olduğuna ve S'Va'an'la olan etkileşimlerimize dair bir fikir edinmemiz gerekiyor. Böylece imparatora rapor verebiliriz."

"Tamam," diye cevap verdi usulca, adamın *saçmaladığını* bildiğini belli etmeden.

Nyek, gelen ilk kıdemli savaşçı olarak hakkı olduğu üzere tüm bunları zaten yapmıştı, bu da bu üssün K'Vass'ın yetkisi altında olduğu anlamına geliyordu. Keris M'rl'n bunu biliyordu ama Kelly Stephens bilmiyordu. Bu yüzden aptalı oynamak ve hikâyesine sadık kalmak zorundaydı.

"*Endeavour'daydım-*"

"Bu bir Terran gemisi, doğru mu?" Risyn araya girerek sordu.

Başını iki yana salladı. "İnsan ama Terran değil. Jay Terran, ben Dalkar'ım. Farklı sistemlerden geliyoruz."

Kaşlarını çattı. "Tüm insanların Terran olduğunu sanıyordum."

"Tüm Lathar'lar aynı gezegenden mi?" diye karşı çıktı. "Bana o S'Va'an adamlarının senden farklı olduğunu söylemiştin. Bu yanlış mıydı?"

"*Draanth* hayır, biz onlar gibi değiliz!" diye cevap verdi hızla, solgun gözlerinde öfke vardı. Gülümsemesini gizledi, görünürdeki tüm dokunulmazlığına rağmen B'Kaar liderinin basabileceği birkaç düğmesi olduğunu fark etti.

"Tamam. Biz de öyle. Her neyse... saldırıya uğradık. Onlar... onlar..." diye kekeleyerek durdu, gözlerini kapadı ve yutkundu. "Diğer herkesi öldürdüler ve beni aldılar."

"Sorun yok. Güvendesin," diye mırıldandı Risyn. "Artık sana zarar veremezler."

Gözlerini açıp ona baktı ve başını iki yana salladı, gözle görülür bir şekilde kendini toparlıyordu. Gerçekte, onun kendisini analiz ettiği kadar o da adamı analiz ediyordu.

"Sonra ne oldu?" diye sordu, sesi alçak ve yumuşaktı.

"Beni gemilerine götürdüler... Onlar... oh tanrım-" Bakışlarını kucağındaki ellerine indirdi, giydiği tuniğin kenarıyla oynuyordu.

"Ayrıntılara girmenize gerek yok leydim. Sadece... orada başka dişi kadınlar var mıydı?"

Derin bir nefes aldı ve başını iki yana salladı. "Indra ve Gracie gelene kadar hayır. Onları gördüğüm için çok rahatlamaştım," itiraf etti, sesinde bir tutukluk vardı. "Ve o adamların onlara yapacakları şey yüzünden kendimi kötü hissediyorum..."

"Suçlu sen değilsin," dedi hızla, sesi sertti. "Asla böyle düşünme. Hata sadece o *draanthing* fanatiklerinde."

Sulu gözlerinin ardından ona gülümsedi. Bu bedenin şimdi bu kadar kolay ağlaması inanılmazdı. Ama bu gözyaşlarının ezici bir ağırlığı yoktu.

ve daha önce Jay için döktüğü gözyaşlarının acısını hissetti. "Sonra ne oldu?" Risyn sordu.

"Jay beni kurtardı," diye fısıldadı. "O iki uzaylıyla birlikte, Indra'nın kocası ve diğeri. Bizi buraya geri getirdiler."

Risyn başını salladı. "Yani o zamandan beri sadece altınız mı varsınız? Üç insan kadın, bir insan erkek ve iki Lathar erkek? Başka kimse yok mu?"

Gözlerini kocaman açarak başını salladı. "Neden? Öyle mi olmalıydı?" "Hayır, de değil." Risyn sandalyesinde tekrar arkasına yaslandı. "Biz sadece Bir şey arıyorum, hepsi bu. Bir yapay zeka."

kırpıştırdı, yüz ifadesini gizlemek için kirpiklerini yavaşça kırpıştırdı. Miisan'ın peşindeydiler, onun değil. "Bir yapay zeka mı? Bilgisayar gibi mi demek istiyorsun? Nyek onu çevrimiçi hale getirmeye çalıştığını ama hasar gördüğünü söyledi."

"Hayır. Bilgisayar gibi değil ama fark etmez." B'Kaar tekrar ayağa kalktı ve arkasındaki kapı açılırken masanın kendi tarafında kaldı. "Teşekkür ederim, Leydi Kelly. Çok yardımcı oldunuz. Gidebilirsiniz."

INSANLAR YALAN SÖYLÜYORDU. Bundan emindi. Ama ne hakkında, bilmiyordu.

Risyn B'Kaar sandalyesinde arkasına yaslandı ve karşısındaki insan erkeği inceledi. Binbaşı Jay Stephens... beklediği gibi değildi.

Dişilerin meydan okuma, meydan okuma ve korku aşamalarından geçtiği ve bunların hepsini kolayca okuyup deşifre edebildiği yerde, erkek farklı bir konuydu.

İnsan erkekleri için söylenen zayıf omurgalı yaratıklardan çok uzak olan Stephens, uzun boylu ve ağır kaslıydı ve herhangi bir Lathar'a yakışmayacak tehlikeli bir aurası vardı. Yine de bir savaşçı gibi hareket etmiyor ya da davranmıyordu. Risyn'in onun hakkındaki okumalarını bozmaya yetecek kadar ince bir farktı bu.

"Yani bana üçünüzün S'Vaam gemisine bindiğinizi ve dişilerinizi kurtarmak için bütün bir saf klanı karşınıza aldığınızı mı söylüyorsunuz? Destek olmadan mı?"

Jay bir omzunu silkti ve Risyn'in karşısındaki sandalyede arkasına yaslandı.

"Dürüst olmak gerekirse, pek bir şey yapmadım. Seren ve Nyek öne geçti ve o şövalye..." diye ıslık çaldı insan. "Tepeden tırnağa kana bulandı. Onunla karanlık bir sokakta karşılaşmak istemezdim, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

Risyn bir kaşını kaldırarak bu tuhaf ifade hakkında yorum yapmayı reddetti. Bir toplantının yerinin ya da günün saatinin komutanın savaş kabiliyeti üzerinde neden bir fark yaratacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ama karşısındaki insan için önemli görünüyordu. Kadınlardan ikisi de benzer yorumlar yapmıştı, bu yüzden bunun kültürel bir şey olduğunu varsaydı.

"Düşman gemisine hep birlikte mi gittiniz? Ve birlikte mi döndünüz?"

"Yaptık." Jay başını salladı, ifadesi açık ve dürüsttü. Herkes ona inanırdı.

Risyn .

İnsan yalan söylüyordu. Ve bunu o kadar iyi yapıyordu ki neredeyse fark edilmiyordu. Tüm o gülümseyen dış görünüşünün ve yurttaşlarının verdiği cevaplara uyan yumuşak cevaplarının ardında bir duvar vardı.

İnsanın gözlerinin arkasında Risyn'in nüfuz edemediği camdan bir yamaç vardı sanki. Telepatik olduğundan değil, bu Lathar'ın genetiğinden asla çıkaramadığı bir özellikti, ama algılayıcıları o kadar hassastı ki bazen öyle de olabilirdi. Yine de insanla öyle değildi ve bu onu geriyordu.

"Yani üç savaşçı ve üç insan dişi mi?" Risyn başını hafifçe yana eğdi. "Bu büyüklükte bir mekik için çok fazla sayıda yolcu var."

Jay gülümsedi. "Biraz samimi olmak zorundaydık. Dürüst olmak gerekirse, çoğunlukla dönüş yolunda kendimde değildim. Başıma erken bir darbe aldım, bu yüzden dışarıda lazer silahlı pembe filler görsem bile farkı anlamazdım."

Risyn pembe filin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Kelimenin matriksinde Terran dilinden doğrudan bir çevirisi yok gibiydi. Dünya'dan gelen bir tür vahşi yırtıcı olmalı

Boğazının arkasında bir gümbürtü ile koltuğuna yerleşti ve insanı değerlendirci bir gözle izledi. "Yani kurtarma sırasında olan biten her şeyin değildiniz."

Erkek sırttı ve ellerini iki yana açtı. "Beni yakaladın patron. Çoğunlukla Kelly'nin iyi olduğundan emin olmaya çalışıyordum, bilirsin..."

gözüm önemli şeylerde."

"Ahh... evet, dişiyi etkilemek. Leydi Kelly çok güzel," diye itiraf etti Risyn. "Sen şanslı bir erkeksin."

Jay sırtıttı. "Teşekkür ederim ve bunu bilmiyor muyum? Beni neden seçtiğine dair hiçbir fikrim yok ama seçti, o yüzden... Bir hediye atının ağzına bakmayacağım."

Sonunda tanıdık bir zemine geri dönmüşlerdi. Hissettiği endişe ve ikiyüzlülük şüphesi, insanın dışisine söylediği kadar yetenekli bir savaşçı olmadığı gerçeğini saklamasından ibaretti.

"Burada geçirdiğiniz süre boyunca, üste bir YZ'nin varlığına işaret edebilecek herhangi bir şey gördünüz mü veya duydunuz mu?" diye sordu.

Stephens'ın ana odağının küçük arkadaşı olduğunu anladığına göre Risyn'in B'Kaar'ın buradaki birincil hedefi olan Miisan seviyesindeki yapay zekâya odaklanmakta hiçbir tereddüdü yoktu.

Bu şeyin düşüncesi bile omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Yapay zekalar, özellikle de ileri seviye olanlar tehlikeliydi.

Pek çok B'Kaar klanı gibi o da Yapay Zeka Kaskadı olayı sırasında ailesini kaybetmişti. Eskiden klanı imparatorun kız kardeşi Prenses Miisan ile birlikte çalışarak onları geliştirmişti. İmparatorluğun onları ağır savaşlarda ya da biyolojik bir savaşçının yüksek risk altında olduğu Krin gibi düşmanlara karşı kullanabileceği umudu vardı. Ama öyle olmadı. Bir test modeli, yaratıcıları tarafından fiziksel bir bedene yüklenir yüklenmez tam bir nörolojik çöküş yaşamıştı. Ölü sayısı çok fazlaydı. B'Kaar neredeyse yok edilmişti, babası da ölenler arasındaydı. Klanın kontrolünü kendi soyuna geri kazandırmak hayatının büyük bir kısmını almıştı.

Ve onlardan birinin hâlâ orada olduğunu öğrenmek, sadece Miisan seviyesinde bir yapay zekâ değil, test modellerinden biri... Risyn başını salladı ve insana gülümsedi. Uzayın bu bölgesinde bulunmaları ve bu küçük grup ile ana gemileri arasındaki iletişimi dinliyor olmaları iyi bir şeydi. Aksi takdirde bunu kaçırabilirlerdi.

"Bir yapay zeka mı?" Jay kaşlarını çattı, kafası karışmış görünüyordu. "Şu bilgisayar şeylerinden biri gibi mi? Hayır dostum, ana bilgisayarı temel yaşam desteği dışında bir şey için uzun süre çevrimiçi tutmayı zar zor başardık."

"Evet. Bir bilgisayar şeyi." Cidden, insanlar uzaya çıkmayı nasıl başarmışlardı ki? Risyn iç çekişini bastırdı ve başını salladı. "Biz

ileri seviye bir yapay zekayı kurtarmak için gönderildiğiniz mesajını aldım." Jay gözlerini kırıştırdı ve ifadesi biraz düzeldi. "Oh, o mu? Evet,

Düşen bir gemiden kara bir kutu almamız gerekiyordu ama Nyek'e göre o şey hasar görmüş."

"Kara kutu mu? YZ muhafazası gümüş renginde," diye düzeltti Risyn. İnsanlar çok dikkatsiz. "Ama haklısınız. Bahsettiğiniz muhafaza boş. Savaşçılarım nano-kod izi bulup bulamayacağımızı görmek için onu analiz ediyorlar."

İnsan şaşkın görünüyordu, bu yüzden biraz daha açtı. "Biyolojik yaşamda olduğu gibi, bir odadan geçerken izler bırakırsınız... dökülen deri hücreleri ve eser miktarda DNA. Yeterince iyi sensörlerle bunlar takip edilebilir. Herhangi bir sistemdeki bir yapay zeka ya da siber savaşçı için de aynı şey geçerli. Sistemde ilerlerken diğer kodlama ve alt programlara sürtünür, küçük veri saçarsınız. Eğer YZ üssün sistemlerinde hareket etmişse bunu takip edebilmeli ve nerede saklandığını bulabilmeliyiz. Endişelenmeyin," diyerek güven verici bir şekilde gülümsedi. "Uzun süre saklanamaz. Eğer buradaysa, onu bulacağız."

"Y

"Büyük büyük topuz B'Kaar ile konuşmaktan yeni mi döndünüz?"

İndra, Keris'in yanındaki kanepeye çöktü, elinde Gracie'nin içtiğinden bir fincanla köşeye kıvrıldı.

"sıcak çikolata" diye adlandırılan bir şey vardı elinde. "Bu adam çok gergin. Öyle değil mi?"

Keris başıyla onayladı ve parmağıyla üst dudağını silerek çikolatalı köpüğü temizledi.

"Öyle. Ama cinsel organlarını kontrol etmedim, yüzden testislerinin büyük olup olmadığını bilmiyorum. Zaten hiç görmedim, bu yüzden boyutunu tespit edemem."

İndra gözlerini kırıştırdı. "Oh, kızım... Ben demek istemedim... bekle, ne? Hiç bir erkeğin taşaklarını görmedin mi?"

Dudağını tekrar yakmamak için bir yudum almadan önce içkisinin üstüne üfledi. Biyolojik bir bedenin avantajlarından biri de buydu. Acı mükemmel bir öğrenme aracıydı.

"Hayır," diye başını salladı ve İndra'ya yan gözle baktı. "Yani, gerçekten değil. Ama bu şaşırtıcı değil, çünkü sadece birkaç gündür... fizikselim. Öncesinde mi? Pek dikkat etmemiştim."

"Lanet olsun." İndra kanepeye geri yaslandı. "Nasıl oluyor da bu kadar uzun zamandır Jay'le yatıyorsun ve hâlâ onun aletini görmedin?"

Sıcaklık Keris'in yanaklarında *veteriner* bir örümcek gibi gezinirken o içkisine konsantre oldu.

"Hiç bakmadım... pek değil. Ve çoğu zaman tesislerde üstünü değiştiriyor. Bence utangaç olabilir."

Bir keresinde bir kapanma döngüsünden çıktığında onun çıplak kışını görmüştü ve onu önünde üstünü değiştirirken bulmuştu. Yine de onun çevrimiçi olduğunun farkında değildi, bu yüzden hareket etmeye cesaret edememişti.

Diğer kadın önlerindeki alçak masaya otururken Indra Gracie'ye baktı. İkisi de kahkahayı patlattı.

"Tatlım," dedi Gracie dizini okşamak için uzanarak. "Jay bir denizci. birliğinde utangaçlığı ameliyatla alırlar. Eğer banyoda üstünü değiştiriyorsa, bunun nedeni utangaç olması değildir."

Keris kupasındaki zengin, tatlı sıvıdan bir yudum daha alarak bunu düşündü. Konsantre olursa, onu oluşturan parçaları ayırabilir ve oranları bulabilirdi... ki bu da beyninin onu konuşmadan saptırmasıydı.

Arkadaşlarına baktı. Onlar onun arkadaşlarıydı. Hangi bedeni giyerse giysin onu kolayca kabul etmişlerdi.

"Belki... ilk tanışmamızdan kısa bir süre sonra, üstünü değiştirirken ona mahremiyet sağlamak için arkamı döndüm."

"İşte böyle!" Indra kolunu dramatik bir şekilde salladı. "Zavallı çocuk *senin* utangaç *olduğunu* düşünüyor!"

"Neden?" Başını iki yana salladı. "Hayır, o yüzden olamaz. Bunu aldığım da ona vücuduma bakmaktan hoşlanıp hoşlanmadığını sordum." Odadaki sensörlerin çevrimdışı olduğunu bilmesine rağmen sesini biraz alçalttı. "Kıpkırmızı oldu... sanki ateşliymiş gibi."

Indra kıs kıs güldü. "Eminim hepsi bu kadar değildir. Eminim bazı şeyler de sertleşmiştir. Hun, sen tam bir bebeksin."

"Birlikte uyuduk. İnsanlar böyle yapar. Öyle değil mi?" Keris yanakları hâlâ yanarken sordu. "Seks hakkında konuştuk ve öpüştük."

Gracie Keris'e odaklandı. "Ama bu mı? Sana karşı bir hamle yapmadı mı?"

Başını iki yana salladı. "Öpüşmeyi bırakmamız gerektiğini söyledi."

Gracie hayal kırıklığı içinde, "Kahretsin... bu hiç iyi değil," diye homurdandı. "Aşık çocuğun bir adım öne çıkması gerekiyor. Bir denizci için bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi."

Keris ona ilgiyle baktı. "Denizcilerle deneyimin var mı?"

İnsan kadın homurdandı. "Evet, onlarla birkaç kez karşılaştım. Bazıları pislik ama bazıları da iyi. Yine de utangaç olanına hiç rastlamadım."

"Hey, yakala seni kara at," diye kıkırdadı Indra, otururken.

", her şeyi anlat... Ne?" diye sordu Keris'in bakışını yakalayarak. "Evli olmam menüyü düşünemeyeceğim anlamına gelmiyor." Göz kırptı. "Kimse Nyek'e söylemesin."

"Yapmayacağım." Söz vermesine gerek yoktu. Onun inançları ve kendisi hakkındaki görüşleri göz önüne alındığında, eski şovalye ile üremeyi tartışabilecekleri türden bir ilişki kurmaları mümkün değildi.

"Yani, Jay seni öptü mü?"

Soru Gracie'den gelmişti ama iki kadın da ona bakmak için döndü. Bu, canlı canlı yenme tehlikesi olmadan bir çift *Keelas* tarafından bakılmak gibiydi. Yine de Keris onların tehlikeli olmadığını düşünecek kadar saf değildi. Gözlerindeki o bakışla değil.

"Bundan kurtulamayacağım. Öyle değil mi?" diye sordu, ikisinin arasına bakarak.

Aynı şekilde gülümsediler ve bir çift *Keelas*'a daha da çok benzediler.

"Hiç şansın yok."

"Uh-uh. Dökül kızım. Şimdi."

İçini çekti ve parmaklarını kupasının etrafına doladı. "Tamam, şey... şu depo hangarındaydık. Birleşmeden sonra B-yedi-dört-dokuz-"

"Güverte düzenini boş ver," diye araya girdi Indra. "Öpüşme kısmına gel, hemen."

"Sana hiç sabırsız olduğunu söyleyen oldu mu?" Gracie, Indra kendisine en yakın elinin orta parmağını uzatınca gülerek sordu.

Keris bunun bir Lathar'ın son iki parmağını açmasına benzer bir hareket olduğunu bilecek kadar uzun süredir insanlarla birlikteydi. *Draanth you* ve *draanth off'un*.

Indra Gracie'yi susturarak, "çeneni ve bırak da kızımız konuşsun," dedi ve beklentiyle Keris'e baktı. "Hangar. Öpücük. Şimdi."

Keris kıkırdadı. "Tamam, çift olma oyunu *oynuyorduk*-"

"Kızım... siz iki kedi bir çiftsiniz."

Başını salladı ve Indra'nın devam etmesi yönündeki yorumunu duymazdan geldi.

"Beni öptü. Sandıklara karşı. O-" Kollarında yaşadığı o ezici ihtiyaç ve his karmaşasını nasıl açıklayacağından emin olamayarak sözünü kesti.

İki kadın da kıkırdadı.

"Beynin çalışmayı mı durdurdu?" Gracie sordu. "*Kahretsin*, iyi olmalı."

"Evet... ama sonra durdu." Hangardan beri içini kemiren korku ve endişeler bir anda hücum edince Keris'in neşesi kaçtı.

"Öylece durdu mu?" Indra şaşkınlıkla sordu. "Başka bir şey söylemedi mi?"

"O zaman ne yaptı?" Indra sordu.

Keris'in yanaklarındaki sıcaklık artık en azından reaktörün kritik seviyeye gelmesine neden oluyordu. "Durmamız gerektiğiyle ilgili bir şeyler söyledi ve ilk seferin bir yatak ve mumlarla özel olması gerektiğini söyledi. Ama... ya bunu sadece durmamız için söylediyse?" Alt dudağını kemirdi. "Ya yeterince gerçek değilsem?"

Her iki kadının da gülümsemeleri soldu ve Gracie Keris'in ellerine uzanarak kupayı ondan aldı ve Keris'in iki elini de kendi ellerine almadan önce yere .

"Sen yeterince gerçeksinsin, tatlım. İkimiz de onun sana nasıl baktığını gördük. Seni gerçek dışında bir şey olarak görmesine imkan yok."

"Gerçekten mi? Bana nasıl bakıyor?"

Indra kıkırdadı. "Düpedüz dehşet duymakla seni en yakın duvara çivilemek istemek arasında bir şey."

"Çivi mi?" Çeviri matrisi kelimeyi atlayınca gözlerini kırıştırdı. Ama bir anlam ifade etmiyordu. "Bana fiziksel zarar vermek istediğini sanmıyorum."

"Siktir. Seni becermek istiyor."

"Oh." Her iki kadın da hafifçe kıkırdarken dudakları küçük bir daire oluşturdu.

"Yani... özel olduğunu söyledi. Mumlar ve yatak mı?" Gracie bastırdı. "O zaman fena kapmış. Bu sadece sevişmek istemekten ziyade romantizm demek," dedi ve Indra'ya keskin bir bakış attı.

"Romantizm mi? Bu iyi bir şey, değil mi?" diye sordu, sesinin bu kadar muhtaç çıkmasından nefret ederek. "İnsanlar çok kafa karıştırıcı."

Indra sırtarak sıcak çikolatanın üstüne üfledi. "Burada tartışma yok. Özellikle de insan erkekleri. Ama her zaman erkeklerin Mars'tan, kadınların Venüs'ten geldiğini söylerler."

Keris bu tuhaf ifade karşısında gözlerini kırıştırdı ve açıklık getirmek için Gracie'ye baktı. Uzun boylu kadın gülümsedi.

"Erkekleri çözmek kolaydır. Onu öp ve artık komutanın sende olduğunu söyle. O bir asker, yani komuta sendeyse emirlere uymalı."

"Ve sikine dokun. Çoğunlukla sikine dokunmak. Bunu seviyorlar," diye yorumladı Indra, sıcak çikolatayı takdir ederek inledi. "Kahretsin, bu şey çok güzel."

Gracie'nin odasından çıktığında KERIS'in yüzünde bir gülümseme vardı.

İnsan kadınlarla "kız kıza konuşmak" tam da ihtiyacı olan şeydi, onun için endişelenmeleri göğsünün ortasında sıcak, bulanık bir his bırakmıştı. O bunu hiç yaşamamıştı.

Çocukluğundan beri Rynn'le birlikte olmasına ve birlikte büyümelerine rağmen, ona kız kardeşim demesine rağmen, bu farklıydı. Onu önemsiyordu, o kadarını biliyordu, ama ona davranış şekli farklıydı.

Bunun Lathar olduğu ve iki kadın da insan olduğu için mi, yoksa biyolojik olmadığı için mi onu daha az gördüğünden emin değildi. Aynı eski sıkıntılar tekrar aklına geldi. Artık yeterince gerçek miydi? Yoksa kökenleri yüzünden her zaman daha az mı görülecekti?

Dönerek koridorda yürümeye başladı, ancak koridorun sonundaki bir gölge hareket edince birden .

"Aman Tanrım... Tanrım!" diye soluk soluğa kaldı, elini kalbinin üzerine koymuştu ki B'Kaar'ın ikinci adamı Berr gölgelerin arasından çıktı. "Beni korkuttun!"

"Özür dilerim leydim," diye gürledi yaklaşırken. Giysisi görünürde yoktu ama *ke'lath*'ı derisinin altında hafifçe parlıyordu, bu da zırhlı giysiyle ya da üssün ana bilgisayarıyla bağlantısının aktif olduğunu gösteriyordu. Hangisi olduğunu bilmiyordu. Muhtemelen ikisi de. B'Kaar bağlantısının kesilmesinden hoşlanmazdı. Bunun onları zayıflattığını söylerdi.

Yine de biraz geri çekildi. *Kasivar* dış giysisi olmadan bile onu tedirgin ediyordu, gözlerinin karanlığı ve kaşlarının siyah çizgileri sert yüz hatlarını daha da korkutucu hale getiriyordu. Onun küçük hareketini gören adam, zarar vermek göstermek için ellerini kaldırdı.

"Seni korkutmak istememiştim," dedi, sesini alçaltarak ve hareketlerini tehditkâr olmayan bir şekilde sürdürerek. "Ben sadece... istedim ki..."

Sözünü kesti ve bir elini saçlarında gezdirdi. Kısa ve koyu renk olan saçları diken diken olmuştu. "Daha önce hiç bir Lathar dişisiyle konuşmamıştım."

İfadesini düz tuttu ve bakışlarını onun yüzünde gezdirdi. İnsan olmadığını itiraf etmesi için onu tuzağa düşürmeye mi çalışıyordu?

"Ben Lathar değilim. Ben insanım."

Biraz homurdandı. "İnsan... Lathar... durduğum yerden ikisi arasında pek fark varmış gibi görünmüyor. Yani sen biraz daha küçüksün. Tabii o erkek cüce falan değilse."

İçini bir eğlence kapladı. "Kocamdan mı bahsediyorsun?"

Berr'in burnu kıışı. "Bu sadece eş için kullanılan süslü bir kelime, değil mi?"

Omuz silkti. "Bundan biraz daha fazlası var ama evet, o benim eşim."

Son iki kelimeyi vurguladığından emin oldu. Eğer çoktan çiftleştiyse, B'Kaar'ın hiçbirisi ona fazla ilgi göstermemeliydi çünkü sahiplenmek için bir seçenek değildi.

"Evet... bu konuda. Sadece şunu söylemek istiyorum-" Berr boğazını temizleyerek sözünü kesti. Onun arkasındaki koridorun duvarını inceledi. "İnsan erkekleri biraz kırılgan görünüyor. Eğer ona bir şey olursa, o zaman... sana korumamı öneririm."

Gözlerini kırıştırdı ve şaşkınlık içinde yuvarlandı. Niyeti onu çiftleşmiş bir dişi olarak göstermek olsa da, böylece B'Kaar'ın hiçbirisi onu sahiplenmek için düşünmeyecekti, *aslında* hiçbirinin ilgilenmesini beklemiyordu. Oysa birkaç ay önce bile elektronik rüyalarını gerçek olma ihtiyacıyla dolduran bir savaşçı vardı karşısında. Sonra Jay'le tanıştı ve zevkleri sarı saçlı, sıcak gözlü, çarpık gülümsemeli ve hayatında gördüğü en güvenli kollara sahip insanlara yöneldi. hissettim.

"Ee... teşekkür ."

Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu, bu yüzden ona küçük bir gülümseme vermekle yetindi. Adam hâlâ tehlikeliydi, özellikle de onun için, ama şimdi onun kendisine *olan* yoğun ilgisinin... kendisine olduğunu biliyordu. Onun insan bedeni giymiş bir yapay zeka olduğunu gösterecek herhangi bir şey aramıyordu. Ona potansiyel bir eş olarak bakıyordu.

"Bir değil."

Birkaç adım daha yaklaştı, bir şekilde, bakışları onunkilere kilitlenmişti. Kadın yarım adım uzaklaştı, sırtı duvara çarptı ve

ellerini tekrar havaya kaldırdı.

"Sana zarar vermeyeceğim," diye mırıldandı, bakışlarını tavana ve etrafına dikkatle çevirerek. Kadın mesajı almıştı. Dinleniyorlardı.

Kadın başını salladığında, adam daha da yaklaşarak onu duvara yasladı. Kadın gerildi ama adam ona dokunmadı, elleri hâlâ yanlarındaydı ve bakışları onunla kilitlenmişti. *Ke'lath*'ı bir an için parladı.

"Çabuk olmalıyız," dedi alçak bir sesle. "Bunu uzun süre tutamam. Odalarınızda neden bir gizlilik filtresi var?"

Şaşkınlığını gizlemek için gözlerini kırıştırdı ve yüzüne masum bir yerleştirdi. "Bir ne?"

"İlk başta bunun sadece bu bölgeyi ve diğer birkaç bölgeyi etkileyen aralıklı bir arıza olduğunu düşündüm" Konuşurken onun yüzünü izledi. "Ama bu aksaklık rastgele olamayacak kadar aralıklı. Sonra her zaman kapalı olan alanlara bakmaya başladım."

Başını salladı, umutsuzca kalp atış hızını düşük tutmaya ve paniğini göstermemeye çalışıyordu.

"Sorun yok," dedi Berr, derin sesi bir uçurumun üstündeki kayalar gibiydi. "Korkmana gerek yok. Kimseye söylemedim. Ama yanınızdaki savaşçıların hiçbiri bu tür bir programlamaya uygun değil. O yüzden siz insanlardan biri olmalı."

Gözlerini durduramadan gözleri büyüdü ve sesi havada çıplak bir fısıltıya dönüştü. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Ağır sakalının altında belli belirsiz bir gülümseme vardı. "Evet, tabii ki yok, *Kelarris*. Sadece, her kimse ona daha dikkatli olmasını söyle. Tamam mı? Risyn aptal değildir ve sinirlendiğinde tehlikelidir."

O kadar şaşırmıştı ki, Latharian sevecenliğine karşılık bile vermedi. Normalde buna öfkelenirdi. *Kelarris* sadece çiftleşmiş ya da çiftleşmek isteyen çiftler arasında kullanılan bir terimdi.

"Bir şey söylemene gerek yok," dedi kadın ağzını açtığı anda. "Sadece kendine dikkat et."

Başını salladı ve adamın uzaklaşmasını izledi. Uzun boylu, geniş omuzlu adamın arkasından ana koridorun komuta kapısı kapandı ve kadın duvara yaslandı. Kendini sakinleştirmek için nefes nefese kalarak kendisinin ve Jay'in odalarının kapısına doğru yöneldi. Kendini güvende hissetmeye ihtiyacı vardı ve bunu ona hissettiren tek bir kişi vardı...

J Ay kapı açılır açılmaz başını kaldırdı ve onun yüzündeki ifadeyi görünce gülümsemesi soldu.

"Ne oldu?" diye sordu, bir anda ayağa kalktı.

Adamdan önce alanı geçti ve kendini onun kollarına gömdü. Adam itiraz etmedi, sadece kız ona doğru hamle yaparken momentumunu absorbe etmek için duruşunu değiştirdi. Küçük bir sesle... bir şey, ne olduğundan emin değildi... onun kucağının güvenliğine sokuldu, yüzü boynunun kıvrımına gizlendi.

Gözlerini kapatarak hafifçe ürperdi ve dudakları adamın boğazının derisinden sadece milimetre uzaktayken nefes aldı. Adamın tanıdık ve rahatlatıcı kokusu etrafını sarmıştı. Kıpırdamadan durursa etraflarında olup biten her şeyi unutabilir ve sadece o ve Jay varmış gibi davranabilirdi. Onlar gerçekten bir çiftti. Çünkü o bunu istiyordu, *gerçekten* istiyordu.

"Ne oldu tatlım?" diye mırıldandı, geri çekilmeye çalışarak. Kız küçük bir sıkıntı sesi çıkarınca adam durdu.

"Sorun . Hiçbir yere gitmiyorum," dedi usulca ve bir elini aşağı kaydırarak güven verici bir şekilde sırtını okşadı. "Güvendesin. Söz veriyorum."

Başını kaldırıp ona baktı. Adamın yakışıklı yüzü endişe doluydu. Onun için. Adam onun yüz ifadesini inceledi ve yüz ifadesi gerildi.

"O piçlerden biri sana bir şey mi söyledi ya da canını mı yaktı?" diye hırladı, gözlerinde öfke parlıyordu. "? Onu *öldüreceğim*."

Bakışlarını kapıya dikerek onu bir kenara bırakmaya çalıştı ama kadın aklına gelen tek yolla onu durdurdu. Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek

kendini ona yasladı ve onu öptü.

Adam dondu kaldı, elleri kızın belindeydi. Kadın geri çekildiğinde, adam ona baktı.

"Seninle yatmamı sen istedin," diye hatırlattı ona ve adamın gözleri kararırken ürpertisini bastırdı. "Hâlâ istiyor musun?"

Tedirginlik ihtiyaçla savaştı, yüzündeki ifadeler görülebiliyordu.

"Tabii ki biliyorum," diye . "Ama sen... sen sadece bir gün kadar önce doğdu. O... oh lanet olsun-"

Dövmeli elini kısa dikenli saçlarının arasından geçirerek ayrıldı. "Burada doğru olanı yapmaya çalışıyorum. Karar vermek için sana zaman tanıyorum."

Ona doğru ilerledi ve adamın aralarına koymayı başardığı boşluğu hızla kapattı.

"Kararımı verdim," dedi ona, gözlerinin içine bakmak için çenesini eğerek. "Kısa bir süredir bu bedende olabilirim ama seni bundan çok daha uzun süredir istiyorum."

Tekrar parmak uçlarına kalkarak adamın dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. Bu kez elini onun vücudunun ön kısmında gezdirdi. Adam irkildi, kadın onu kavrarken küçük bir nefes verdi. Çoktan sertleşmişti, siki pantolonunun kumaşının altında çelik bir çubuk gibiydi.

"*Aman Tanrım!*" Adam onun bileğini yakaladı. "Nereden öğrendin lan bunu?"

"Neden?" diye sordu, gözlerinin içine bakmak için başını geriye eğerek. "Yanlış mı yaptım?"

Yoğun bir bakışla onu kısırdı ve kendisine dokunamaması için onu tuttu. Ona karşı koymayarak rahatladı. Ona zarar vermiyordu ama dürüst olmak gerekirse umurunda da değildi. Ona bu şekilde bakarsa istediği kadar canını yakabilirdi.

"Hayır," diye ısırdı ve sonra yüz ifadesi uyarıcı bir şekilde gerginleşti. "Bunu sana kim öğretti?"

Gözlerini kırıştırdı ve sonra daha da yaklaştı. "Hiç kimse."

"Bunu bilmemelisin." Adamın boştaki eli, kızın algılayabileceğinden daha hızlı bir şekilde uzandı ve onu sabit tutmak için saçlarının arasına girdi.

"Hangi adamla konuşuyordun?" diye hırladı. "Söyle bana, Keris. *Şimdi.*"

Kıskanç ve öfkeliydi. Sesinin sertliğinden ve normalde nazik olan elinin saçlarında dolaşmasından belliydi bu. Ama soru mantıklı değildi. Neden başkalarından rahatsız oluyordu ki?

Erkekler mi? İkisi de buradaydı. Diğer erkekler hakkında konuşmak istemedi.

"Berr B'Kaar koridordaydı-"

Adam onu kendine doğru çekmeden ve dudakları onunkilerin üzerine düşmeden önce cevap verme fırsatı bulamadı. Hangardaki öpüşmeleri beynine kazınmıştı, bir nanosaniye içinde kolayca hatırlayabiliyordu, böylece her seferinde yeniden yaşayabiliyordu. Ve onun kendisini tekrar öpeceğini tahmin etmeye çalışıyordu. Onu sahiplenmesinin nasıl bir şey olacağını. Hepsi de o tek değiş tokuşa dayanan bir sürü hayal kurmuştu ama şimdi buradaydılar...

Bu öpücük hiç benzemiyordu.

Daha önce yumuşak ve nazik davranmış, onu kendisine açılması için ikna etmiş ve yeni deneyimlere yönlendirmişti. Dilinin yumuşak fırçalarıyla onu eğitmiş, şefkatli öpücüklerle oynamayı öğretmiş ve onu kendisine doğru kucaklamıştı. Amaç sadece bir zevk ve his patlaması olan bir al-ver olmuştu.

Ama bu sefer, sanki ağzıyla ona saldırmış gibiydi. Öpücük sert ve yoğundu. Dudakları onunkileri ayırdı ve kız onun öfkesini hissetti, daha önce onu koruduğu her şeyi hissetti. Bileğini bırakarak elini kalçalarının arkasına götürdü ve onları kendine doğru çekti.

Adamın sikini karnında hissedince nefesi kesildi, içinden bir sıcaklık akarken dizlerinin bağı çözülme tehlikesi geçirdi. Başka bir durumda olsa, yine garip bir biyolojik reaksiyondan endişelenirdi ama bu sefer değil.

Bu sefer yapabildiği tek şey inlemek ve ona yapışmaktı, dudaklarını teslimiyetle ayırdı. Adam dilini dudaklarının arasından geçirdi ve kadın inledi.

Onun için yeterince gerçek olmadığından, bir şekilde doğuştan biyolojik bir dişiden farklı olduğundan endişe ediyordu ama adam dişisiyle olan konumunun tehdit edildiğini hisseden bir erkeğin tüm sahipleniciliğini ve öfkesini sergiliyordu.

Kesik kesik bir nefesle ayrıldı. "Bir daha lanet Berr B'Kaar'la konuşmayacaksın. Sen *benim* karımsın. Sana ilk dokunan, seni ilk öpen... seni ilk boşaltan *ben* olacağım. Beni anlıyor musun?"

Başka bir şey yapamayacak kadar sersemlemiş bir halde başını salladı ve adamın gözleri memnuniyetle doldu.

"Güzel," diye mırıldandı, sesi alçak bir törpüye dönüşürken saçlarını kavrayışı yumuşadı ve sonra gevşedi. Elini kalın buklelerin arasından kaydırdı. "Tanrım, çok güzelsin..."

Sözleri alçak sesle, kadından çok kendisine yönelikti, ifadesi daha yumuşaktı. Sonra ona odaklandı. "Şimdi hayır de," dedi ona daha sert bir sesle. "Eğer bunu istemiyorsan."

Adamın gözlerindeki ateşli vaat karşısında nefesi kesildi. "İstiyorum..." diye fısıldadı. "Bunu gerçekten istiyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum... ama istiyorum. *Lütfen*."

Gülümsedi, bu ifade dudaklarının bir tarafının kıvrılmasından biraz daha fazlasıydı, ama midesindeki kelebeklerin aşırı hızlanmasına neden oldu.

"Merak etme. Sana ne yapacağını göstereceğim..." diye mırıldandı başını tekrar eğerken.

Bu sefer ne bekleyeceğini biliyordu, adamın dudakları ona dokunur dokunmaz dudaklarını ayırdı. Adamın gülümsediğini hissetti ama sonra onu öpmeye başladı ve düşünmeyi bıraktı. Dilinin ona karşı lezzetli darbeleri ve yumuşak öpücükler arasında, onları terk edilmiş bir üsteki basit bir odadan cennete taşıdı.

Her öpücük vücudundaki gerilimi daha da artırdı ve ona daha da yaklaştı. Adamın eli ensesinden sırtına indi ve sonra tekrar yukarı çıktı. Adam saçlarını kavrayıp boğazını boydan boya öpebilmek için başını geriye doğru çekerken nefesi kesildi ve sonra zevkle inledi.

Her dokunuş ve okşayış yeni bir şeydi, deneyimleyeceğini hiç düşünmediği bir tensel keşif yolculuğuydu ve şimdi . Bundan en iyi şekilde yararlanmaya niyetliydi.

Ellerini adamın kollarında gezdirerek, omuzlarını keşfetmeden önce oradaki kordonlu kasları test etti. Ortalama bir Lathar erkeğinden biraz daha kısaydı ama onun kadar ağır kaslıydı. Kadın ellerini adamın sırtında gezdirirken inledi, küçük tırnakları adamın giysisinin yumuşak kumaşını ısıırıyordu.

Kız ellerini teninde gezdirebilmek için gömleğini yukarı çekemedi, adam aralarında biraz boşluk bıraktı ve gömleği çekip çıkardı. Gömlek hiç aldırmadan arkalarından yere düştü. Adam ona bakarken kadının nefesi kesildi.

"İstediğin kadar dokun," diye teklif etti ve kızın gözleri büyüdü. Dudağını ısırarak ellerini geniş göğsünde gezdirdi, küçük parmakları meme uçlarının yassı diskleriyle alay etti. Adam ürperdi ama onun için hareketsiz kaldı.

Daha da cesaretlendi, adamın karın kaslarını izlemeye başladı. Başını kaldırıp onun kendisini izlediğini gördü. Kemerine ulaştığında burun delikleri alevlendi ama hiçbir şey söylemedi. Onu durdurmadı. Sonra elini aşağı kaydırıp ve cesurca avuçladı.

Çenesinin köşesindeki küçük bir kas titredi ama hareketsiz kaldı. Parmakları onu kumaşın üzerinden izledi, uzunluğunu ve genişliğini keşfetti. Herhangi bir Lathar erkeği kadar büyüktü.

"Bütün insanlar bu şekilde mi yaratılmıştır?" diye sordu büyülenmiş bir halde. Penisinin büyüklüğü kesinlikle fiziksel yapısıyla orantılı değildi.

Kısa ve keskin bir hareketle başını salladı. "Hayır. Ben bu konuda biraz daha... yetenekliyim."

Gülümsedi. "Güzel."

"Nasıl-" Sesi boğuk çıkmıştı ve boğazını temizledi. "Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun?"

Sırıttı. "Indra erkeklerle başa çıkmanın kolay olduğunu söyledi. Sadece penislerine dokunmanız gerekiyormuş."

"çocuğu!" diye tısladı kadın pantolonunun içinden sikinin başını okşarken.

Başını iki yana salladı. "Indra kesinlikle dişi."

"O kesinlikle bir şey," diye mırıldandı, çenesinin köşesindeki küçük kas aşırı hızlandı. Elini kendi eliyle kapatarak onun nazik dokunuşlarını durdurdu.

"Buna daha fazla dayanamayacağım tatlım," dedi kabaca ve sonra eğilip dudaklarını tekrar yakaladı.

Ona karşı eridi, adam onu çıplak göğsüne sımsıkı sararken boğazından yumuşak bir zevk sesi geldi. Kalbi elinin altında güven verici bir şekilde atıyor, göğsünün üzerindeki saçların hafif törpüsü parmaklarını gıdıklıyordu.

Öpüşmeyi kesmeden onu kollarına aldı ve odanın arka tarafına doğru yürümeye başladı. Yatağa doğru. Yanında durmuş, hâlâ onu öpüyordu. Her öpücük arasında bir saniye duraklıyor, dudakları milimetrelerce arayla nefes alıp veriyordu.

"İlk seferinde..." durdu ve kaşlarını çattı. "Canın yanabilir, tatlım. Senin için kolaylaştırmaya çalışacağım ama sadece seni uyarmak istedim."

Göğsünün ortasından sıcak bir his yayıldı. Onun için endişeleniyordu, gerçekten ve dürüstçe onun için endişeleniyordu. Bunu daha önce hiç kimse yapmamıştı. O bir yapay zekaydı... kimse yapay zekalar için endişelenmezdi.

Eğilerek onu öptü. "Artık biyolojik biriyim. İnan bana, bu bedenle ilgili *her şey* öyle ya da böyle acıtıyor. Sürekli bir 'neydi o' ve 'belki geçer' hali içinde yaşıyor gibisin. Bu çok rahatsız edici."

He kıkırdadı, bacaklarını bıraktığında eğlencenin derin gürültüsü onu sarıyordu. Kadın adamın vücudunun ön kısmından aşağı doğru kayarken, adamın sert eli kalçalarının arkasındaydı

Bu da kadının dönmesine ve ona doğru bastırmasına neden oldu. Kız tekrar nefesini tuttuğunda adamın gözlerindeki hınzır bakış bunun kasıtlı olduğunu gösteriyordu.

"İşte bu yüzden kendimizi iyi hissetmek için bir şeyler yaparız," mırıldandı tuniğinin düğmelerini açmak için uzanırken. Elleri nazik ve hünerliydi ama üst kısmı ayrılırken gözlerinde parlayan sıcaklık kadının içini acıttı.

"Ve bu... bu gerçekten iyi hissettiriyor." Parmak uçları kızın tenini okşarken sözleri bir vaat gibiydi.

"Burada seninle olmak, sana dokunmak..." Sesi bir oktav düştü. "Lanet olası hayatımda hiç bu kadar çok şey istememiştim."

Cesaretleterek dudağını ısırdı ve onun yerine geçerek tuniği omuzlarından sıyırdı. Altına Gracie'nin ona verdiği bir tür insan iç çamaşırı giymişti. Jay'in yüzündeki ani gerginliğe bakılırsa, bu hoşuna gitmişti. Hem de çok hoşuna gitmişti.

"Güzel." Pantolonunun bağlarını çözdü, ayak bileklerinin etrafından yere düşmesine izin verdi ve sonra tekmeledi.

"İstediğin her şeye dokunabilirsin," diyerek onun daha önceki sözlerinin bir yankısını sundu.

Bakışları onunkilere kaydı ve sonra tekrar iç çamaşırının küçük parçalarıyla ortaya çıkan vücuduna döndü. "Ah... merak etme, yapacağım."

Bu andan ne beklerse beklesin, kafasında ne kadar varsayımsal senaryo kurarsa kursun, hiçbirisi gerçeikle örtüşmüyordu.

Öne doğru bir adım attı ve bir saniye sonra kız onun kollarındaydı. Adam onu kendine doğru çekip tekrar dudaklarına yapıştığında elleri kollarının üst kısmına gitti. Dokunuşunda ya da öpüşünde hiç tereddüt yoktu. Ona sahipmiş gibi davranıyordu. Sanki her zaman onunmuş gibi ve bir bakıma hep öyle olduğunu biliyordu.

Onu o D'Corr hücrelerinden kurtarana kadar, olduğu şeyden, bir yapay zekadan başka bir şey olmak istememişti. Ama onun gözlerine baktığı an, sanki bir düğmeye basılmış gibiydi ve *daha fazlasını istemişti*. O zamandan beri onun olmuştu.

Öpücüğü derinleştirmek için başını eğdi ve onu kaldırırken elleri kollarında sıkılaştı. Bir saniye sonra yatağın serin çarşafları onun sırtıyla buluştu. Adam başını kaldırdı ve kadın gözleriyle buluştuğunda gerginlik yoktu, sadece beklenti vardı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı öpücükler arasında.

Elleri onun üzerinde geziniyor, dokunuyor ve okşuyordu. Onun dokunuşuna doğru eğilirken, her şeyini ona sunarken, içinden zevk akıyordu. Uysal değildi, onu da okşuyordu. Her yeni his ve deneyim için açgözlüydü. Teni ellerinin altında sıcak saten gibiydi, kaslarının altındaki çeliklik -vücudundaki gizli güç- onu heyecanlandırıyordu.

Adam onun üzerine yerleşti, kıllı ve kaslı kalçalarından biri onunkinin arasına girdi. İri elleri göğüslerini kavradı ve bir saniye sonra ince örtü yok oldu. Adamın nasırlı avuç içleri tenine değerken, başparmakları meme uçlarına sürtünürken ürperdi. Tüyleri diken diken oldu, adam başını eğip... derken kalçaları kendiliğinden sallanmaya başladı.

Dudakları boncuklu çıkıntının etrafını sararken "Ah bayan!" diye nefes aldı. Elleri adamın saçlarına dolandı ve adam onu ısırp öperken, yumuşak emişlerle dönüşümlü olarak kalçalarının arasından aşağıya doğru sıkı bir zevk yayı gönderirken onu kendine çekti.

"Jay... bayan... ben..."

Cümlesini tamamlayamıyor, tüm hisleri aynı anda algılamakta zorlanıyordu. Neyse ki vücudu ne yapacağını biliyor gibiydi, sırtını ona daha fazlasını sunmak için eğdi. Onayın derin gürültüsü meme uçlarında titreşti ve bacaklarını birbirine bastırma ihtiyacı duyarak kapatmaya çalıştı.

doğrulduğunda gülümsedi, yumuşak bir patlamayla meme ucunu bırakırken bakışları kilitlendi. Adam hareket ederken kızın elleri hâlâ adamın saçlarındaydı.

Onu tekrar öpmek için ayağa kalktı - onu nefessiz bırakan ve daha fazlası için çaresiz bırakan ateşli, ateşli bir değişim.

"Şşşt, seni yakaladım," diye mırıldandı.

Adam mı zihin okuyordu yoksa kadın mı daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu dile getirmişti, bilmiyordu. Umurunda da değildi. İri bir el kalçalarının üzerinde gezindi, külotunun tenine değen ısırtığı çığlık atmasına neden oldu, külot gitmeden önce nefesini kesen kayıtsız bir güç ve kudret gösterisiyle üzerinden yırtıldı.

"Rahatla tatlım," diye mırıldandı, kulağının altından boynunu okşamak için çenesini yana doğru itti. Dudağını ısırdı, onun kollarında eridi. Adamın büyük eli bacaklarının arasına kayarken zevk ve ihtiyaç, beklenti duygusuyla savaştı.

Yumuşak bir dokunuşla onu ayırdı ve...

"*Draanth!*" diye soludu adam kalçalarının arasındaki hassas noktaya dokunduğunda. Klitorisi... Bilgi beyninde ortaya çıktı ve ona yapıştı. Seksin tüm detaylarını, çeşitli pozisyonlarını ve mekaniğini biliyordu. Ama...

Kimse ona bunun bu kadar hissettireceğini söylememişti.

"Oh bayan... Bunu tekrar yapın, *lütfe*."

Kulak memesinin altını hafifçe ısırdı. "Dileğiniz benim için emirdir leydim."

Kıkırdayacaktı ama adam ona tekrar dokundu. Küçük daireler çizerek ve yavaşça ovarak okşadı ve alay etti. Aşağı uzanarak onun uyarılmasının ıslak sıcaklığını topladı ve parmaklarının altındaki hassas yumrunun üzerine sürdü.

Yumuşak nefesler ve küçük inilti havayı doldurdu, hepsi ondan geliyordu ve onu daha da yükseğe çıkarırken durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Baş yatağa düştü, gözleri irileşmiş ve sersemlemiş bir halde ona bakıyordu. Adam onu okşarken bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı, zevk kadının içinden geçerek...

Zirveye ulaştığında ve bir ısı patlamasıyla nefesi kesildi ve vücudunun alt kısmında bir şey sallandı. Gerildi, kalçaları ona karşı sarsıldı ve sonra inledi, klitorisi nabız gibi atarken tüm kasları esnekledi. Her nabız, vücudunda bir his ve ihtiyaç dalgasının habercisiydi.

Jay onun boynunu, boğazından omzuna doğru öperken, "İşte bu, tatlım," diye mırıldandı. Hâlâ onu nazikçe okşuyordu, parmaklarının onun üzerindeki fısıltısı zevki uzatmaya yetiyordu.

Gözlerini kapattı, dudağını ısırarak bu hissin tadını çıkardı. Bunun ne olduğunu biliyordu... doruk noktası. Cinsel rahatlama. Ve bu...

Adam çekilince kızın gözleri açıldı ve adamın gözlerine kilitlendi.

"Sen... Ben geldim ve sen ," diye fısıldadı, mahcup olmuştu. "Çok özür dilerim. Beklemem gerekirdi. Bunu yapmak istememiştim... Yarın tekrar deneyebilir miyiz? Dayanacağım. Söz veriyorum."

Ona baktı, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. "Ne demek istiyorsun... yarın mı? Şimdi olmasının nesi yanlış? Sana zarar vermedim. Değil mi?" diye sordu ani bir endişeyle.

"Hayır, hayır!" Başını hızla salladı. "Ama geldim... bu her şeyin bittiği anlamına gelmiyor mu?"

Kıkırdadı ve bir an için geri çekilerek onun önünde soyundu. Adamın giysilerinden kurtulmuş halini görünce nefesi kesildi; kalın, uzun siki serbest kalarak kaslı karnına doğru gururla yaylandı.

"Oh, daha bitmedi. Seninle işim henüz bitmedi, tatlım," diye mırıldandı onun üzerine sürünürken, gözlerindeki karanlık vaat kalbinin teklemesine neden oldu.

Bir kolunun üzerinde durarak diziyle bacaklarını ayırdı ve parmaklarını tekrar kıvrımlarının arasından geçirmek için aşağı uzandı. Kadın kaygan ve ıslaktı, hissedebildiği şeyle yanakları ısınıyordu.

"Mükemmelsin," dedi ona, parmaklarını sikinin başıyla değiştirirken dudaklarını tekrar almak için başını eğdi.

Durakladı, öpücüğünü bir anlığına keserek onun orada olduğunu fark etti. Küçük bir güvence sesi çıkararak dudaklarını kendi dudaklarına değdirdi. Sonra kalçalarını sallayarak ona doğru itti. Vücudu onun etrafında ayrılırken nefesi kesildi. Adam yavaş yavaş içine doğru kayarken her hamlesi mükemmeldi. İlk başta garip ve belki biraz rahatsız ediciydi ama *doğru* hissettiriyordu.

Daha da ötesi, içinde kaynadığını fark etmediği bir ateşi körüklemiş, alevlendirmişti. Beklenti onu doldurdu ve sanki adam ona evrenin sırlarını uzatıyormuş gibi hissetti. Sadece bir hamle daha yaparsa onları almak için orada olacaktı.

Bir an durakladı ve kızın ağzına karşı kabaca bir şeyler mırıldandı. "Özür dilerim."

Sonra dudaklarını tuttu, dilini akıllara durgunluk veren tutkulu bir öpücüğün derinliklerine kaydırды. Kadın inledi, adam tekrar iterken ona yapıştı. Kısa, sert bir itiş onu tamamen doldurdu. Acı vücudunun alt kısmını yırttı ve nefesi kesildi, . Ama neredeyse

Kız bunu fark eder etmez, adam onu uzun, uyuşturucu öpücüklerle öpüyor, dikkatini azalan ağrısından uzaklaştırıyordu.

Dudaklarına karşı inledi, ona güvenini ve teslimiyetini verdi. Onu incitmek istememişti. O kadarını biliyordu. Yapacağı son şey ona bilerek acı çektirmek olurdu.

Elleri adamın omuzlarında ve kollarının üst kısmında kayarak ısırmadan yumuşak bir okşamaya dönüştü. Adam inledi ve bir saniyeliğine kadının dudaklarından uzaklaştı.

"Tanrım, harika hissediyorsun," diye mırıldandı dudaklarını tekrar aceleyle kovalamadan önce. Geri çekilerek tekrar içine kayd ve sonra tekrar, onu duyularla büyüleyen ama onu boğmayan yavaş ve sabit bir ritim kurdu. Her şeyi hissediyordu; adamın teninin her kayışını, her yumuşak okşayışını, onu doldurduğunda içindeki sakin her nabzını.

Ve bu harikaydı, her şeyi tüketen ve güzeldi. Onunla birlikte hareket ederken gözlerinin kenarlarında yaşlar birikti, daha önce hiç olmadığı bir şekilde ona bağlandığını hissetti. Sanki aynı bütünün iki yarısı gibiydiler. Vücudundaki sıcaklık bir cehenneme dönüştü ve adam geri çekilirken diğer her şeyi silip süpürdü. Kendini onun üzerine atarak, hareketleri sertleşirken gözlerinin içine baktı. Daha hızlı. Sanki onu hafızasına kazıyormuş gibiydi.

Sonra her şey çok fazla geldi. Daha önce yaşadığı aynı sert duyu patlaması onu ezdi ve paramparça haykırdı. Adam oradaydı, dudaklarını ayırmadan önce onun zevk çığlıklarını yutmak için onu tekrar öpüyordu. Çalkantılı bir his denizinde yüzüyordu, adam hızlandıkça saf zevkin esiri olmuştu.

Gerçekliği yüzüne, içindeki hissine kadar daraldı, ve o da tamamlandığında onu yakınında tuttu. Boğuk bir çığlıkla kaskatı kesildi, kendini onun içine boşaltırken başını omzuna yaslamak için aşağı indirdi.

Orada uzun süre yattılar, odanın sessizliğinde tek ses nefes alışverişlerinin sertliği idi. Sonra yumuşak bir kahkaha attı.

"Kahretsin, hiç bu kadar sert boşalmamıştım. İçim dışıma çıkacakmış gibi hissettim."

Gölümsedi ve elini adamın sırtının ortasında gezdirdi. Adamın teni terden kayganlaşmıştı ve dokunuşuyla titredi.

"İyi miydi o zaman?" diye sordu usulca. "Ben... seni hayal kırıklığına uğratmadım mı?"

"Ne?" diye geri çekilip ona baktı. "Tanrım, sen ciddisin. Beni hayal kırıklığına uğratmaktan mı endişeleniyordun?"

Dudağını ısırarak küçük bir baş sallama hareketi yaptı. "Yani, bunu daha önce çok yaptın. Bu işte iyi olamayacağımdan endişeleniyordum."

Gölümsedi ve gözlerindeki erkek zaferi ile tam bir hayranlık arasında bir yerde duran ifade endişelerini yatıştırdı.

"Tatlım, bana hayatımda aldığım en büyük hediyeıi verdin," dedi ve nazik parmaklarıyla kızın saçlarını yüzünden geriye doğru düzelterek.

"Masumiyetin," diye ekledi onun şaşkın ifadesi karşısında. "Bunu benden önce hiçbir erkeğe yapmadığını bilerek mi?" diye kıkırdadı. "Evet, ben tam bir mağara adamıyım. Senin sadece ve sadece benim olduğunu bilmek hoşuma gidiyor."

"Daha önce ekipmanım yoktu-" diye hatırlattı ona, dudaklarının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. Gerçekten de hayal kırıklığına uğramamıştı. Kendini coşkulu hissediyordu. Çok endişelenmişti.

Onu öptü, dudaklarına karşı sıırttı. "İşte bu, git ve oradaki mutlu ışıltımı mahvet."

"Ama olsaydı bile," diye fısıldadı. "Daha önce bunu yapmak istediğim biriyle hiç karşılaşmadım. Sadece seninle."

"Daha iyi," diye homurdandı, çenesi boyunca tekrar öptü. Aletinin içinde yeniden şişmesi kadının nefesini kesmişti.

"Yine mi? Şimdiden mi?" Adam ona karşı sallanıp başka bir his çıkına neden olurken başardı.

"Yine," diye mırıldandı, dişleriyle alt dudağını ısırđı. "Şimdiden. Ben bir denizciyim, bebeğim. Bunu bütün gece yapabilecek dayanıklılığa sahibim."

Jay masum değildi. Hayal gücünün hiçbir yoktu. Yıllardır masum değildi, sikinin aslında ne için olduğunu ilk anladığından beri masum değildi. Ama geceyi Keris'le geçirmek...

Ona ilk kez dokunmak... kendini seksin mucizesini yeniden keşfeden lanet olası bir genç gibi hissetmişti.

Kadın istekliydi, misafirperverdi ve öylesine muhteşem bir şekilde karşılık veriyordu ki, adamın aleti sadece bunu düşününce bile yarı sertleşiyordu. Ona bütün gece devam edebileceğini söylemiş olmasına rağmen -ve edebilirdi, ona olan ihtiyacı o kadar büyüktü- uyumasına izin vermeden önce onu sadece üç kez becermişti.

Kız seks konusunda yeniydi ve adam kızın ağrımamasından endişe ediyordu. İlk seferi fiziksel bir rahatsızlıkla gölgelenmemeliydi. İlk seferinde yüzünü buruşturduğu için yeterince kötü hissetmişti. Bazı erkekler bakirelerin ağlayıp sonra da her şeye hazır seks kedilerine dönüştüğü garip porno fantezileri kurabilirdi ama Jay gerçek dünyada yaşıyordu. Kızın rahatladığından ve kendisi için hazır olduğundan emin olmak için acele etmemiştir ama kız çok küçük olduğu ve kendisi de o kadar küçük olmadığı için yapabileceği pek bir şey yoktu. Bunun yerine onu kollarında güvenle tutmuş ve onu hayatına soktuğu için insan ya da Lathar, hangi tanrı dinliyorsa ona teşekkür etmişti.

"Leydi Kelly bugün bize katılmıyor mu?" Seren, Jay günün çalışma partisi için komuta odasında kendisine katıldığında Keris'in takma adını kullanarak sordu. İkisi de etraflarındaki sessiz nöbetçiler gibi B'Kaar'daki tıkanıklığı görmezden geliyordu. Çok ürkütücüydü ama Berr'i aralarında görmekten memnundu. En azından uzaylı puşt artık Keris'le sohbet etmek için ortalıkta dolaşmıyordu.

"Hayır, yorgun. Fazla uyumadı," diye açıkladı alçak bir sesle.

Jay'ın yüzünü incelerken Seren'in dudakları yavaş bir sırtışa dönuştü. "Gerçekten mi? Acaba onu ne uyanık tutmuş olabilir?"

Jay göz kırptı. "Sana hep söylüyorum. Söz konusu kadınlar olduğunda biz insanlar daha avantajlıyız."

Seren gözlerini kırptırdı. "Vay *anasını*, şaka yapıyordum ama gerçekten yaptın. Öyle değil mi? Sonunda!"

"Lanet olası sesini alçalt!" Jay hızla etrafına bakınarak tısladı. İhtiyaçları olan son şey, bu pisliklerden herhangi birinin Keris'le şimdiye kadar samimi olmadıklarını anlamasıydı. Neyse ki hiçbirini ikisini fark etmiş gibi görünmüyordu.

"Evet," diye itiraf etti güneş sistemi büyüklüğünde bir sırtışla. "Yaptık."

Seren sırıttı. "Detaylar, kardeşim, detaylar! Bazılarımız yatak odası konusunda hâlâ mahrumiyet yaşıyor."

Jay elini saçlarında gezdirdi, kendini bir metre boyunda hissetti. "Bir centilmen asla öpüşmez ve söylemez. Fazla uyuyamadık diyelim."

"Olması gerektiği gibi," diye başını salladı Seren. "Bir erkek her zaman dışisinin iyi tatmin olduğundan emin olmalıdır, böylece başka bir yerde tatmin aramaz."

Bu yorum o kadar alakasız ve gerçek dışıydı ki Jay, Seren'in düşündüğü şeyi söylediğinden emin olmak için kafasında tekrar gözden geçirmek zorunda kaldı.

"Bekle... ne?" doğrudan Seren'le yüzleşmek için döndü. "Bu sosyal bir hayır olarak görülmüyor mu? Bir kadının yeni bir eş araması?"

Seren ona bir kafası daha çıkmış gibi baktı. "Hayır, neden öyle olsun ki? Eğer bir erkek dışisinin tüm ihtiyaçlarını karşılayamıyorsa, neden dışi bu ihtiyaçlarını başka bir yerde gidermeye çalışmasın?"

Lathar hakkındaki görüşü bir anda sıfırlandı. Sadece doğurgan dışileri ele geçirmeye ve üreme ihtiyaçlarına odaklanmış, göğsünü kabartan alfa erkekler gibi görünüyorlardı. Konu kadınların hakları ve onlara nasıl davranılması gerektiğine geldiğinde onların sosyal geleneklerini hiç düşünmemişti. Ya da kadınların herhangi bir hakkı *olduğunu* iddia ettiklerini bile.

Kendilerine sahip çıkan uzaylının ihtiyaç duydukları her şeyi vermemesi halinde ayrılabilirceklerini öğrenmek akıllara durgunluk vericiydi.

"İnsanların böyle olmadığını söylediğim için üzgünüm," dedi alçak bir sesle. "Bu sözde aydınlanmış zamanlarda bile, bir kadın bir ilişki içindeyken farklı bir partner ararsa, ne olursa olsun genellikle hor görülür."

Seren'in kaşı kanatlandı. "İşte bu yüzden dişileriniz Lathar eşlerle çok daha iyi olur. Onlara nasıl iyi davranacağımızı biliyoruz."

Jay homurdandı -uzaylı savaşçıyla aynı fikirde olmak için son adımı atmaya henüz hazır değildi- ve etrafına bakındı.

B'Kaar lideri Risyn burada değildi, bu da onu tedirgin ediyordu. Uzaylı lidere, onu fırlatabileceği kadar güvenmiyordu. Tüm boyut farklılıklarına rağmen, insanlar ve Lathar o kadar da farklı değillerdi.

Jay onun gibi adamlarla daha önce de karşılaşmıştı. Görünüşte kibardılar ve kendilerini hangi grupta bulurlarsa bulsunlar iyi oynarlardı ama içlerinde ölümcül ve tamamen vicdan yoksunlardılar. Genellikle onlardan uzak dururdu. Kesinlikle özel bir kar tanesi olmasa da - bunun için çok fazla savaş bölgesinde bulunmuştu - o bir denizciydi ve böyle adamlar takım oyuncusu değildi. İşler sararsa, yan hasarları ne olursa olsun, kesinlikle yapmaları gerekeni yaparlardı.

Bu yüzden o pisliğin şu anda etrafta olmadığına şükreliyordu.

"Pekala... bugünlük bu kadar olduğuna göre, yola çıkalım mı?" diye sordu ve birlikte kontrol edilmesi gereken hangarlara gitmek üzere komuta güvertesinden ayrıldılar.

"Peki bizi buraya ne için çağırdınız?"

Indra'nın sesi daha üç kadın kapıdan içeri girmeden havayı yararak geldi; ses tonu yataklarından kaldırılıp komuta merkezine çağrılmalarından duyduğu hoşnutsuzluğu açıkça ifade ediyordu. Gruplarındaki en yüksek rütbeli savaşçının eşi olarak, küçük üçlülerinin defacto liderliği ona düşmüştü. Bu rolü doğuştan benimsemiş, toplanmış B'Kaar'a imparatoriçenin kendisi gibi tepeden bakmıştı.

Risyn B'Kaar arkasını dönüp kenara çekildiğinde Keris ve Gracie de onun peşine takıldı.

önündeki konsol. İkisi de *kasivarlarını* giymemişti, zırhlı giysiler odanın arka tarafında nöbet tutuyordu.

"Tam da bilmek istediğimiz şey," dedi Jay ve üç erkeği arkalarında görünce rahatlayarak döndü. Jay ona ulaştığında gülümsedi ve koruyucu kolunu beline doladı. Bu sabah onu yatakta bıraktığından beri onu görmemişti ve vücudu hâlâ ona sahip olduğu için şarkı söylüyordu.

"Ahh, dostlarım," Risyn solgun gözlerine pek de ulaşmayan bir gülümsemeyle bakıyordu. "Bize katılabildiğinize çok sevindim."

Nyek başını eğerek Indra'nın yanına geldi. "Rica ederim. Size nasıl yardımcı olabiliriz?" diye sordu eski şövalyenin sesi kibar ama temkinliydi.

Hiçbiri B'Kaar'ın K'Vass ile yakın müttefik olmadığını unutamazdı, bu da hepsinin teknik olarak düşman hattının gerisinde olduğu anlamına geliyordu. Siber savaşçılar için onları uzaya fırlatmak ve imparatorluğa onlar gelmeden önce üssün arızalandığını söylemek kolay olacaktı. Titredi ve Jay'e daha da yaklaştı.

Risyn'in ifadesi değişmedi, Berr'e ve önündeki sanal ekrana doğru hareket ederken Keris'in bir an bile inanmadığı hoş bir maske takındı. Keris şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Orada, önlerinde hafifçe dönen bir Lathar DNA ipliğinin hemen yanında bir insan DNA ipliği vardı.

"İmparatorun kendisi bizi bir genetik eşleştirme programı oluşturmakla görevlendirdi," diye açıkladı zayıf B'Kaar. "Savaşçılarımızın her biri için insan nüfusu arasında en iyi genetik eşleşmeyi arayacak ve izole edecek bir program."

Keris farkına varmadan önce birkaç adım ilerlemişti. "Yine de bu çok büyük bir girişim olurdu. Yalnızca hesaplama gücü bile muazzam olurdu. İki türün genomları arasındaki farklardan bahsetmiyorum bile... Neyin eşleşip eşleşmeyeceğini nasıl anlayacaksınız?"

Berr oturduğu yerde yarı dönmüş, karanlık bakışları ilgiyle ona kilitlenmişti. "İnsanlık bir Lathar türü olduğu için beklenenden daha kolay. Kuşkusuz, uyarlanmış bir varyanttan evrimleştiler, bu da keşif algoritmalarının yaratıcı bir şekilde yeniden kodlanmasını gerektirdi, ama bu mümkün. Gördüğünüz gibi," diyerek ekrandaki DNA'yı gösterdi, "neredeyse aynı."

Meslekten olmayanların gözünde öyleydiler ama Keris meslekten olmayan biri değildi ve ikisi arasındaki farkları hemen fark etti. Latharian

sarmal tıka basa bilgiyle doluydu ve insan sarmalı buna kıyasla bir merdiven gibi görünüyordu. Ama basitliğin de avantajları vardı. O bile insan genomunun daha zarif ve gereksiz bilgilerden arındırılmış olduğunu görebiliyordu. Daha az bilgi, daha az hata şansı ya da bilgilerin birbirini iptal etmesi anlamına geliyordu. En kötü senaryo çoktan gerçekleşmişti. Bilim adamları görünüşteki bir fazlalığı ortadan kaldırmışlardı; etkileri ancak veba Lathar'ı kasıp kavurup tüm kadınlarını öldürdüğünde ortaya çıkmıştı.

Daha iyisini bilmeyen aptal bir insan gibi davranarak başını salladı. "Birbirlerine benziyorlar, evet. Bu parçaların eşleştiği anlamına mı geliyor, bulmaca gibi bir şey mi?"

Berr sırttı. "Bunun gibi bir şey, evet. Biraz daha karmaşık ama işin temeli bu. Yaptığımız şey insan veri tabanlarındaki genetik bilgileri analiz etmek. Gemi gibi bir şey."

"Bekle... ne?" Gracie haykırdı. "Terran DNA gemisi sende mi? Bunu nasıl elde ettin?"

Berr omzunun üzerinden bakmak için koltuğunda döndü. Sakalını biraz kesmiş gibi görünüyordu, Gracie'ye sırtırken kısa saçlarının arasından gamzeleri görünüyordu. "Başkanınız bunu bize verdi, küçük bir fiyonk ve her şeyle paketlenmiş olarak."

"Gemiye sana Halland mı verdi?" Jay şaşırmış gibiydi, Keris'in dönüp ona bakmasına neden oldu, aniden bu konuda endişeli görünmeyerek yanlış bir adım attığından endişelendi. Belki de bu gemi insanlar için kültürel ya da dini açıdan önemli bir şeydi? Eğer öyleyse, az önce kendini ele vermişti. "Ne olduğunu bilse bile şaşırırdım. Adam tam bir aptal."

İçindeki rahatlama ciğerlerindeki havayla birlikte vücudundan çıkmaya çalıştı. Ne *de olsa draanthed* olmamıştı.

"Uh-uh," diye başını salladı Gracie. "Murphy artık başkan."

"Murphy mi?" Jay gözlerini kırıştırdı. " ile..." bir kesme hareketi yaptı

eliyle yüzünün yan tarafını yukarı kaldırdı. "Peki, beni yandan becer."

Berr ona bir bakış attı. "İnsanların cinsel pratikleri hakkında bilgi edinmek istemiyorum. İhtiyacım olan şey test alt rutinleri için bazı canlı örnekler. Her adayın genetik kodunun çok sayıda testte nasıl tepki verdiğini görmem gerekiyor. Burada geminin canlı bir versiyonuna sahip olmadığımız için, gemideki tüm insanlardan örnek almam gerekiyor."

Oh bayan, hayır. Buna izin veremezdi. Keris bir an için korkuyla dondu ve sonra başını sallayarak geri . Eğer bir

genetik materyalinden bir örnek alırlarsa, onun insan olmadığını, birkaç yinelemeden önce... uyarlanmış bir Lathar olduğunu hemen anlarlardı. Oradan ne olduğunu bulmak kolay bir adımdı.

Jay'in elleri omuzlarına kapanmadan önce geriye doğru iki adım atmayı başardı.

"Benim DNA'ma hoş geldiniz," dedi, "ama karıminkine değil. Dini inançları bunu yasaklıyor."

B'Kaar'ın cevap vermesini beklerken Keris için zaman durmuştu. Bunun mümkün olmadığını iddia etmek için. Bir örnek vermesini sağlamak için tehdit etmek ya da duruş sergilemek. İkisi de yapmadı. Bunun yerine Risyn sadece küçük bir selam verdi. "Elbette Leydi Kelly. Tanrılarınızı gücendirmek istemeyiz."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve dönerek Jay'in yanına sokuldu. Jay kolunu kaldırıp ona doladı, diğer kolunu da Risyn'in örnek alması için uzattı. İğne tabancası derisini deldiğinde tısladı, şişe kanının kırmızısıyla doldu.

"Leydi Grace?" Risyn, Jay'in numunesini boşaltıp Berr'e verdikten sonra yeni bir şişe doldurarak sordu. "Alabilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Ben Kelly ile Tanrılar kampındayım. Yapacak bir şey yok, bebeğim."

Risyn bir sümüksüklük yutmuş gibi görünüyordu, kaşları birbirine çarpıyordu. "Canlı örneklerle ihtiyacımız var. İçinizden birinin din kartını oynamasına izin vermeye hazırım ama hepinizin değil."

"Onun yerine benimkini al," diye kolunu kızgın B'Kaar'ın önüne itti Indra. "Büyükbabam iyi bir oyuncuydu. İzini sürmem gereken bir sürü akrabam var."

"Ve unutma," diye araya girdi Seren, sesi Nyek'inki kadar sakin ve ölçülüydü. "Tüm insan dişiler imparatorun koruması altındadır. Hiçbir şekilde zorlanamaz ya da baskı altına alınamazlar. Özellikle de bu dişilerin yaşadıklarından sonra. Tabii imparator hazretlerine bizim türümüzden olan dişilere neden zorbalık ettiğinizi açıklamak istemezseniz?"

"Ve..." Jay ekledi. "İnsan dişileri benzersizdir. Eğer rahat değillerse, onlarla herhangi bir çiftleşme girişimi yavrularla sonuçlanmayacaktır."

Risyn gözlerini kırıştırdı. "Gebe kalmayı reddedebilirler mi?"

Jay kıkırdadı. "Dünyadaki bazı dişiler gebe kalmayı reddetmekle kalmayıp, sinirlendiklerinde ya da strese girdiklerinde erkeklerini yerler."

"Yapabilirler mi?" Seren'in sesi şokla cınladı.

"Evet," diye başını salladı Jay. "Kısa bir süre önce, bir erkeğin her sabah yanından yüzerek geçtiği bir dişiye çarpıp durduğu bir vaka vardı. Dişi sinirlenmiş ve *bum*, adamı yemiş."

"*Draanth...*" Seren nefes aldı ve gülümseyen Gracie'ye yeni bir saygıyla baktı. Gracie sırttı ve ona dişlerini gösterdi.

"Öyleyse, teşekkür , Leydi Indra. Bu çok makbule geçti."

Risyn numunesini alırken Indra başıyla onayladı. İki insan örneğini makineye yüklerken ve Berr arama rutinlerini başlatırken sessizlik çöktü.

"Vay, vay, ... Zaten bir maçımız var."

"Ah?" Indra öne doğru itti, yüzü ilgiyle parlıyordu. "Bana bir aile buldun mu?"

Berr başını salladı, sonuçları açarken yüz ifadesi dalgındı. "Şu anda buna bakmıyorum. Bilinen Latharlarla olası genetik eşleşmeler için örneklerinizi çapraz referans alıyordum."

"Ah?" Jay Keris'in kolunu ovuşturdu. "Neden?"

Berr omuz silktilti. "Algoritmanın işe yarayıp yaramadığını görmek için. Ve çalışıyor da. Sizin için üç eşleşme buldum, Leydi Indra-"

"Bunları görmesine gerek yok," diye hırladı Nyek sahiplenerek. "O çoktan çiftleşti."

"Not edildi." Berr sırttı. Önündeki ekran tekrar parladı ve kaşlarını çattı. "Pekala, beni bir *pevaaris* ile çiz..."

"Lathar cinsel sapkınlıklarını bilmeme gerek yok, dostum."

Berr homurdandı. "Görünüşe göre genetik olarak birbirimize uyuyoruz."

Jay sert bir kahkaha attı. "Üzgünüm dostum, yanlış ekipman."

Berr başını salladı. "Bunu biliyorum. Hiç kadın akraban var mı... kız kardeşin ya da kızın olabilir mi?"

"Siktirin gidin! Siz pisliklerden herhangi birinin çocuğumun yanına yaklaşmasına izin vereceğimi mi sanıyorsunuz?"

Keris dudağını ısırıldı. Çocuk sahibi olmayı hiç düşünmemişti. Bu bedende onlara sahip olabilir miydi? Jay ondan çocuk sahibi olmak *ister miydi?* Bu konuda, *zaten* bir çocuğu var mıydı?

Berr homurdandı, Risyn omzuna bir el koymadan önce koltuğundan yarı kalktı.

"Eğer sizi fethedersek, bu konuda başka seçeneğiniz olmayacak! Bir savaşı dişi yavrularınıza sahip çıkacak."

Jay bir milim bile geri adım atmadı ve siyah saçlı siber savaşçıya dik dik baktı.

"Öyle mi? Bunda bir sorun yok. O da iyi, o da." Seren ve Nyek'i işaret etti. "Sadece siz otuzbircilerden hoşlanmıyorum."

Hem Nyek hem de Seren afallamış görünüyordu.

"Kızınızla çiftleşmemize izin mi vereceksiniz?" Seren şok içinde sordu.

Jay el sallayarak reddetti. "Birlikte değiliz ve Bay Kışını Kaldıran zaten evli. Ama evet, isterdim. Eğer ikinizden birini isteseydi. Ama benim bir kızım yok, o yüzden bu tartışmalı bir konu."

"Yani hiç kadın aile yok mu?" Berr, derin sesindeki hayal kırıklığını gizlemeye çalışıp başaramayarak sordu.

"Üzgünüm, bildiğim kadarıyla yok." Jay omuz silkti. "Ben evlatlığım, yani olabilir ama onları Adam'dan tanımıyorum."

"Adam kim?" Risyn sordu. "Ve senin aileden habersiz olmanla ne ilgisi var?"

Gracie, B'Kaar liderini susturmak için elini ona doğru sallayarak, "Şşşt, bu sadece bir insan sözü," dedi. O da hem şaşırılmış hem de kırılmış görünüyordu. "Başka bir ailenin bir çocuğu evlat edinmesi anlamına gelir. Dünya'da yaygındır. Artık daha az ama yine de oluyor."

"Ahh." Risyn kaşlarını çatı. "İnsan gelenekleri tuhaf. İsterseniz biyolojik ailenizin izini gemi aracılığıyla bulmaya çalışabiliriz."

Jay dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. " etmeyin. Doğduğumda beni istemediler, ben de şimdi onları istemiyorum."

H çeviri matrisi çok daha iyi hale geliyordu.
Jay ağırlaştırılmış a büyük Çanta .
"büyük böcekler" üzerinde koridorlarda yürürken
omzunda

mutfağa geri döndü. Çantanın kenarındaki etikette ne yazdığını hâlâ okuyamıyordu, sadece birkaç harf vardı ama birkaç gün önce bile anlayabildiğinden daha fazlaydı, yani bu da bir şeydi.

Genel olarak sonuçlar, şu anda biraz sinir bozucu olsa da, bir gün düzgün bir şekilde Latharian okuyabileceği konusunda umut vericiydi. Çoğunlukla deneysel teknoloji hakkında soru sorabileceği kimse olmadığı için. Miisan çevrimdışıydı ve Risyn'in ofisinin kapısına dayanıp "Kafamda aradığınız yapay zeka tarafından yüklenmiş süper gizli bir uzaylı teknolojisi var. Bana nasıl çalıştığını anlatmak ister misin?"

Evet... Olmaz. Pazar günleri bir ay içinde olmaz. B'Kaar'ın hiçbirine güvenmiyordu. İçgüdüleri ona uzaylı siber savaşçılar söz konusu olduğunda kartlarını göğsüne yakın oynamasını söylüyordu.

"Buranın daha kısa koridorları olamaz mıydı?" diye yürürken, B'Kaar'lardan en az birinin dahili sensörler aracılığıyla kendisini izlediğini biliyordu. Aşağı inerken ve geri dönerken kullandığı her koridorda ve asansörde kameralar aktif hale gelmişti.

Göz kapaklarının titremesi kadar bile onları gördüğünü belli etmemişti. Onun aptal bir insan olduğuna inanıyorlardı ve o da düşünmeye devam etmelerine izin vermekten memnundu. Bu, hayatı boyunca kullandığı bir taktikti ve şimdiye kadar onu hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı.

İnsanların onun biraz yavaş hareket ettiğine inanmakta bu kadar acele etmeleri, onun hakkında çok fazla düşünmek istemediklerini gösteriyordu. İşe yaradı ve gerçekten neler yapabileceğini ortaya çıkarmaya hazır ona sürpriz unsuru verdi.

VIP katındaki asansörden çıkıp mutfığa doğru ilerlerken, Berr ve Risyn denen şerefsizleri şaşırtma düşüncesiyle gülümsemesini gizledi ve hatalarını anladıklarında yüzlerinde oluşacak ifadeyi düşünerek kendini eğlendirdi.

Yolda dördüncü sektöre açılan kapının önünden geçti ama kapıyı tamamen görmezden geldi. Öncekinden farklı olarak kapalıydı ve tüm ışıkları sönmüştü. Yıllardır açılmamış gibi görünüyordu ve denese bile kilitli kalacağından hiç şüphesi yoktu. Miisan kendisini sistemin o kadar derinlerine gömmüştü ki ona ulaşamıyorlardı, bu yüzden üssün bu yönünü de gizlemesi anlaşılabilirdi.

Bir sonraki köşeye ulaştığında gerginlik içinde yuvarlandı, altıncı hissi içine yerleşti ve köşeyi dönerken bir şeylerin ters gittiği konusunda onu uyardı. Omzundaki çantayı kavrayışı gevşedi ve Risyn'i Gracie tarafından boğazına yakın ve kişisel bir bıçakla duvara sıkıştırılmış halde buldu.

"Hayır, *hayır* demektir, pislik. Anladın mı?" diye hırladı adamın yüzüne.

Jay böcek torbasını bıraktı ve hiç aldırış etmeden ayaklarının dibine düşmesine izin verdi. Bir dövüğe hazırlanmak için denge merkezini değiştirirken duyguları bir kalp boşaldı. Silahsızdı ama umurunda değildi, Gracie'ye bakarken ifadesi soğuk ve sertti.

"Sorun mu var, bebek?"

Gözlerini Risyn'den ayırmıyordu ve başka bir zaman olsa iri uzaylının ince insan kadın tarafından tehdit edildiğini görmek eğlenceli olabilirdi. Ama değildi. Bıçağı en çok zarar vereceği yerde kaya gibi sağlam bir şekilde tutması bunu gösteriyordu. Adamın şahdamarına nişan almıyordu. Bunun yerine hançer boğazındaki eti delip geçecek ve kafatasının altındaki omuriliği koparacak şekilde açılmıştı. Bir hamle olarak, bu öldürücü bir darbe değildi; bu bir yakıp yıkma politikasıydı.

Ve bu, gözlerindeki sert bakışın yanında ikinci plandaydı. Jay tahmininde yanılmadıysa, daha önce pek çok kez bu türden bir savaş görmüştü.

"Hayır," diye sakince cevap verdi. "Bay B'Kaar ve ben bir fikir ayrılığı üzerine tartışıyorduk. O zamandan beri yeniden düşündü ve vazgeçti."

Bir özürle birlikte. değil mi?"

Jay dikkatini uzun boylu uzaylıya verdi. Gracie'ye korku ile düpedüz şehvet arasında bir duyguyla bakıyordu.

"Bu doğru mu?" Risyn'in siber giysisinin her an köşeyi dönüp ikisini de öldürebileceği düşüncesi onu rahatsız etmiyordu. Eğer böyle bir şey olursa, ne zaman ve nasıl olursa olsun bununla başa çıkacaklardı. Risyn'in garip iç kablolarının yanmıyor olması bile ona bunun olmayacağını söylüyordu.

Güzel. Bu da odadaki iki insana, eğer iş kirli bir kavgaya dönüşürse bir şans veriyordu.

Risyn yutkundtu ve sonra Gracie'nin bıçağının kenarı derisini sıyrınca irkildi.

Jay onu, "Bir dakika dur, bebek," diye uyardı. "Yoksa onun lanet boğazını orada kesersin."

Homurdandı ve silahı biraz kaldırdı. Çok değil. Eğer uzaylı yanlış bir şekilde nefes alırsa, göz açıp kapayıncaya kadar o korkunç hançeri omurgasına saplayabilirdi.

"Teşekkür ," dedi Risyn, sesi boğuk çıkmıştı. Hareket eden tek şey ağzı ve çenesiydi, elleri hâlâ iki yanında açık duruyordu. "İnsanlar... söylentilerin beni inandırdığı kadar zararsız değiller."

"Hayır, değiliz. Ne ele verdi?" Jay homurdandı. "Buna cevap verme," diye ekledi, Lathar'ın ne kadar gerçekçi olduğunu biliyordu. "Retorik bir soruydu. Gracie, bebeğim, adamı kesip doğramayı mı planlıyorsun yoksa gitmesine izin mi vereceksin?"

İnce yapılı insan uzun boylu uzaylı savaşçıdan uzaklaşarak birkaç adım geri çekildi, hançerini aldatıcı bir rahatlıkla yanında tutuyordu.

"Benden bu kadar."

"Mükemmel." Jay tekrar B'Kaar'a baktı. "Şimdi gitmenizi öneririm. İkimizin de keyfi yerindeyken."

"Akıllıca bir öneri." Risyn ayağa kalktı ve boğazını ovuşturdu. İnce kırmızı bir çizgi Gracie ile nerede anlaşmazlığa düştüklerini belli ediyordu.

"Bir kez daha, Leydi Grace, özür dilerim," dedi küçük bir selamla. Jay ile bakıştıktan sonra başını salladı. "Binbaşı Stephens." Sonra da az önce bir kız tarafından fena halde benzetilmiş bir adamın toplayabileceği tüm vakarla oradan uzaklaştı.

Jay, Gracie'ye bakmadan önce onun köşeyi dönüp gözden kaybolmasını bekledi. Yüzündeki gülümseme kayboldu.

"Kıçımın koloni komisyonu," diye .

Gracie hançeri pratik bir hareketle kaydırırken göz kırptı. Bu bir Latharian silahı değil, tam anlamıyla bir insan savaş silahıydı.

Kadın yanından geçmeye başladığında kolundan tutarak yolunu kesti. "Sen de kimsin lan?"

Kaşlarını kaldırarak adamın eline baktı. Onu hançeri kınına soktuğu taraftan yakaladığından emin olmuştu ama öyle olmasa da fark etmezdi. şu anda görüldüğünden daha tehlikeli olduğunu biliyordu, bu yüzden sürpriz yapma şansını kaybetmişti.

"Sana zarar vermek istemeyen biri," diye cevap verdi, adamın bakışlarını karşıladı ve sonra elini kolundan çekti. "Bilmen gereken tek şey bu. Bu şekilde daha güvende olacaksın."

Göz temasını koruyarak geri çekildi sonra dönüp uzaklaştı.

Jay homurdandı, böcek dolu çantasını almadan önce elini kısa saçlarına götürdü. "Tekerlekler içinde . Bu pisliği isteseydim casus olurum."

İNSANLARI ÇİZMEK.

Risyn köşeyi döndü, insanlarla yaşadığı küçük karşılaşmadan sonra hâlâ kafası karıştı. Dişiler olmaları gereken uysal ve itaatkâr potansiyel eşlere hiç benzemiyordu, bir erkeğin koruma teklifine minnettarlardı.

Talebini sunduğunda Leydi Gracie'den beklediği ağırbaşlı ilgi, belki biraz kızarma ve utangaç bir bakış yerine, bir kaşını kaldırmış ve onu yuvarlak bir şekilde reddetmişti. Onun türüyle başa çıkma konusundaki deneyimsizliği onu engellemişti. İçgüduları ona tek yapması gerekenin onu duvara yaslayıp öpmek olduğunu söylemişti; bu hareket ona evrendeki gerçek yerini hatırlatacak ve ona karşı erimesini sağlayacaktı...

Olmamıştı. Ona kazandırdığı tek şey boğazına saplanan bir hançer ve hem dişinin hem de Stephens'in, yani küçük sahnelerine gelen insan erkeğin küçümsemesiydi. B'Kaar olabilirdi ama birdenbire insanların kendisinden korkmuş gibi görünmediğini fark etmişti. Aslında, gerçekten de çok tehlikeli görünüyorlardı.

Dahası... rahat tavırları ikisinin de savaşın şiddetine alışık olduğunu gösteriyordu.

Draanth. Bu da onların... K'Vass savaşçılarının bulunduğu küçük gruptaki dinamiği tamamen yanlış okuduğu anlamına *geliyordu*.

Tekrar boynunu ovuşturdu. Kadının açtığı ince yara gururundan başka bir şey için ciddi değildi.

"Lordum?"

Risyn başını kaldırdığında ikinci komutanı Berr'in koridorda kendisine doğru yürüdüğünü gördü. Savaşçının kalın kaşları yüzünde siyah bir çizgi halinde birbirine kenetlenmişti.

Risyn'in önünde durarak, "*Kasıvarınız* yüksek değerler yayınlıyordu," dedi.

Keskin bakışları liderinin boğazındaki ince kan çizgisine takıldı ama Risyn'in yardıma ihtiyacı olduğunu düşündüğünü sormayacak ya da belirtmeyecek kadar deneyimliydi. Böyle bir talep zayıflığını ima eder ve onu meydan okumaya açık bıraktı. Berr'in ona meydan okuyacağını düşündüğünden değil. İkisi de eğitim salonlarından yeni çıkmış yetişkin savaşçılar olarak ilk geldiklerinden beri yoldaştılar.

"Muhtemelen," diye yanıtladı Risyn, sesine sıkılmış bir nota yansıtmaya dikkat ederek. "Bazı insanlarla... bir münakaşa yaşadım. Beklediğim gibi değillerdi."

Berr başını salladı. "Bize verilen bilgilerin çoğu yanlış gibi görünüyor. Tahmin edilenden çok daha yetenekli ve tehlikeliler. K'Vass'ın kendine sakladığı gerçekler."

"Yessss," dedi Risyn dişlerini göstererek ve sonra hırlayarak başını geriye attı, bir elini hayal kırıklığı içinde kısa saçlarında gezdirdi. "Buradaki görevimizi engellediği için İmparatorluk Sarayı'na şikâyetle bulunacağım bir şey."

O *çizim yapan YZ*yi hâlâ bulamamışlardı. YZ muhafazası ne durumda olursa olsun, onun yok edildiğine bir an bile inanmamıştı. Hiç şüphesiz kendisini üssün bilgisayar çekirdeğine yüklemiş ve bir yere saklamıştı. Bu kadar büyük bir tesiste, *draanthic* şeyin kökünü kazımak aylar sürebilirdi. Özellikle de kayıtlar göz önüne alındığında, *draanth*, üs şemaları bile eksikti. Örneğin, bu koridorda çok fazla kapı vardı.

Berr'e baktı.

"Bu koridorda çok fazla kapı var."

Berr kaşlarını çattı, bir an için etrafına bakındı ve sonra *ke'lath*'ı alevlendi. Sonra da küfretti. "*Draanth* it. ."

Risyn'in kendi *ke'lath*'ı tekrar kontrol ederken parladı ve sonra orta kapının önünde durmak için hareket etti. "Bu kayıtlarda yok."

Merkezi bilgisayarın sorgusu geri dönüşle yanıtlanmadı, kapı kapalı kaldı. Risyn homurdandı. "Buraya bir ekip gönderin. Bunun açılmasını istiyorum. *Hemen*."

On dakika sonra kapı açılmış ve üssün yepyeni bir bölümü B'Kaar'ın kullanımına sunulmuştu. Risyn merkezi laboratuvarın ortasında durup solgun bakışlarını biyotüpler ve yazıcı üzerinde gezdirirken homurdandı.

"Yapay zeka biyolojik," diye tısladı, boş yazıcı kapsülüne ve yerde biriken biyo-jel kalıntılarına odaklanarak. "İnsanlardan biri YZ. Bulun onları!" diye hırladı. "Şimdi!"

"Y Gitmeniz gerekiyor. *Şimdi*."
"Miisan!"

Keris dönüp , kalbi göğsünde duracak gibi oldu, çünkü Miisan tamamen şekillenmiş bir halde alanın ortasında belirmişti

o ve Jay hangarda çalışıyorlardı. B'Kaar geldiğinden beri yapay zekâyı ilk kez görüyorlardı. Ama tedirgin görünüyordu ve her zamanki sakin haline hiç benzemiyordu. Güzel, klasik Latharian yüz hatlarını bir kaş çatma ifadesi gölgelemişti ve holografik ayağı bir o yana bir bu yana kıpırdanıyordu.

"Sorun nedir?" Jay bir kalp atışı içinde Keris'in yanına gelerek sordu. "Sen iyi misin? Kendini göstermeli misin?"

"Ben iyiyim. İç sensörler burada kapalı," diye elini salladı yapay zeka. "Ama gitmek zorundasın. B'Kaar laboratuvarı ve yazıcıyı buldu. Bir YZ'nin bir bedene kavuştuğunu biliyorlar. *Hemen* gitmen gerek!"

Panik Keris'in içine doldu ve onu olduğu yere mıhladı. B'Kaar onu . Onu yakalayacaklar ve nasıl çalıştığını, bir yapay zeka bilincinin biyolojik bir bedenle nasıl birleşebildiğini öğrenmek için onu parçalara ayıracaklardı. Bilimi biliyordu. Bu mümkün olmamalıydı. *Draanth* organik bir varlığın bile basılı bir bedene kalıcı olarak uzaktan avatar olması mümkün olmamalıydı. Yani bir yapay zekanın bunu yapması kesinlikle mümkün olmamalıydı.

Jay onun elini tuttu ve doğrudan Miisan'a baktı.

"Tamam. Mekik hangarına giden yolu açmanı ve bize rehberlik etmeni istiyorum," dedi, sesi otoriteyle çınlıyordu. "Bunu yapabilir misin?"

YZ'nin dikkati tekrar ona yöneldi ve kendini toplar gibi oldu. Bu Keris'in bir YZ'den bekleyebileceğinden daha duygusal bir tepkiydi ama gemide B'Kaar'ın varlığı düşünüldüğünde bunu anlayabiliyordu. YZ'ler biyolojiklerle tam olarak aynı şekilde ölmeyebilirdi ama yine de bundan korkacak kadar farkındalardı.

"Evet, . Işıkları takip edin. Sizinle gelemem ama sizi yönlendireceğim."

Bununla birlikte ortadan kayboldu ve hangarın arka kapısının yanında tekrar belirdi. Girdikleri kapının tam karşısındaydı. İkisi aceleyle ona doğru koştu.

"Sizi arka koridorlara götürmem gerekiyor," dedi önlerindeki kapı açılıp bir kargo asansörü ortaya çıkarken. Jay başıyla onayladı ve Keris'i oradan geçirdi. Bacakları başlangıçta ona itaat etmek istemedi ama kendini toparladı. Bunu yapabiliyordu... onu hayal kırıklığına uğratmayı reddetti.

"Bu işe yarar," dedi. "Ve silaha ihtiyacımız var. Bizi biliyorlarsa odalara geri dönemeyiz. Kahretsin," diye tısladı yapay zekâ cevap vermeden önce kapı kapandığında. "Bizi duyduğunu sanmıyorum."

Panik Keris'i boğmakla tehdit ediyordu. Miisan olmadan buradan nasıl çıkacaklardı? Nefes alış veriş kısıldı ve kendini dengelemek için onun koluna yapıştı.

"Jay..." diye boğuldu. "B'Kaar nerede olduğumuzu biliyor... Bu bedende bir sorun var. Gaz ya da başka bir şey olmalı."

Başını salladı ve onu kendisine doğru çevirerek dikkatle baktı. "Senin hiçbir sorunun yok, tatlım. Bana bak," diyerek güçlü parmaklarıyla çenesini kaldırdı. "Evet, iyisin..."

"Olamam!" diye feryat etti. "Solunum sistemim iflas ediyor ve kalbim aşırı hızda atıyor."

Adam onun sözlerini nazik bir öpücükle keserek onu kendine doğru çekti. Ne yaptığını merak ederek kesildi, ama sonra adamın dudaklarının yumuşak fırçası bir dizi anıyı tetikledi ve yumuşak bir iniltiyle ona karşı gevşedi.

Dudaklarına gülümseyerek uzaklaştı. "Aşırı duygusal yüklenme, hepsi bu. Panikliyordun."

Gözlerini kırıştırdı ve merakla ona baktı. "Panikleyen bir insanın tedavisi öpücük mü?"

Kıkırdadı, mavi-yeşil gözleri onlar zeminin ışıkları parlarken parlıyordu. "Tam olarak değil. Sadece bir fırsat yakaladım.

Sen diğerk insanlar gibi değilsin ve asla da . Eğerk bir şeye odaklanmanı sağlayabilirsem, aşırı yüklemenin geçeceğini düşündüm."

"Bu... aslında oldukça mantıklı," diye itiraf etti, kendini çok daha sakın hissediyordu. "Teşekkür ederim."

Sonra kaşlarını çatı.

"Paniklediklerinde diğerk kadınları öpmediğın sürece." Adam gülümsedi ve asansör yavaşlarken kendini ondan uzaklaştırdı.

"Merak etme, tatlı şey, sadece senin için gözlerim var. Şimdi iyi misin?"

Başını salladı, odaklanıp bu yeni bedenden aldığı girdileri süzerken buzbir sakınlık çöktü üzerine. Kaybettiğı yetenekleriyle o kadar ilgiliydi ki, neler yapabileceğini düşünmek için durmamıştı. Neye dikkat etmesi gerektiğini ve neye ihtiyaç duymadığını arka plana itmişti. Bu beden biyolojikti, evet, ama o da diğerkleri gibi bir makineydi. Sadece onu kullanmayı öğrenmesi gerekiyordu.

"Tamam, güzel. kal, tamam mı?"

Kapılar açılırken onu yana çekerek arkasına sıkıştırdı. Önündeki koridoru kontrol ederken gerginlik iri gövdesini titretti. Terk edilmiş bir üs için bile kaba görünüyordu. Hava durgundu, bozulmamıştı ve onlar yürürken ince bir toz tabakası kabarıyordu.

Korunmak garip hissettiriyordu. Koruyan kişi olmaya o kadar alışmıştı ki, ama bu bedende kimseyi koruyamazdı - ne kendisini ne de Jay'i. Ama onun yanına yerleşip kalbinin düzenli atışını duyunca, eski bedenini kaybetmenin yasını tutacak gücü kendinde bulamadı.

"*Kahretsin*," diye nefes aldı. "Şimdi tek ihtiyacımız olan katil palyaçolar."

Koridorda hızla yürürken kaşlarını kaldırdı, ışıklar önlerini aydınlatıyor ve geçtiklerinde sönüyordu. "Katil palyaçolar mı? Palyaçolar tamamen insani bir fenomen gibi görünüyor. Buraya kadar gelmişken onlarla karşılaşma ihtimalimiz imkânsız denecek kadar düşük. Bunun için-"

Onu kendine çekti ve sert bir öpücükle sözünü kesti. "Lathar'ın çok fazla gerçekçi olduğunu sana söyleyen oldu mu?"

Bir an için ona sarıldı ve yakınlık hissinin tadını çıkardı. Evet, bu beden bir makineydi ve ona aktardığı bazı bilgileri görmezden ama aynı zamanda bazı taleplerine boyun eğdiğinde daha iyi çalıştığının da hızla farkına varıyordu. Kalmak

Jay'e yakın olmak ve fiziksel temas yatıştırıcıydı, derinlerde anlamadığı bir şeyi besliyordu.

"Seren'e bir iki kez bahsetmiş olabilirsin," itiraf etti küçük bir gülümsemeyle ve sonra ışıkların daha hızlı yanıp sönmeye başladığı ileriye doğru başını salladı. "Sanırım bu bizim yola devam etmemiz için bir işaret."

Jay kıkırdadı ve ona baktı. "AI'lar senin için çok sabırsız."

"Sabırsız değilim!" diye haykırdı, koşmaya başladıklarında eli onun elindeydi. Hâlâ kıkırdayan adam cevap vermedi.

Bir mekik bölmesine ulaşmaları uzun sürmedi. Geldikleri ya da şu anda B'Kaar gemisini barındıran mekiğin aksine, burası çok daha küçüktü, sadece iki iniş pisti ve bir havalandırma kapısı vardı. Işıklar zeminde en yakın mekiğe doğru hızla ilerledi, mekiğin kapısı çoktan yan tarafa doğru kalkarak onlara erişim sağladı.

Adımları bir an için duraksadı. Gemi daha önce hiç görmediği bir sınıftı, zarif çizgiler ve tehlikeli kıvrımlardan oluşuyordu. Güzeldi, son derece güzeldi.

"Lütfen bana bu lanet şeyi uçurabileceğini söyle," dedi Jay, onu küçük geminin daracık sınırlarına doğru iterek. "Bir insan gemisini zar zor uçurabiliyorum ve kesin olan bir şey var... bu şey insan değil!"

İçinden bir eğlence geçti ve omzunun üzerinden ona bir gülümseme gönderdi. "Yapay zekâ, hatırladın mı? Lathar'ın ürettiği her şeyi uçurabilirim."

"UMARIM ÖYLE OLUR, GÜLÜM," mırıldandı Jay, onun yanındaki yardımcı pilot koltuğuna otururken kızın kendisini duyup duymadığından emin değildi.

Elleri çoktan pilot konsolunun üzerindeydi, önlerindeki ekranlar ışıltı parlıyordu. Yakalandığından beri pek çok üst düzey uzaylı teknolojisi görmüştü, öyle ki artık bunlar onu şaşırtmıyordu.

Bu yaptı.

Her holografik dokunmatik ekran arayüzleri yerine, ekranlar parlak bir şekilde yanıyor, her ikisinin de önünde bir göz gibi beliren ve yüzünü yıkayan bir ışık belirliyordu.

"Bekle... bu da neydi böyle?" diye tısladı ve başını çevirmeye çalışırken Keris'in de aynı şekilde tarandığını gördü.

"*Jevenar* varyantı Lathar," diye duyurdu bedensiz bir ses Keris'in ekranı kendini değiştirmeden önce. "Uyumlu. Sistemler yeniden yapılandırılıyor."

Kendininkine baktı, ışık hâlâ yanıp sönüyordu. Sonra "Varyant bilinmiyor. Standart sistem yapılandırmasına geçiliyor."

"Benim ne olduğumu bilmiyor mu?" diye sordu şaşkınlıkla, yardımcı pilot paneli önünde belirirken.

"Öyle görünmüyor," diye yanıtladı Keris, mekiğin motorlarını hızlı ve emin hareketlerle çalıştırarak. "Her bireyin genetik güçlü ve zayıf yönleriyle çalışmak üzere tasarlanmış gelişmiş bir uyarlanabilir kontrol sistemine benziyor. Lathar veya Navarr gibi varyantlar için ışıklandırma ve sesin onların görsel ve işitsel spektrumlarına göre değiştiğinden şüpheleniyorum."

"Bu... harika bir şey." Etrafına hayranlıkla baktı. "Neden Lathar'ın geri kalanı bunu kullanmıyor?"

"Bu Kabal teknolojisi. Şu anda bile imparatorluktan ışık yılı ileride. Bununla ilgili fısıltılar ve söylentiler duymuştum ama bunlar yıllar önce, ben ilk etkinleştirildiğimdeydi."

Önündeki ekrana doğru eğildi ve önlerindeki ana ön camın hemen altındaki bölmenin tozunu üfledi. "Evet, eski gibi görünüyor. Peki neden paylaşmamışlar?"

Omuz silkti. "Kabal bir efsaneydi, kimse var olduklarından emin değildi. Hikâyeler onların gölgelerde saklandıklarını ve tarih boyunca olayları değiştirdiklerini söylüyordu. Ama böyle bir şey yayınlarsa? Herkes onların orada olduğunu bilirdi."

"Ahh, İlluminati gibi. Yüzyıllar önce Dünya'da da vardı." Arkasına yaslanırken anlayışla başını salladı. Önündeki ekranın yaklaşık yüzde altmışını okuyabilmesine rağmen, yardım etmeye çalıştığında Keris'in yoluna çıkmaktan fazlasını yapmasına yetmiyordu. Hayal kırıklığı yubarlandı. Çaresiz kalmaktan ya da üzerine düşeni yapmıyormuş gibi hissetmekten hoşlanmıyordu. Bu, savunduğu her şeye tamamen aykırıydı.

Zeminin ortasındaki kapılar açıldığında mekik rampadan kalktı. Uzay vakumu odadaki havayı sert bir şekilde emdi, karşı duvardaki gevşek bir panel çırpındı.

"*Izal'vias*'la bağlantı kurabilir misin?" diye sordu. "Burada biraz desteğe ihtiyacımız olabilir."

Başını salladı ve manevra iticilerini kullanarak onları pozisyonlarına getirdi. "Üssün iletişim sistemine erişmem gerek."

Bunu yapmak için bir dizi. B'Kaar bunu kaydedecek ve bizi takip edebilecektir. Ayrıldığımızı duyurmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Sikeyim hayır," diye nefes aldı Jay. "Bu pislikleri mümkün olduğunca uzun süre karanlıkta tutalım."

"Sadece üssün bazı bölgelerinde elektrikle ilgili bir sorun var ve *kasalarında* yerleşik aydınlatma var-" Durakladı ve göz ucuyla ona baktı. "Aydınlatmadan değil mi? Öyle değil mi?"

Jay kıkırdadı. "Öğreniyorsun, tatlım."

Nefesinin altında homurdandı, bu da onun gülümsemesini daha da artırdı. "Tamam, bazı koordinatlar belirlendi." Ekranlar arasında gezinirken kaşları daha da çatıldı. "Görünüşe göre bu mekiğin geldiği son yer."

"Fark eder mi?" diye sordu. "Sadece bizi buradan çıkar, gerisini sonra düşünüyoruz."

"Emredersiniz efendim!" diyerek ona küstah bir bakış fırlattı ve küçük bir selam verdi. *Bunu* nereden bilmek istemiyordu. "Bizi buradan bıraktığımda, kışımızı kaldırıp kaçmamız gerekecek. Yol biraz engebeli olabilir." Koltuğundaki emniyet kemerine dikkatle baktı.

"Anladım patron, önce güvenlik." İçine girerken göz kırptı. "Miisan'ı da gemiye aldık mı?"

Minyon arkadaşının güzel yüzü bir an için konsantrasyonla buruştu, önündeki ekranlar onun fark edebileceğinden daha hızlı değişiyordu. Fiziksel bir bedene indirilmesi onu biraz engellemiş olabilirdi ama organik olmayan kökenlerinden gelen pek çok yeteneğini koruduğunu görmek kolaydı.

"Hayır. Onu mekiğin bilgisayar çekirdeğinde bulamıyorum." "Saklanıyor olabilir mi?"

Artık neredeyse karın kapılarının üzerindeydiler, genişleyen güverte ile aralarında uzayın karanlığı görünüyordu.

Keris tek kaşını kaldırarak ona yan yan baktı. Erkekler ve kadınlar arasında evrensel bir bakıştı bu, daha önce birkaç kez daha maruz kalmıştı.

"Cevabın hayır olduğunu varsayıyorum?"

"Bu şeyin deposu şu boyutta..." elini umursamazca salladı. "İnsan kelimesini bulamıyorum ama küçük. Tutacak kadar büyük değil-"

Doğrudan ona baktığı için, girdikleri kapı arkasındaki sarmal ekranda görülebiliyordu, bu yüzden Jay ilk B'Kaar'ı uzaylı savaşçının kıyafetindeki ışıklar yandığında fark etti.

"Gogogogo!" diye bağırdı, siber savaşçılar odaya doluşup ateş etmeye başlayınca başını eğdi.

Keris eğildi, mekik isabet aldıkça yüzü konsantrasyonla geriliyordu. Bir sonraki an üssünden düştüler. Nefes nefese kaldı, itiş gücü kışını oturduğu yerden kaldırırken içgüdüsel olarak ellerini kemerinin kayışlarına doladı.

Mekiği yuvarlarken uyarı klaksonlarının sesi üzerine "Dayanın!" diye bağırdı.

Yüksek yerçekimi manevralarına girdiklerinde, onu koltukta bir o yana bir bu yana savuran dağınık görüntüler aldı. Takım elbiseli B'Kaar savaşçıları gibi yıldızlar da görüntü ekranının önünden vızıldayarak geçiyor, ateş ettikçe top dizileri parlıyordu.

"Jay, konuş benimle," diye emretti Keris, sesi keskindi. "O ekranı etkinleştirmeni ve bana hangi sayıları gördüğünü söylemeni istiyorum. *Şimdi!*"

"Ne? Neden?" diye sordu, Keris mekiği döndürüp motorları çalıştırırken ellerini ekrana doğru sallamaya başlamıştı bile.

"Gerçek zamanlı vektörlere ihtiyacım var," dedi yana doğru dönerlerken. Az önce bulundukları yere kötü bir top ateşi yayıldı. "Bu bir savaş mekiği değil. B'Kaar ateşine uzun süre dayanabilmesinin imkânı yok. Kabal'ın portal sistemi için bir sıçrama vektörü bulmalıyım."

"Uh-huh, uh-huh," dedi önündeki ekranı sıra sıra sayılar doldururken. Onları hızlıca okumaya başladı. "Ne arıyorum ben? Mekik bilgisayarı bunun için daha iyi olmaz mı?"

"Sistemler maksimum düzeyde çalışıyor ve biyolojik bir beyinden daha iyi bir bilgisayar yok," dedi kısaca. Sesindeki gerginliği duyabiliyordu ama sakindi. Ölümcül bir sakinlik. Gururla dolmuştu. O kadar ileri gitmişti ki. "Mavi ışıklı her şeye ihtiyacım var."

Mavi renkteki sayılara odaklanırken gözleri kısıldı ve onları gördükleri gibi sıraladı.

Mekik "Vektörler hesaplanıyor... lütfen bekleyin..." dedi ve Jay hırıltısını bastırdı. Tüm bu uzaylı teknolojisine rağmen hâlâ "lütfen bekleyin" mi diyorlardı? Eksik olan tek şey berbat bir müzikti.

Sağ tarafında başka bir ekran belirdi ve onu ne hakkında uyardığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

"Kuyruğumuzda bir kilit var, tatlı şey," diye uyardı. "O yüzden ne yapacaksanız *şimdi yapın!*"

Önündeki bir düğmeye basarak "*Atlıyorum,*" cevap verdi.

Önlerindeki yıldızlar, portal onları tamamen karanlığa gömmeden önce mavi ışıktan bir çiçek açarken kayboldu.

"**I** Daha önce hiç yabancı bir gezegende bulunmamıştım."
Dağın yamacındaki patikayı tırmanırken Keris dönüp omzunun üzerinden Jay'e baktı

Geç. Geçit onları *s'tria* sınıfı bir gezegenin yörüngesine fırlatmıştı ve hızlı bir tarama, dağ sıralarından birinde eski bir Latharian bilim istasyonunu ortaya çıkarmıştı.

Şimdi oraya doğru gidiyorlardı, mekik yakındaki bir mağarada saklıydı. Bu dağların alaşım, B'Kaar onları yakalarsa izini gizleyecektir. Belki de yardımın buraya ulaşmasına yetecek kadar uzun bir süre.

Geçidin tepesine yaklaştıklarında "Eminim biliyorsundur?" diye sordu. "O koloni Dünya'da değildi..."

Küçümseyerek el salladı. "Evet, ama o hâlâ bir insan gezegeniydi. Bu değil."

"Şey... hayır. Sanırım hayır." Omuz silkti. Adam haklıydı. Onu D'Corr gemisinde bulmuştu ve koloniden alındıklarından beri art arda farklı gemilere binmişlerdi. YZ'yi ararken gezegene bile inememişlerdi, bir iyon fırtınası onları yörüngede tutmuş, sonra da Nyek'in mesajı iniş yapamadan gelmişti. "Her şey beklediğin gibi mi?"

Yükseltiye ulaştıklarında kıkırdadı. "Biraz Galler'e benziyor."

Kadın gözlerini kırıştırdı. "Galler mi?"

"Dünya üzerinde küçük bir ülke," diye yanıtladı. "Çocukken orada biraz zaman geçirdim. Bir çadırda. Çok yağmur yağdı."

"Kulağa hoş geliyor."

"Evet, bunu tarif etmenin bir yolu da bu."

Karakol önlerinde belirdi. Keris karakola doğru yürürken gözlerini otomatik savunmalardan uzak tuttu. Ama tek katlı bina uzun süredir terk edilmiş gibiydi, girişe yaklaştıklarında hiçbir şey hareket etmiyordu.

Kapı hafif aralıktı. Jay, mekiğin küçük silah deposundan aşırıldığı blasteri çekti ve Keris'i arkasına götürmek için bir elini uzattı.

"Evde kimsenin olduğunu sanmıyorum."

Başını iki yana salladı. "Otomatik savunmaların hiçbiri aktif değil ve mekikten ping attığımda bir cevap alamadım. Ama çekirdek hâlâ yaşayabilir durumda olmalı. Eğer jeneratörleri çalıştırabilirsek, *Izal'vias*'a bir mesaj gönderebilirim."

Başını salladı, kapının içinde yırtıcı hayvan olup olmadığını kontrol ettikten sonra omzunu kapıya dayadı ve kapıyı iterek açtı. İçeri adım attı ve elini ona uzatarak bölmenin üzerinden geçmesine yardım etti.

"Boşluktan geçebilirdim," dedi ona ve yanından geçip yarı karanlığa doğru süzülürken geniş bir gülümseme takındı. Jay el fenerini etrafta dolaştırırken havada toz zerrecikleri dans ediyordu ve tuhaf bir koku vardı. Burada bir şey ölmüştü ama kokusuna bakılırsa uzun zaman önce. Yine de öyle umuyordu.

"Yapabilirdim ile yapmalıydım arasında büyük bir fark var," dedi ona, yollarını aydınlatmak için işaret ederek.

Küçük binaya doğru ilerlerken onun arkasında kaldı. Kapı açıkken buraya neyin girmiş olabileceğini bilemezdi ve yerel yırtıcılardan herhangi biriyle yüz yüze gelmek istemiyordu. Özellikle de ne olabilecekleri hakkında hiçbir fikri yokken.

Yine de bir şey güven vericiydi. Burada bir karakolun bulunması, buranın bir Krin gezegeni ya da onların topraklarına yakın bir yer olmadığını gösteriyordu.

Jay'in bu kadar korumacı olması da çok hoştu. Mekanik yapısı sayesinde her kapıdan ilk giren kişi olmaya alışkındı ama artık değil. Jay eline geçen her fırsatta kendini onunla olası bir tehlikenin arasına sokuyordu.

"Sence burası ne zamandır terk edilmiş durumda?" diye sordu, kontrol odasına ulaştıklarında kapının yanında durarak. Giriş ve çıkış için tek bir yol vardı, bu yüzden arkalarını kolladı - ve üzerinden bir denizci. indirmişti çoğu insan

veritabanının ne olduğunu kontrol etmek için. Jay neredeyse tanımın ta kendisiydi.

Başlangıç prosedürlerini başlatırken gülümsedi. Katil B'Kaar'dan birlikte kaçarken, ilişkilerinin tam olarak böyle gitmesini beklemiyordu.

Sistemler canlanırken düşünceleri kekeleydi. Ne zaman ilişkiler açısından düşünmeye başlamıştı? Uzun zamandır odaklandığı tek şey biyolojik olmaktı ama şimdi bundan çok daha fazlası olduğunu fark etti. Jay'le birlikte olmak için biyolojik olmak istemişti. Onu seviyordu.

Gözleri odaklanmamış, önündeki ekranlara aldırış etmemişti. *Leydi Liaanas*, Jay'i seviyordu. İnsan erkeği tüm yeni kalbiyle ve aldığı her nefesle seviyordu.

"Orada işler nasıl gidiyor, tatlım?" Jay kapı aralığından sordu.

Omzunun üzerinden gülümseyerek, "Telsizler şimdi devreye giriyor," dedi.

Başını salladı. "Acele et, sonra buradan gidebiliriz. Burası tüylerimi ürpertiyor."

Başını sallayarak önündeki panellere geri döndü. Sistemler eski Latharian teknolojisiydi, bu yüzden onun için kullanımı kolaydı. İletişim sistemlerini çevrimiçi hale getirerek, gönderilen son mesajın tarih damgasını kontrol etti.

"Burası veba öncesi terk edilmiş gibi görünüyor," dedi omzunun üzerinden, hızlı bir mesaj yazarken elleri kontrollerin üzerinde geziniyordu. Aciliyetinin altını çizmek için kısa ve tatlıydı, olabildiğince çok iletişim kanalıyla hızla gönderildi. *Izal'vias*'a ek olarak, menzildeki herhangi bir K'Vass veya M'rl'n gemisini de kopyalamıştı.

"Mesaj gönderildi, ama görünüşe göre iç sistemlerin hepsi iyi durumda." Dudaklarını büzdü, sensörler devreye girip içeriği tararken bir elinin parmaklarıyla dudaklarına dokundu.

"Tamam. Bu kattaki birkaç oda hava koşullarına açık ama o kapıları mühürleyebilirim," dedi ve sözcükleri eyleme dönüştürmek için uzandı. "Taramalara göre burada yaşayan tek canlılar bizleriz."

"Peki ya ölü şeyler?" diye gürledi kapıdan. "Kesinlikle burada bir şey ölmüş gibi kokuyor."

"Evet... Bunu buradan söyleyemem." Sistemler iyiydi ama o kadar da iyi değillerdi. Karakolun ne kadar uzun süredir terk edilmiş olduğu düşünüldüğünde, hâlâ çalışıyor olmaları bile dikkate değerdi. "Kontrol etmemiz gerekecek

kendimiz yapmalıyız. Ve otomatik temizlik sistemleri çevrimdışı, yani..." Omuz silktilti. Eğer burada ölü bir şey bulurlarsa, kendileri temizleyeceklerdi.

"Buranın güvenliğini sağlamak yeterli olacaktır," dedi. "En azından o zaman rahatlayabiliriz."

Onun arkasında durdu, bir kolunu beline doladı ve burnunu boynunun yan tarafına gömmek için eğildi. "Ve rahatla derken, demek istediğim... *rahatla*."

Gözlerini kapattı, içinden bir sıcaklık dalgası geçti. "Kişisel odalar ikinci katta. Hâlâ mühürlü ," diye önerdi. "Hatta uygun yiyecek bölmeleri de olabilir. Biz desteğin gelmesini beklerken."

"Kulağa bir plan gibi geliyor." Boynunun yan tarafına bir öpücük bıraktı. "Hadi keşfe çıkalım. Gidelim mi?"

Keris bir saat sonra, "BU GERÇEKTEN ÇOK GÜZEL," diye mırıldandı.

Karakol personelinin kullandığı kişisel odaların yerini tespit etmişlerdi ve havadaki küf kokusu dışında çoğu iyi durumdaydı. Uzanarak, bir araya getirdikleri iki küçük yatağın üzerindeki taze battaniyeleri düzeltti. Battaniyeler tam olarak taze sayılmazdı ama bir saklama paketinden yeni çıkmışlardı, bu da bir sonraki en iyi şeydi.

Jay inleyerek karşı tarafa oturdu ve sonra yanındaki yorgani okşayarak uzandı. "Hadi tatlım, uzan. Uzun bir gün oldu."

Sarılmak için botlarını çıkardı. Adamın iri ve sıcak bedenini yanında hissetmek ona kendini sıcak ve güvende hissettirdi. Bir iç .

"Onlardan kaçabileceğimizi sanmıyordum," diye itiraf etti. "Umarım Miisan iyi olur."

"O iyi olacak." Jay homurdanarak onu kaşıklamak için yan döndü. Eli, güven verici bir ağırlıkla kadının belinin kıvrımına yerleşti. "Onun gibi kadınlarla daha önce de karşılaştım. Her zaman zirveye çıkmayı başarırlar."

Ona bakmak için boynunu bükte. "Kadınlar mı?"

"Kadınlar, evet. Sizin de içinde türün dışısı mı?"

"Haha. Evet, anladım." Dilini ona doğru uzattı. "Demek istediğim... hayır, önemli değil."

Kaşlarını çattı ve uzanıp saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Hayır. Devam et. Söylemeye başlayacak kadar önemliydi. Peki ne söyleyecektin?"

Bunu nasıl ifade edeceğini düşünerek dudağını ısırıldı.

"Bu aptalca. Ama bunu söyleme şeklin." Omuz silkti. "Sanki Miisan'ı sadece bir yapay zeka değil de gerçek bir kadın olarak görüyormuşsun gibiydi."

"Elbette öyle." Yüz ifadesi sakın ve düzdü. "Neden olmayayım ki?"

Gözleri ateşle doldu ve bir damla gözyaşı yüzünün kenarından aşağı kaydı. "O zaman benim gerçek olduğumu mu düşünüyorsun?"

Kulağa o kadar acınası geliyordu ki, onun kendisine gülmesini bekleyerek yüzünü buruşturdu. Ama gülmedi. Onun yerine kaşları çatıldı ve hareket ederek kendini onun üzerine attı.

"Hey, hey," diye , eğilip onun gözyaşlarını öptü. "Elbette senin gerçek olduğunu düşünüyorum. Hem de çok gerçek. Mükemmel derecede gerçek." Dudaklarına doğru ilerlerken her kelimeyi bir öpücük daha noktaladı. "Kökeniniz ne olursa olsun benim için tamamen gerçeksiniz. Her zaman da öyleydin."

Kollarını boynuna dolayıp onu öperken dudaklarında yumuşak bir hıçkırık vardı. Onu kabul etmişti, gerçekten ve gerçekten kabul etmişti.

Bir nefesi paylaşırken dudakları birbirine yapıştı. Adam dudaklarına yapıştığında, kadın da ona doğru açıldı. Elini adamın saçlarının arasına sokup onu kendine doğru çekerken kalbi hızla çarpıyordu. Sonsuza dek onu öpebilirdi ama birkaç dakika içinde başka ihtiyaçları kendini belli etti.

Boğazının arkasından küçük bir iniltiyle gömleğini çekti. Serbest elini altına soktuğunda onaylayarak homurdandı, sonra sıcak tenini bulduğunda iç çekti.

Dudakları tekrar onun dudaklarına yapışmadan dünya patladı. Tavan etraflarına yıkılırken çığlık attı, Jay'i korumak için onu altına almaya çalışırken içgüdüleri devreye girdi, ancak onun da aynısını yaptığını fark etti. Yataktan yuvarlandılar, bir şey kapıyı yerinden sökerken Jay yatağı kalkan olarak üzerlerine çekti.

Bir B'Kaar çerçeveli yıkımın içinde durdu, *kasivarından* gelen ışıklar ani karanlığı yararak onları belirledi. Siber savaşçıların dürbünlerinden çıkan lavanta rengi ışıktan küçük daireler dans ediyordu.

göğüslerinin ortasında. Ellerini kaldırdığında Keris'in damarlarında buz

Yakalanmışlardı. Kaçış yolu yoktu.

Kapı aralığındaki savaşçı Risyn için kenara çekildi. B'Kaar liderinin yüz ifadesi sertti ve üzerlerinden geçerken Risyn titredi. Solgun bakışlarında hiç merhamet yoktu.

"Yapay zekâyı alın," diye emretti ve arkasındaki iki savaşçıya işaret . "İnsanı öldürün. Ona ihtiyacımız yok."

"Bekle! Hayır!" diye soluk soluğa takım elbiseli savaşçılarla Jay'in arasına girmeye çalıştı. Yine de işe yaramadı. Güçleri onunkinden kolayca üstündü. Jay küfrederek dövüşmeye çalıştı ve onu tekrar arkasına itti ama B'Kaar'lardan biri yüzüne ters bir yumruk indirdi. Dış giysisinin güçlendirdiği darbenin gücü onu odanın öbür ucuna savurarak duvara çarpmasına neden oldu.

"Hayır! Jay!" diye bağırarak ona doğru uzandı ama diğer savaşçı Berr onu belinden yakaladı. "Bunu yapamazsın. İnsanlar imparator tarafından korunur!"

"Aslında," dedi Risyn soğuk bir sesle. "İnsan *dışileri* bu saçma emirle korunuyor. İnsan erkekleri için böyle bir koruma yok."

Jay'in üzerinde duran savaşçı her iki top dizisini de düzleştirirken inledi. Jay başını kaldırıp baktı, ifadesi okunamıyordu. B'Kaar'ın dış giysisi yanağını neredeyse kemiğe kadar kesmişti ama acıyı fark etmemiş gibiydi. Çelik gibi bir bakışla düşmanını izledi.

"Yap ," diye hırladı. "Öldür beni. Çünkü eğer , senin için gelmeyi *asla* . Her zaman omzunun üzerinden bakıyor olacaksın ve bir gün seni cehenneme göndermek için orada olacağım."

Risyn güldü. "Tabii ki yapacaksın."

B'Kaar omzunun üzerinden Risyn'e baktı. "Eğer buraya ateş , her yeri yerle bir ederim."

Keris tekme ve çığlıklarla yanından geçerken Risyn omuz silkti. "Biz temizlenene kadar bekle sonra bitir. Bize sonra katılırsın."

"Hayır, hayır, hayır, lütfen," diye yalvardı, Risyn'in kolunu yakalamaya çalışıyordu. "Lütfen. İstedğin kişi benim. Yaşamasına izin ver, lütfen. Sana yalvarıyorum. İstedğin her şeyi yapacağım."

B'Kaar'lar teker teker dönerken, onu karakol harabelerinin dışına taşıırken başka tek ses takım elbiselerinin ağır metalik takırtılarıydı.

"Nasıl olsa istediğim her şeyi yapacaksın *yapay zekâ*," dedi Risyn nefret ve tiksintiyi kelimenin içine sığdırmayı başararak. "Sen sadece o vücuttaki hatalı bir kod parçasısın. Ve senin tüm sırlarına sahip olacağım. İstesen de istemesen de."

J Ay gözlerini duran uzaylı savaşıdan ayırmadı. B'Kaar zırhının içinde iri yarı bir şeydi, ağır silahlarla donatılmıştı ve tüm silahlar ona doğrultulmuştu. Haklı olarak dehşete düşmesi gerekirdi,

Yaratıcısıyla buluşmaya hazırlanırken dua ediyordu.

O değildi.

Bunun yerine, diğerleri giderken önündeki uzaylıyı çelik gibi bir bakışla izledi. Bunu ismiyle tanıımıyordu ama adamı etrafta gizlenirken ve gruptaki kadınları izlerken görmüştü. Siyah gözlü bakışları, insanlığın yapabileceği en siyah şeylere alışkın olan Jay'in bile tüylerini ürpertmişti.

"Senin gibi zavallı biri bizden birini yenmeyi nasıl umabilir?" diye hırladı B'Kaar, onu bir aşağı bir yukarı süzerek. "Fiziksel olarak bizimle boy ölçüşemezsin. Zihinsel olarak da yetersizsin. Tamamen aşağılıksın. Herhangi birimizin nasıl... *sana dönüştüğünü* anlayamıyorum."

Jay odanın öbür ucuna fırlatıldıktan sonra düştüğü yerde vücudunun gevşek ve esnek kalmasına izin verdi. Yüzü fena halde acıyordu ve en az bir kaburgasının kırık olduğundan emindi. Ama bunun bir önemi yoktu. Önemli olan, bir kolu arkasında bükülmüş halde yere düşmüş .

"Evet... belki de evrimleştiğimizde bazı avantajlarımızı kaybettik," diye itiraf etti. "Anladığım kadarıyla siz o keşif gezisini bazı özel durumlar için tasarlamışsınız. Genetik türün geri kalanınızdan daha küçük ve daha az yetenekli olduğu düşünülürse, bilim adamlarınızın neyin olduğunu merak etmeniz gerekir. Neredeyse başarısız olmasını planlamışlar gibi."

Jevenar görevinin verilerine baktığından beri Jay'in kafasını da buydu. Lathar ne yaptıklarını biliyordu.

Genetik adaptasyon, öyleyse neden keşif gezisini cennete ulaşacaklarını ve herhangi bir sorun ya da aksilik olmadan yerleşeceklerini varsaymak yerine pek çok yedekle donatmadılar. Sanki Murphy yasasını hiç duymamışlar gibiydi.

"Başarısız oldu," diye ısırdı B'Kaar. Yüzünü ve göğsünü hedef alan birden fazla namluyu görmezden gelmeye çalışırken Jay'in omurgasından soğuk terler süzülüyordu. Tek bir düşünce bile onu İsviçre peynirine çevirebilirdi. O zaman Keris'i kim kurtaracaktı? Onu hemen aklından çıkardı. Böyle bir durumda dikkatinin dağılmasını göze alamazdı.

Omuz silkti. "Başarı için parametreleri ayarladıkları kadar başarısız olduklarını söyleyemem."

Uzaylı bir kahkaha attı. "Başarı mı? İnsanlık hiçbir şekilde başarılı sayılamaz."

"Elbette yapabiliriz," diye karşı çıktı Jay. "Neredeyse her şeyin bizi öldürmek istediği bir gezegende hayatta . Nasıl olduğunu bilmek ister misin?"

"Nasıl?"

Jay sırtıttı. "Dışarıdaki en iğrenç olarak."

B'Kaar şaşkınlığını üzerinden atamadan Jay arkasına sakladığı blasterı çıkardı ve giysinin omuzlarındaki kontrol ünitelerini vurdu. Çok renkli kıvılcımlar saçarak patladılar ve yeraltı odasını karanlığa gömdüler. B'Kaar ona doğru hamle yaptı ama Jay çoktan harekete geçmişti. Uzaylı onu yakalayamadan kapıdan çıkıp karanlığa karıştı. Bölgeyi daha önce keşfetmiş olduğu için şükretti.

Koridorların iç duvarlarında bir boşluk vardı; yıllar içinde meydana gelmiş olması gereken bir yarık, binanın ayak izinin ötesinde küçük bir mağara sistemine yol açıyordu. Karakolun sistemleri çöktüğünden, onu kaplayan güç alanı da yok olmuştu. Koşarak ve kıvrılarak oraya ulaştı.

Bir Latharian'ın geçmesine izin verecek kadar büyük değildi ve yolda sırtından birkaç kat deri çıkardı. Metal duvarın arkasındaki küçük yarığa gizlenir gizlenmez dondu ve nefes almamaya çalıştı. İnce metalin diğer tarafındaki koridorda takım elbiseli uzaylının ağır *tık tık* sesleri duyuluyordu.

"*Draanthic* insan," diye tısladı kendi kendine, sesi o kadar yakındı ki diğer tarafta olması gerekiyordu. Homurdanarak eğildi, takım elbisesinin ışıkları Jay'in saklandığı yerin ötesindeki karanlığa saplandı. Eğer Jay'in sadece ince karanlığın diğer tarafında olduğunu anlarsa

metal, bitmişti. Bu kıyafetle, onu kağıt mendil gibi yırtabilirdi.

"Kaç o zaman, seni korkak!" diye seslendi B'Kaar, belli ki Jay'in mağaralarından kaçtığını düşünüyordu. "Bu *draanthing* gezegeninde tek başına öl."

B'Kaar uzaklaşırken Jay nefesini tutmaya devam etti, ağır adımları sessizliğe gömülene kadar hareket etmedi. Sonra saklandığı yerden çıktı ve cehennem köpekleri peşindeymiş gibi koşarak yıkılmış karakolun ana kapılarına ulaştı. Ama orada değillerdi. Uzaylılar burayı tamamen parçalamış, onlara ulaşmak için kelimenin tam anlamıyla çatıyı .

Kendisini öldürmek üzere bırakılan B'Kaar'ın giysisindeki yüksek teknolojili jetpack'leri çalıştırdığını ve Keris ile diğerlerini taşıyor olması gereken mekiği takip ederek atmosferde gözden kaybolduğunu görmek için zeminin son parçalanmış yamacına tırmandı.

Jay'in gözleri kısıldı. "Dayan, tatlım. Senin için geliyorum."

Sonra koşarak dağdan aşağı, mekiği bıraktıkları yere doğru gitti. Kullanabileceği hiçbir silahı yoktu ve onu uçurabileceğinden bile emin değildi ama bir yolunu bulacaktı.

Yapmak zorundaydı. Çünkü Keris'i kurtaracaktı. Bu onu öldürse bile.

Tonu tutan iki B'Kaar onu kırık dökük zeminde yakındaki bir mekiğe taşıdı. Jay'le birlikte geldikleri mekikten çok daha yeniydi ve

silahlarla. Ona bakmak bile tüylerini diken diken ediyordu. Savaş için tasarlanmış bir makineydi -kanlı ve acımasız bir savaş.

"Hayır! Bırakın beni!" Onlara karşı her adımda mücadele etti ama nafiyleydi. Geliştirilmemiş ve küçücük bir fiziksel bedende, güç konusunda onlarla boy ölçüşmeyi umamazdı. Elleri kollarının etrafındaki demir kelepçeler gibiydi ve onu aralarında taşırlarken bacakları havayı dövüyordu, takım elbise botları ayaklarının altındaki küçük kayaları eziyordu.

Onu mekiğin açık kapısından içeri attılar, devasa, *kasivar giysili* savaşçılar peşinden içeri girerken olası bir kaçış yolu kesildi. Büyük kabinin arka tarafına çekildi ve kışının üzerinde yerde sürünmeye başladı.

B'Kaar'ın ona bakışı sert ve soğuktu; küçümseme, nefret ve iğrenmenin bir bileşimiydi. Sanki ortak çizmelerinin altından kazıyıp attıkları bir şeymiş gibiydi. Korkabilirdi ama takım elbiseli savaşçıların arasından sıyrılırken, bakışları tanıdığı kara sakallı bir yüze takılınca farklı türden bir korkuya kapıldı.

"Berr! Berr, lütfen!" Kendini ona doğru fırlattı, geniş göğsüne doğru indi ve ona tutundu. Ona bakmayı reddetti, yanağına dokunduğunda başını kaldırarak onun ulaşamayacağı bir yere çekti.

"Lütfen," diye yalvardı. "Jay'e yardım etmelisin. Bu onun suçu değil. O masum. O... benim ne olduğumu bilmiyordu," diye yalan söyledi.

Sevdiği adamı kurtarmak için bir yol. "Ona yalan söyledim. Ona yıllar önce ölmüş bir Latharian kadının depolanmış zihin dosyası olduğumu söyledim."

Berr'in başı sanki dönüyormuş gibi döndü ve gözlerinin siyah üzerine siyah zırhındaki en küçük çatlakta kararsızlığı gördü. Acı.

"Ama yalan söylüyordun. Değil mi?" diye gürledi. "Sen hiç kadın olmadın. Bizim gibi doğmadın."

Başını iki yana salladı. İstasyonun soğuk metal zemininde doğmuştu ama kastettiği bu değildi. "Hayır, doğmadım. Ama o öyleydi. O ölmeyi hak etmiyor. *Lütfen!*"

Ama o yalvarırken, askeri mekiğin motorları çalışmaya başlamış, açık yükleme rampasından kulaklarına saldıran vınlama sesleri yükselmiş, havalanırken tozlar girdaplar oluşturmuştu. Küçük bir gıcırta duydu ve Berr'in kolu beline dolanmasaydı hızlanmanın şiddetiyle yere düşecekti. B'Kaar'ların hepsi oldukları yerde duruyordu, giysi botlarındaki maglocklar onları güverteye sabitliyordu.

"Lütfen Berr, her şeyi yaparım," diye yalvardı, gözlerini onun yüzünde kilitli tutarak. Ama gördüğü küçük çatlak kapandı ve gözleri kapandı.

"Nefesini boşa harcama, *makine*," diye hırladı ve sert elleriyle kızın kendisine tutunmasını engelleyerek onu itti. Kadın sendeleyerek metal duvara yaslandı ve tutunmak için bir destek payandasına uzandı.

Bir itici paketin kükremesi ve bir gümbürtü rampaya inen bir savaşıyı duyurdu. Onu tanıyarak inledi. Jay'le birlikte geride kalan oydu.

Risyn tek kaşını kaldırarak döndü. "İnsan mı?"

Savaşçı omzunu döndürdü. "Öldü. Fazla mücadele etmedi. Gerçekten hayal kırıklığı."

Keris çığlık attı.

En azından öyle olduğunu sanıyordu. Dizlerinin üzerine çökerken ağzı açıldı ama hiç ses çıkmadı. Sadece artık oksijen almayan ciğerlerinden nefes almaya çalışırken çıkardığı korkunç, soluk soluğa bir vıraklamaydı.

Acı göğsünü öylesine delip geçti ki elini göğsüne bastırdı ve B'Kaar'lardan birinin onu vurduğuna inanarak aşağı baktı... ama parmaklarından kan akmadı. Kıyafetleri yırtılmamış, bütün kalmıştı.

Kalbi önce çatlayıp sonra ikiye ayrılırken acı içindeydi. Azap vücudunun her hücrelerini protoplazmik bir fırtınayla doldururken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

Rampa kapanıp gezegenin atmosferinden çıktıklarında ya da B'Kaar gemisine ulaştıklarında bunu fark etmedi bile. Sert eller tarafından kaldırılıp mekikten taşınmak sadece bir başka sessiz hıçkırığa neden oldu.

Gözlerinin önünden koridor üstüne koridor geçiyordu ama hiç dikkat etmedi. Ne anlamı vardı ki? Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Jay ölmüştü. Artık hiçbir şeyin önemi yoktu.

Direnmeden bir laboratuvara götürüldü. Yine de buranın bir laboratuvar olduğunu düşündü, uzun tezgâhlara ve ameliyat masalarına dikkatle baktı. Hatta bunlardan birinin üzerinde bir ceset yatıyordu, savaşçı çoktan ölmüştü ve derisi açılarak içindeki *ke'lath* ortaya çıkmıştı. Etrafını bir koruma alanı sarmıştı, bu yüzden ne kadar süredir orada olduğunu söylemek imkânsızdı. Daha eski bir tasarıma sahip bir *kasivar* masanın yanında duruyordu. Onu yakalayanlar onu diğer masaya iterken başka bir şey görme şansı olmadı.

O sessizce hıçkırırken Risyn taş gibi bir ifadeyle onu izledi.

Diğer iki B'Kaar onu , "Duyguları hissediyor mu?" diye düşündü. "Büyüleyici. Bunun gerçek bir duygu olduğundan şüpheliyim. Bir yapay zekanın-"

"*Tabii ki gerçek, seni lanet olası pislik!*" Keris onu tersledi ve öfkelendi. Bağlarına karşı mücadele ederken sesi öfkeyle yükseldi. "Ben hiper-iş parçacıklı sinirsel kapasiteye sahip Miisan düzeyinde gelişmiş bir zeka yapısıyım. Sayısız algoritma ve işlemi aynı anda ve beyinsel performans kaybı olmadan ve *umarım* lanet bilgisayar çekirdeğinin yakınına bile yaklaşmam. onu ve seni yok edeceğim ve bunu yaparken de *güleceğim!*"

Risyn'in ifadesi dondu.

"Miisan seviyesi demiştin."

Beklediği cevap bu değildi. Yatağın üzerine yığıldı. "Ne?"

"Miisan seviyesinde ama Miisan'ın kendisi değil."

Farkına vardı ve güldü, sesi manik ve acıydı. Belki biraz dengesizdi. Ama onu kim suçlayabilirdi ki? Sevdiği adamı kaybetmişti. Öldürülmüştü ve onu koruyamamıştı.

"Hayır. Ben Miisan değilim." Ona sırtıttı. "Onu asla bulamayacaksın. Çok geç kaldınız. Şimdiye kadar tüm imparatorlukta yıldız tozuna ve veritabanlarına dönüşmüştür."

Risyn'in yüzü öfkeyle gerildi. "O ihtiyacımız olan YZ değil. *Draanth!*"

Elini saçlarının arasından geçirdi, onu daha önce hiç görmediği kadar tedirgindi. Berr'i işaret ederek hırladı: "Bizi o üsse geri götür. Eğer başarılı olmak istiyorsak o yapay zekânın korteks haritasına *ihtiyacımız var.*"

Keris gözlerini kırptırdı. Korteks eşlemesi yalnızca bir YZ'nin bilincini yeni bir beyin yuvasına entegre etmek için kullanılırdı.

"Bekle? Ne?" diye sordu, B'Kaar odadan çıkarken bağlarından kurtulmaya çalışıyordu. "Hey! Bekle! Hayır... beni burada ölü adamlarla bırakma!"

Ama artık çok geçti. Işıklar sönmüştü ve yalnızdı, metal bir levhanın üzerinde titriyordu, sevdiği tek adamın yasını tutmasına yardımcı olacak tek şey ölü bir B'Kaar'dı.

MEKİK SADECE YOK EDILMEMİŞTİ. B'Kaar onu yok etmişti.

Jay mağaranın girişinde durmuş, hasarı incelerken nutku tutulmuştu. Sanki bir yıkım topu çarpmış gibiydi. Ya da içinde bir bomba patlamıştı. İniş destekleri ve karın gövdesi hâlâ yerindeydi ama geri kalan her şey... yok olmuştu.

En azından artık doğru yerde değildi. Bunun yerine, paneller, iç destek yapısı ve perdeler toprak ve kaya zemini kirletirken, mekiğin geri kalanı mağaranın etrafına yayılmıştı. Hava kilidi kapısı hemen önünde iki parça halinde duruyordu ve galaksideki benzer bir tasarım olan tuvalet sol duvarın yanında dik bir şekilde duruyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü, boğazının arkasından hafif bir inilti geldi. Uzaylı gemisine nasıl pilotluk edeceğini bulma konusunda endişeleniyordu. B'Kaar'ın onu takip edemeyeceğinden emin olacağı aklına *gelmemiştir*.

Ne kadar süre orada oturup yok edilmiş mekiğe baktığı hakkında hiçbir fikri yoktu. İlk güneş ufkun altına battı, karanlık kısa ama tamdı, ta ki üç ay doğup mağarayı gün ışığı kadar aydınlatana kadar.

"Seni lanet olası pislik!" diye öfkelendi aniden ileri atılarak yırtık gövde kaplamasından bir üçgen kaptı. Aynı anda hem düşüp hem de dönerek onu mağaranın dışına, gökyüzüne fırlattı.

O kadar uzağa ulaşamadı, bir eli mağaradan onu durdurmak için fırladı. Hâlâ sırt üstü yatan Jay belindeki tabancayı çekip nişan aldı ve B'Kaar'ın işi bitirmek için geri geldiğini düşündü.

Ama kapıda duran uzaylı savaşçı B'Kaar değildi. Üzerinde bir dış giysi değil, bir Latharian savaşçısının daha "normal" derileri vardı. Uzun boyluydu, omuzları bir mekikten daha genişti ve belli belirsiz tanıdık geliyordu.

"Bana kim olduğunu söylemek ister misin sarışın?" diye hırladı. "Kafanı uçurmadan önce. Çünkü önce vur sonra soru sor havasındayım."

Uzaylı başını hafifçe eğdi. "Az önce bir soru sorduğunuzun farkındasınız, değil mi?"

"Rynn, adamı rahat bırak," diye gürledi tanıdık bir ses ve imparatorun şampiyonu Xaandril, daha büyük savaşçının arkasından çıktı. İkisini yan yana görünce, genç olanın neden tanıdık geldiğini hemen anladı.

O Xaandrynn M'rln'di, Keris'in kardeşi ve imparatorun baş suikastçısı.

Ayağa kalkarak ikisine de yukarıdan aşağıya baktı. "Buraya gelmenizin zamanı gelmişti. O şerefsiz B'Kaar Keris'i o mesajı gönderdikten yaklaşık bir saat sonra kaçırdı. Onu kurtarmamız gerekiyor. *Hem de hemen.*"

İki uzaylının yanından geçti. "Bir gemi getirdin mi? Biraz deriye ve silaha ihtiyacım olacak. Bir sürü silaha. Ve o koca piç Risyn *benim*. Anladın mı?"

Rynn babasına döndü. "Keris'in bir insanla birlikte olduğunu söylediğini sanıyordum?"

Jay omzunun üzerinden baktı. Dışarıya hızlıca baktığında Keris'in ailesinin bir gemiyle geldiğini gördü; şık, kompakt bir savaş gemisiydi ve iş yapmaya niyetli gibi görünüyordu. Tam da imparatorun şampiyonu ve suikastçısından bekleyeceği bir şeydi bu.

"B'Kaar'a , size de söyleyeceğim. Siz Lathar'lar bizi küçümsüyorsunuz. Evet, biz daha küçüğüz. Evet, sizin sahip tüm adaptasyonlara sahip değiliz. Sizler bir sorunla karşılaştığınızda, genetiğinizi değiştirirsiniz. Daha hızlı, daha güçlü, karanlıkta görebilen... hepsini yapabiliyorsunuz."

Onlarla yüzleşmek için döndü, elleri iki yanında kenetlenmişti. "İnsanlar bu şekilde hile yapamaz. Ama tahmin edin ne oldu? Her şeyin bizi öldürmek istediği bir gezegende, besin zincirinin en tepesinde biz varız.

Kesinlikle apeks yırtıcılar. Genetik kodumuzla oynamadan ve türümüzün yarısını yok etmeden uyum sağlar, üstesinden geliriz. Şimdi *bana* zayıf türün kim olduğunu söyle!"

Rynn homurdandı. "Düzeltildim."

Xaan sırtarak öne doğru yürüdü ve Jay'in sırtını sıvazladı. "İkimiz de insanlarla çiftleştik Binbaşı, bu yüzden türünüzün ne kadar üstün olduğunu çok iyi biliyoruz. Şimdi şu silahları alıp kızımı kurtarmaya gidelim mi?"

H Keris yıllar sonra ölü adamın konuşmayı pek sevmediğini ve B'Kaar'ın standartların biraz altında ya da ameliyat masaları yaptığını anlamıştı. Biri ya da Çünkü sol bileğindeki kelepçeyle sert bir kenar bulmayı başarmıştı. Kolunu sonsuza kadar ileri geri salladıktan sonra, dokuma kayış gevşediğinde ve kolunu serbest bırakabildiğinde zaferle tısladı.

Anında yuvarlandı ve masanın altından uzanabildiği kadar uzanarak alttaki serbest bırakma mandalına basmaya çalıştı. Ameliyathanelerle ilgili fazla deneyimi yoktu -ağabeyi bir suikastçıydı, şifacı değil- ama nedense şemalar beyninin derinliklerine gömülmüştü. Neden herhangi bir Lathar gemisi için sözlü geçersiz kılma erişimi gibi gerçekten yararlı bir şey yerine böyle rastgele bir bilgi parçası olduğunu bilmiyordu. Ama yine de devam etti.

"Uuuunnnggghhh!" diye kolunu ve parmaklarını uzatabildiği kadar uzattı. Parmak ucunun derisi sadece düğmeye değdi ama omzuna vuran kramp gibi acı onu geri dönmeye ve geçene kadar derin nefes almaya zorladı. Tam kendini tekrar uçuşunun kenarına atıp vücut ağırlığının ona fazladan erişim sağlayacağını umuyordu ki koridordaki ağır ayak sesleri onu olduğu yerde dondurdu.

Tanımadığı bir ses, "Yanlış yapay zeka ama bunun bir önemi yok," dedi. "Prosedür yine de işe yaramalı."

Risyn, Berr ve başka bir B'Kaar odaya girdi. Daha önce gördüğü bir değildi ve diğerlerinin aksine-hepsi savaşçı olarak

Takım elbiselerinin içinde olduğu kadar dışında da rahattı; ince, neredeyse zayıf bedeninden ve çelimsiz yüzünden takım elbiselerini nadiren çıkardığı anlaşıyordu.

Odanın ortasındaki masalara yaklaştıklarında, "Korteks haritasının tamamını değil, organik maddeyle bütünleşmesini sağlayan transfer kodeksini bilmemiz gerekiyor," dedi. Bakışları Keris'in üzerinde gezindi ve Keris ürperdi. Bakışları boştu ve herhangi bir duygudan, empatiden, hatta onun yaşayan, nefes alan bir şey olduğunu fark ettiğine dair bir titreşimden bile yoksundu. Ona bir bilim adamının tarafsız değerlendirmesiyle bakıyordu.

"Sadece deneğin beyin yapısını incelemem ve analiz etmem gerekiyor, ardından fa-Lord Arris'in beynini yeniden eşleştirebilir ve depolanan bilinci yeniden bütünleştirebiliriz."

"Bekle... ne? Hayır. Diseksiyon yok!" diye bağırdı ama Berr çoktan takım elbiseli B'Kaar'ın önüne geçmiş, elini göğüs plakasına koymuştu.

"Bunun gerekli olduğuna emin misin, Soriat? Nano-moleküler tarayıcılarımız var. Beyin yapısını analiz etmek için bu yeterli olmalı.

O

bu analiz için ölmesine gerek yok."

"O mu?" Soriat dudağını büktü ve sonra Risyn'e baktı. "Lordum, Birinci Savaşçı Berrick'in bu projeden çıkarılmasını önerebilir miyim? Belli ki YZ'nin oyunlarına kanmış ve fantezilere inanıyor." Daha iri olan savaşçıyla alay etti. "Bir dahaki sefere onun üreme yeteneğine sahip canlı bir dişi olduğuna inanmamızı isteyeceksin."

"Olabilir mi?" Risyn duraksayarak zayıf B'Kaar'a baktı. Kısa bir an için onun bilim adamından hoşlanmadığı hissine kapıldı. "Üreme yeteneğine sahip, yani? Yapay zeka bilinçlerine sahip biyo-baskılı bedenler bir sonraki nesli üretmek için uzun bir yol kat edecektir."

"Ne dediyse o," diye hırladı Berr.

B'Kaar'ın solmuş ve bitkin halinden hiç hoşlanmadığını sadece bakışlarından bile anlayabiliyordu. Hafızasını yokladı, siber savaşçılar hakkında eriştiği her veri tabanını hatırlamaya çalışırken zihninin arkasında şeyler kaşınıyordu.

Ahh... işte oradaydı. Entegrasyon hastalığı. Bu konuda fazla bilgi yoktu, muhtemelen B'Kaar'ın kendisi tarafından bastırılmıştı. Ancak bazen savaşçılar giysileriyle arayüze bağımlı hale geliyor, kullanım sırasında üretilen endorfin ve hormonlar ani bir yüksekliğe neden oluyordu. Soriat da bu hastalığa yakalananlardan biriydi.

Takım elbiseli erkek omuz silkti, aynı anda takım elbisenin omuz plakası da hareket etti. Çoğu *Kasivar*'ın aksine, ağır silahlarla yüklü değildi ama ekstra eklentileri vardı ve bu eklentilerin amacını düşünmek istemiyordu, hele de o diseksiyondan bahsettikten sonra.

"Üreme için uygun değiller."

Yalan söylüyordu. Bunu yeni kemiklerinin iliklerine kadar biliyordu. Veriler beyninde açıldı ve göz gezdirdi. Biyo-baskılı bedenlerin hepsi tamamen çalışır durumda ve işlevseldi. Herhangi bir Latharian ailesinden doğmuş gibi doğurgandı.

Risyn bir an kıpırdamadı ama sonra bakışları ölü adama ve orada duran takım elbiseye kaydı.

"Ölüleri geri getiremezsin, Risyn. Bunu biliyorsun," dedi ona. Şifacı salonunun yazılı olmayan kurallarından biriydi bu. Bazen bir savaşçı çok ileri gitmişti ve teknolojileri onu geri getirebilse bile, geri gelen kişi aynı kişi değildi. "Tanrı-"

"*Sessizlik!*" Soriat elini masanın kenarına vurarak bağırdı. "Konuşmayacaksın, iğrenç şey!"

"O haklı," diye başını salladı Risyn. "Bu proje tüm doğal Latharian yasalarına aykırı. Onu kapatın. Bu gece Lord Arris için uygun bir şekilde nöbet tutacağız."

O ve Berr gitmek için döndüler ama Soriat arkalarında hareketsiz kaldı, yüzü tam bir şok ifadesiyle donmuştu. Bakışları ondan uzaklaşan iki savaşçıya kaydı, sessizce peşlerinden gitmesini ve tercihen koridorda tartışmasını istedi. Bu ona bu *çizim* masasından kalkmak ve temizlik robotu tünellerinden kaçmak için zaman kazandıracaktı. İzini sürüp onu bulmaları uzun sürmezdi ama umarım o zamana kadar bir giriş paneli keşfetmiş olurdu. Ortılığı kasıp kavurmak için bir dakikadan az zamana ihtiyacı vardı ve eğer Jay'i öldüren pisliği alaşağı edemezse, onun yerine tüm gemiyi yok edecekti.

Soriat'ın yüzünü öfke kapladı ve dönerek iki savaşçının peşinden gitti.

"Dikkat et!" diye bağırdı ama Berr çoktan ağır, takım elbiseli kolunu Risyn'in ensesine indirmiş ve uzun boylu B'Kaar liderini yere düşürmüştü. Berr meydan okurcasına böğürdü ve kendini etkilenmiş B'Kaar'ın üzerine fırlattı, ikili bir metal gürültüsüyle devrildi.

Servolar ve homurtular havayı doldururken, kendini yana attı ve neredeyse omzunu kırarak bağların serbest bırakma düğmesine bastı. Bağlar çözüldü ve onu zemindeki sert metalin üzerine bıraktı. Acı vücudunda patlarken nefesi kesildi, nefes için bir saniyeye ihtiyacı vardı. Sonra ayağa kalktı ve koşmaya başladı.

İçgüdüleri devreye girdi ve bakım tünellerine değil, diğer masaya yöneldi. Ölü B'Kaar, görmeyen gözleri filme alınmış ve ke'lath'ı bu şekilde ortaya çıkarılmış, tüyler ürpertici bir manzaraydı. Şimdi buradaydı ve Soriat'ın ne yaptığını görebiliyordu. Ölü lordun ke'lath'ını doğrudan bir arayüz birimine bağlamıştı... ürperdi. Ölüyü yeniden canlandırmaya çalışıyordu. Bu sapkınlıktı, tanrıçanın kendisine bir hakaretti, ki bunu biyo-baskılı bir bedene yerleştirilmiş bir yapay zekâdan duymak ironikti. Yine de en azından o ölmemişti ve hiçbir zaman da ölmemişti. Arris B'Kaar ölmüştü ve onlarca yıldır ölüymüş gibi görünüyordu.

Bir gürültü dikkatini çekti ve Soriat'ın Berr'i odanın diğer ucuna fırlattığını görmek için tam zamanında başını kaldırdı. Birkaç ekipman arabasına çarparak onları uçurdu. Anında tekrar ayağa kalktı, dişleri kanlı bir gülümseme içindeydi ve yumrukları havadaydı.

"Defol git buradan!" diye bağırarak kendini takım elbiseli rakibinin üzerine attı.

Ama laboratuvarın kapıları kapalıydı, diğer taraftan gelen ağır sesler Berr'in *kasivarının* ona ulaşmaya çalıştığının kanıtıydı. Kaçmak yerine arkasını döndü.

Dava.

İçine girmek bir anlık bir işti. Bir insan için bir kalp atışıydı ama eski bir yapay zeka için sonsuzluk gibiydi, analitik doğası ona bunun korkunç bir şekilde yanlış gidebileceğini söylüyordu. Tüm bunları görmezden geldi ve döndü, etrafına katlanırken sırtı giysisinin metaline çarptı.

Dünya karardı ve sonra patladı. Çığlık attı, sesi kulaklarında yankılanırken... her şeyden oluşan bir tsunami ona saldırdı. Bir nano-saniye ile diğeri arasındaki boşlukta, biyolojik bedeni dış giysiyle arayüz oluşturdu ve organik beyninin tutabileceğinden daha fazla veri besledi.

O yüzden yapmadı. Paniğe kapılmak yerine gözlerini kapattı ve kendini merkeze alana kadar dalgayı yönlendirdi. Ancak o zaman kendini tekrar açtı, akıntının içinden geçmesine izin verdi ve sadece ihtiyacı olan kısımları topladı.

Gözlerini açtığında, Soriat'ın yüzünde bir hırıltıyla ona doğru hışımla geldiğini gördü.

"Çık şunun içinden, seni iğrenç yaratık!" diye hırladı ve üzerinde Arris'in bulunduğu masanın etrafından, güçlendirilmemiş bir Lathar'ın yapabileceğinden daha hızlı geçti. Göğüs zırhındaki serbest bırakma mandalına uzandı, belli ki onu yırtıp açmaya ve zorla çıkarmaya niyetliydi. "Varlığınla onu kirletiyorsun ve eğitimsiz hiçbir varlık onu kullanmayı umut edemez-"

Kendi eliyle onun elini engelledi, kıyafetinin açık avucundan gelen darbe adamın koluna çarptı ve onu yana doğru savurarak ölü lideriyle birlikte masanın üzerine tökezlemesine neden oldu.

Yüzünde şok ifadesiyle döndü. "Nasıl? Yapmamalısın..."

"Çalıştırabilmek mi? Miisan seviyesinde bir ileri A... olduğumu unuttun mu?" Konuşmasını yarıda kesti ve ona sırtıttı. "Benim büyük bir beynim var, tamam mı? Senin zavallı organik beyninden çok daha büyük. Gemi olduktan sonra mı? Bu iş çok kolay."

Kendini ona doğru fırlattı, giysisinin gücünü kullanarak kollarına ve bacaklarına darbe üstüne darbe indirdi. Kadın, bu şeyi nasıl kontrol edeceğini düşünürken geriye doğru yürüyerek onu engelledi. Soriat'inkinden daha büyük ve daha hantaldı ama silah kontrolüne erişemiyordu ve erişebilse bile burada hiçbir şey ateşleyemezdi. Risyn ve Berr hâlâ buradayken olmazdı. Şey... daha çok Berr onu kurtarmaya çalıştığından beri.

Öyle olduğu için, gemiyi onun içindeyken havaya uçuramaz ve onu öldüremezdi. Yine de alt rutinleri artık onu durdurmuyordu. Mekanik bedeniyle birlikte onlardan da kurtulmuştu. Başka bir şey vardı. Daha derinde, kalbinin attığı yere yakın bir yerde gömülü bir şey. Bulmacayı görmezden geldi ve dövüşe konsantre oldu.

Soriat etkilenenlerden biri olabilirdi, giysisinin dışında savaşıyor olabilirdi ama yine de giysisinin içinde bir savaşçıydı. Ve o... değildi. Ne denerse denesin, ondan kaçamıyor ya da açmak için kapıya ulaşamıyordu. Çok geçmeden onu köşeye sıkıştırdı, göğüs plakasına bir lazer kesici indirirken yüzünde vahşi bir sırıtış vardı.

"seni *kesip* atarım!" diye tısladı, gözlerinde manik bir parıltı vardı ve arkasındaki ışıklar dağınık ince saçlarını bir hale haline getiriyordu.

İşte bu kadar. Onu kıstırmıştı ve kaçışı yoktu. Kesici, giysisinin kalkanlarını delip geçtiğinde onu öldürecekti. İç çekerek gözlerini kapattı. Gördüğü son şeyin o olmasını istemiyordu.

onun yüzünü. Bunun yerine, gözyaşları yanağından aşağı süzülürken Jay'in bir görüntüsünü çağırdı. En azından şimdi onunla birlikte olacaktı...

"Uzak dur ondan, seni amcık!"

Tehlikeli hırıltı o kadar tanıdık bir sestен geliyordu ki nefesi kesildi, kalbi sızladı. Bir an için dondu kaldı, Jay'i duyduğuna ikna olmuştu ki oda ağır ayak sesleriyle doldu, hem savaşçıların botları hem de B'Kaar siber savaşçıların daha ağır *yığın yığın yığın* sesleri. Ama bu olamazdı. Jay ölmüştü. Kederinden onu hayal ediyordu. Organik beyni, kendi ölümüyle yüzleşirken ona bildiği tek yolla teselli veriyordu... ona gerçekte en çok istediği şeyi vererek.

"Ben olsam onun dediğini yapardım," diye araya girdi başka bir ses. "İnsanlar hakkında ne kadar bilgin var bilmiyorum ama bu seferki tam bir deli. Keris, gözlerini kapat."

"Rynn?" diye fısıldadı, bir lazer blaster ateşlenirken. Bir şey patladığında gözlerini sıkarak kapattı. Giysisinin kalkanlarının önünde ıslak bir sıçrama oldu ve sonra ağır bir şey yere çarptığında donuk bir thud vardı.

Giysiden gelen bir bilgi akışı dikkatini çekmeye çalıştı ama o bunu görmezden gelerek gözlerini açtı. Giysisinin baş ve gövde kalkanları bir saniyeliğine parladı ve üzerlerindeki... maddeyi yaktı. Sonra görebildi.

Orada, yıkık laboratuvarın ortasında duran Jay'in belinde ağır bir saldırı silahı vardı. Savaşçı derileri giymiş, yüzünde acımasız bir ifadeyle, en az yanında duran iki uzun boylu Lathar kadar tehlikeli görünüyordu. Xaandril M'rln, imparatorun şampiyonu ve oğlu Xaandrynn.

Ailesi. Hep birlikte.

Keris'in gözleri kendisine doğru yürüyen Jay'i takip etti. Hiç düşünmeden giysinin serbest bırakma mekanizmasını tetikledi ve giysinin tüm ön kısmı açıldı. Adamın kollarına yuvarlandı, yüzüne dokunduğunda bir merak kapladı.

"Sen... nasıl? Ölmüş müydün?" diye fısıldadı, kara sakalları parmak uçlarını aşındırırken. Adam hayal gücünün bir ürünü olmalıydı... ya da bir rüya. Her an masanın soğuk döşemesinde, yanında sadece ölü bir adamla uyanabilirdi.

Gözyaşlarına boğuldu, ona yapıştı. "Lütfen gerçek ol... Bunun bir rüya olmasını istemiyorum!"

"Bu bir rüya değil tatlım," diye kıkırdadı, onu kendine çekti ve bir parmağını çenesinin altından geçirerek kendisine bakmasını sağladı. Gözleri eğlence ve başka bir şeyle sıcacıktı. Umut, özlem... aşk... Gülümseyip dudağını ısırırken içinde yuvarlanıyordu.

"Öldüğünü söylediler," diye fısıldadı, boğazı kalın ve sıkıydı. O buradaydı. Gerçekten buradaydı.

"Beni öldürmek bundan çok daha zor meleşim. Senin için burada olacağımı söylediğimde ciddiydim. Kalkıp yerimi değiştirdiğin için seni bulmaya geldim."

Bu hatırlatma karşısında gözyaşlarının arasından gülümsedi. Tankından çıktığında onu bekleyeceğini söylemişti ve beklemişti de. Aslında teknik olarak mutfakta makarna yapıyordu ama üstün ayrılmamıştı. Ve o zamandan beri onunla ilgileniyor, onun arkadaşı gibi davranıyor ve kendini riske atıyordu. Hatta bu süreçte neredeyse ölüyordu.

Ama tüm bunlardan sonra kafası hâlâ karışık. Adamın tüm bunları onun için neden yaptığından hâlâ emin değildi.

"Ama neden?"

"Bilmiyor musun?"

Başını iki yana salladı. Adamın ne dediğini biliyordu ama nasıl hissettiği bir muammaydı. Onun gibi bir erkek neden onun gibi bir yarattığı seçerdi ki? Doğuştan organik değildi ve biyolojik bedeninin ne gibi sırlar barındırdığından emin değildi. Tamamen organik olmadığı . Eğer öyle olsaydı, asla *Kasivar*'a pilotluk yapamazdı. Başka nelerin değiştirildiğini kim bilebilirdi ki... örneğin asla yavru taşıyamayabilirdi. Hiçbir erkek için iyi bir bahis değildi.

"Lathar'ın ne kadar... edebi olduğunu unutmuşum." Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Tamam. Peki buna ne dersin? Seni seviyorum Keris. o lanet işkence odasından çıkarıp bir kaçış kapsülüne tıktığından beri seni seviyorum. Krin'e karşı durduğunda seni sevdim ve ne olduğunu ifşa etmene ve öldürülebilecek olmana rağmen o kadının hayatını kurtardığında seni daha çok sevdim."

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Tüm bu olaylar metal bedenindeyken olmuştu. "Ben... o zamanlar organik değildim."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Nasıl görüldüğünü bilmeden önce sana aşık oldum. *Sana* aşık oldum, Keris."

Dudağını ısırды, gözlerindeki ıslaklığın artık korku ve panikle bir ilgisi yoktu. "Yani o vücudu mu tercih ediyorsun?"

"Sikeyim hayır!" Sırıttı ve onu daha yakına çekti. "Şu anki görünüşünü *gerçekten* beğendim. Muhteşem görünüyorsun. Neye benzediğin, nasıl görüldüğün, doğmamış olman ya da hayata bir devre kartı üzerinde bir elektrik kıvılcımı olarak başlaman umurumda değil. Sen *benimsin* Keris ve seni yaşadığım sürece ve sonrasında da seveceğim."

Başını salladı, titremesini engellemek için dudağını ısırды.

Bir süre sonra kıkırdadı. "Burası senin de cevap vermen kısım," diye fısıldadı. "Bir erkeği askıda bırakma çünkü babanı tehdit edersem *gerçekten* aptal görünürüm ve sonuçta benim için aynı şekilde hissetmiyorsun."

"Beni seviyor musun?" diye bağırdı.

Adam başını salladı ve kız bir çığlık atarak kollarını adamın boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"Onun artık gerçek olduğunu söylediğinde biraz şüpheli yaklaştım," dedi ağabeyinin kalın sesi bir yerden. "Ama bu

sadece ."

Rynn'i görmezden geldi ve yüzünü Jay'in boynuna gömdü. "Seni seviyorum. Seni hep sevdim. Seni o işkence hücresinden kurtarmak için gerçek bir bedene büründüm."

Kolları onun etrafında sıkılaştı. "O kadar uzun mu? Bunu yaptığina çok sevindim, tatlım. Aksi takdirde, evlenme teklif planladığım kadınla asla tanışamayacaktım."

Nefes nefese kaldı ve ona bakmak için geri çekildi. "Benimle evlenmek mi istiyorsun?"

"Uh-huh." Başını salladı. "Yani, yüzüğüm yok ve insan töreni mi yoksa Lathar töreni mi ya da bot-"

Ciyakladı ve bir öpücükle onun sözünü kesti.

Onaylarcasına homurdandı, dudakları onunkilerde yumuşacıktı. Hafızasında sakladığı o sert, tutkulu öpücüklerden biri değildi bu. Bunun yerine yumuşak, nazik ve umut doluydu. Onun yanında uyandığı ve güçlü kollarının onu sardığı, onun kendisini koruduğu gibi kendisinin de onu koruduğu bir yaşamı anımsadı. Geri çekilirken nefesi titredi, onun gözlerine bakarken ruhlarının birbirine karıştığını hissetti.

"Uzun, metal ve çirkin olanı geride bırakmaya hazır mısınız?" Jay kaçırdığı B'Kaar *kasivarına* doğru başını sallayarak sordu.

Hayatını kurtardığı için minnettar bir şekilde giysiye baktı. Bir süre içinde kaldıktan sonra bunun geleneksel bir giysi olmadığını, yoğun bakım iyileştirme ünitesi ile üzerinde silahlar bulunan bir mobil ulaşım platformu arasında bir yerde olduğunu fark etti. Soriat eski lideri geri getirme konusunda ciddiye. İçini bir ürperti kapladı. Bir daha asla böyle bir şeyin içinde olmak istemedi.

"Evet! Hadi gidelim buradan. Lütfen?"

"Dileğin benim için emirdir." Gülümsedi ve onu kollarına aldı. Dönerek, Xaan ve Rynn'in durduğu yere doğru yürüdü, çiftin yaklaşmasını izlerken başparmaklarını kemerlerine doladılar. Duruşları ve bakışları o kadar aynıydı ki, Rynn babasının karbon kopyası olmasaydı bile, akraba olduklarını söylemek kolay olurdu.

Jay önlerinde durdu ve bir an için nefesini tuttu. Ya onu ve Jay'i birlikte istemiyorlarsa? Ya onun bir insanla çiftleşmesini istemiyorlarsa? Çenesi sertleşti ve kollarını insanının boynuna daha sıkı doladı. Eğer , o

Jay ile birlikte Dünya'ya gideceğini söyledi. O... erkekleri savaşa gittiğinde insan dişileri ne yapıyorsa onu yapabilirdi.

Xaan onlara yukarıdan aşağıya baktı, ifadesi sertti. Sessizlik uzadı. Sonra büyük şampiyon başını salladı, onay yüz hatlarını ısıtıyordu.

"Kızımın nasıl bir erkek seçtiğine dair hiçbir fikrim yoktu ama şimdi görüyorum ki savaş alanında şekillenmiş ve biçimlenmişsin." Elini yumruk yaparak göğsüne götürdü. "Seni resmen M'rl'n klanına kabul etmekten onur duyarım."

"Ben de öyle," diye ekledi Rynn, yumruğu kalbinin üzerinde aynı selamla sıkılmıştı. Sonra ifadesi geniş bir sırıtişaya dönüştü. "Hey, Keris, yeni cildini sevdim. Sana söz verdiğim boya işinden daha iyi, değil mi?"

Adam bir adım daha yaklaştı ve kadın onun gözlerinde organik bedenine karşı görmeyi beklediği kınamadan hiçbirini göremedi. Onun yerine gülümsedi. "Daha önce sana yetiştirme şansım olmamıştı ama şimdi oldu... teşekkür ederim." Bir an durakladı ve kız onun gözlerinin derinliklerinde gömülü olan duyguyu gördü. "Beni kurtardın. Jac'i kurtardın. Ve bunun için bebek bakıcısı olacaksın."

Adamın bileklerindeki çiftleşme izlerini görünce nefesi kesildi. "Yani sen... Jac?"

Sırıttı. "Teyze olacaksın. Uykusuz geceler geçireceğin fikrine alış."

Tekrar ciyakladı ve onu kucaklamak için uzandı. Her iki erkek de kıvranmadan önce birkaç saniye sürdü.

"Jay kıkırdadı ve o da kardeşine gülümseyerek bıraktı.

"Bebek bakıcılığı yapmayı çok isterim. Ama gençlerle ilgili hiç deneyimim yok. Hem de hiç."

"Bir yolunu buluruz," dedi Jay ve ona göz kırptı. "Bizimkine sahip olduğumuz zaman için iyi bir alıştırma olur."

"Bizimki mi?" Kadın döndü ve ona baktı. "Benimle genç olmak mı istiyorsun?"

"Kesinlikle." Göz kırptı. "Çok çalıştıktan sonra."

Rynn başını sallayarak bir adım geriye gitti ve "Bunu duymana gerek yok," dedi. "Bunu duymaya kesinlikle ihtiyacım yok."

"Alış buna, kardeşim..." Jay sırıttı ve onu kollarının arasında yukarı kaldırdı. Babasına dönerek başını salladı. "Hoş geldiniz dediğiniz için teşekkür ederim efendim. Elinizi sıkardım ama şu anda elim dolu sayılır.

Vaktiniz olduğunda, Keris'in evlenme teklifini resmi olarak sizden isteyebilme fırsatını bulabilirsem çok memnun olurum."

"Resmiyete gerek yok. Benim onayımı aldınız." Xaan gülümsedi ve Keris'e baktı. "Kenna yanında olmadan evleneceğini sanma sakın. Taşaklarımı askıya alır."

"Hayır efendim, bir şeyi aklımızdan bile geçirmeyiz," diye kıkırdadı Jay.

"Tamam... onu buradan çıkarın. Gemiye giden yolu biliyorsun," Xaan döndü ve odadaki B'Kaar'a bakarken ifadesi bozuldu. Risyn tekrar ayağa kalkmıştı, bir şifacı yakınında duruyordu ama Berr hâlâ tedavi görüyordu.

"Siz yerleşirken, Rynn ve ben B'Kaar ile kızımı kaçırma konusunda biraz sohbet edeceğiz - imparatorun kendisi tarafından sadece Latharian değil, sadece bir M'rln değil, aynı zamanda tahtın kendisinin kızı olduğu onaylanan bir kız."

Odanın içinde yuvarlanan şoku duymaktan çok hissetti. EĞer bu doğruysa, B'Kaar sadece boka batmakla kalmamıştı. Küreksiz dereye .

"Ve... Ben şahsen, imparatorun şampiyonu olarak B'Kaar ile damadımın hayatına kastedilmesi hakkında konuşmak istiyorum."

Onlar odadan çıkarken Jay kıkırdadı. "Hatırlat da babanı asla kızdırmayayım. Tamam mı?"

" değil. Senden hoşlanıyor." İçini çekti ve eğilip boynunun yan tarafını öptü. Gözlerini kapatarak, onu B'Kaar gemisinden yeni bir hayata taşırken daha da yakınlaştı. Birlikte.

Her şeye rağmen yapay zeka aşkı bulmuştu, kim ve ne olduğunu kabul eden bir eş ve sevdiği adamla bir gelecek.

EPILOG

"Y

Bizi mi görmek istediniz?"

Jay ofisin kapısında Seren'in yanında durdu ve içerideki B'Kaar'a baktı. Berr ve Risyn arkalarını döndüler. Her ikisi de Lathar olan iki adama karşı tavırları

ve insan, son birkaç günde belirgin bir şekilde iyileşmişti. Jay kendi kendine sırttı. Güçlü bir kayınpeder ve kayınbiradere sahip olmanın bazı insanların değiştirmesi ne tuhaftı.

"Evet, evet!" Risyn öne çıktı ve geleneksel savaşçı selamlamasıyla kolunu uzattı. Sebepsiz yere kin tutacak biri olmadığından kolu tuttu. "Geldiğiniz için ikinize de teşekkür ederim. Bazı olağandışı bulgularımızı sizinle paylaşmak istedik."

"Oh?" Ekranlara bakarken kaşları birbirine çarptı. İki DNA ipliği vardı, ikisi de birbirine çok benziyordu. Hâlâ bir insan DNA'sı ile Latharian DNA'sı arasındaki farkı anlayamıyordu. Ona aynı görünüyorlardı. "İmparatorun üzerinde çalıştığın şu eşleşme programının bir parçası mı?"

Risyn başını salladı. "Şimdiye kadar eşleşmeyi izole etmeyi başardık. İlki sen ve Berrick arasında."

Jay bir kaşını kaldırdı. "Şampiyonun kızıyla çiftleştiğim kısmı kaçırdın mı? Alınma dostum," diye Berr'e çıkıştı. "Ama sen benim tipim değilsin."

"Alınmadım," diye güldü Berr. En azından Jay bu derin gümbürtünün bir kahkaha olduğunu varsayıyordu. "Ve sen de benim değilsin, bu yüzden endişelenme. Ama burada sahip olduğumuz şey bu değil. Aradaki farkı görüyor musun?" Önündeki ekranı başıyla işaret etti. İki özdeş DNA ipliğini gösterecek şekilde değişmişti.

"Benimki sanırım?"

"Bu öyle," diye sol taraftakini işaret etti Berr. "Ama bu değil."

Jay incelemek için eğildi. Şimdi baktığında ilkiyle pek de aynı olmadığını gördü. "Neye bakıyorum ben? Kimin DNA'sı bu?"

"Bunun biyolojik annenizin DNA'sı olduğuna inanıyoruz... ve Berrick'in eşinin."

Gözlerini kırptırdı. "Anne mi? Ben reklamcıydım... Bana sadece DNA'mdan onu bulabileceğinizi mi söylüyorsunuz?"

Risyn ona aptalmış gibi bir bakış attı ama yorum yapmaktan kaçındı. Açıkçası, Latharian toplumunda şampiyonun damadını öldürmeye çalışmak kötü bir hareketti. Berrick araya girdi ve soruyu yanıtladı.

"Sadece senin DNA'n değil, onunki de. Bir noktada onun DNA'sı da Terran veri tabanına girilmiş."

Jay yine gözlerini kırptırdı. Bugün sürprizlerle doluydu. "Bu ancak askere gitmişse ya da sabıka kaydı varsa olur."

"Ya da..." Risyn ekledi. "Bizimle yeni eş programına kaydoldu."

"İkimize de bir şey göstermek istediğinden bahsetmiştin?" Seren kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sordu. İkisi de hâlâ eğitim için giyinmişlerdi, bu yüzden ceketini bir omzuna asılmıştı ve yedek kolunu gösteriyordu.

Berrick başıyla onayladı ve ekranları değiştirdi. "Evet. Yaptık. Sen benden daha şanslısın. Ben eşimi bulmak için Dünya'ya gitmek zorundayım ama seninki daha yakın. Tam burada, üste."

"Ne?" Seren ve Jay hep bir ağızdan koro oluşturdular. Sonra uzaylı savaşıya baktı ve sırttı.

"Kardeşim... Bu Gracie. O senin eşin."

ALIEN AI'S MARINE'i okuduğunuz için çok teşekkür ederiz!
Umarım Jay ve Keris'in hikâyesini okumaktan keyif almışsınızdır.

Latharian evrenindeki bir sonraki kitap ALIEN MERCENARY'S PRIZE
olacak!

Arkadaşlarınıza söylemek de dahil olmak üzere bu haberi yayma konusundaki yardımlarınız için minnettarım. Yorumlar okuyucuların yeni kitaplar bulmasına yardımcı olur! Lütfen favori kitap sitenize bir yorum bırakın!

AYRICA MINA CARTER TARAFINDAN

Cyborg'un Fiyatı

O galaksideki en tehlikeli yaratıklardan biri... öyleyse neden ellerini ondan uzak tutamıyor?

Birleşik Filo Gemisi *Valkyrie*'de kıdemsiz bir hemşire olan Samara'nın günleri genellikle ufak tefek çarpışmalar ve kavgalarla ve ara sıra yapılan sağlık veya çalışma alanı kontrolleriyle geçmektedir. Ancak gemiye tehlikeli bir mahkûm transfer edildiğinde, kendini hücre görevinde bulur. Büyük, ölümcül görünümlü askeri sınıf cyborg ile uğraşmak korkutucu olmalı, ancak yeşil gözlerine bir kez baktığında, büyük, sert vücudunun gri gemi kıyafeti altında nasıl görüneceğinden başka bir şey düşünemiyor...

O küçük, yumuşak ve kırılgan... Ellerini kendine saklamalı ve onu unutmamalı.

Yakalanan ve incelenmek üzere tıbbi bir tesise götürülen cyborg Lyon, kendisini esir alanlardan acı ve aşağılanmadan başka bir şey beklemez. Ancak Samara diğerleri gibi değildir, yaralarını özenle tedavi eder ve içinde bir ateş yakar. Kelepçelerinin sıkıca kilitlendiğinden emin olmayı ihmal ettiğinde, kıyamet . Hücre duvarına karşı sıcak, şehvetli bir cehennem. Ekibi geldiğinde, Lyon gitmesi gerektiğini biliyor... ama yapamıyor. Küçük insanı onun derisinin altına girmiştir. Onu çektiği acıların bedeli olarak alacak, yatağında tutacak ve ilgisini kaybetmesi için gereken süre boyunca ikisine de zevk verecektir.

Ancak evrenin ve Filo'nun başka fikirleri vardır. Gemideki bir iz sürücü, uçan gemi sürüsünü başlarına musallat eder. Lyon ve Samara ihanetten ve böcek saldırısından kurtulabilecekler mi, yoksa sonsuza dek sürecektir mutlulukları ateş altında dağılacak mı?

KOPYANIZI ŞİMDİ ALIN

YAZAR HAKKINDA

Mina Carter, *New York Times* ve *USA Today*'in birçok türde çok satan romantizm yazarıdır.
Kocas, kızı ve otoriter kedisiyle birlikte İngiltere'de yaşıyor.

Mina ile çevrimiçi bağlantı kurun:

minacarter.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.